

P

ROPOSTA D'INTERVENCIÓ EN POBLATS MARITIMS

VIVENDA "JOSEP BENLLIURE Nº 117"

INTRODUCCIÓ

Molts pensen que la restauració del patrimoni històric està enfocada principalment al sector del turisme, i que s'intenta obtenir guanys mitjançant unes façanes que són simplement decoratives i d'aparador, les quals són utilitzades com a mitjà d'atracció. Jo ho veig més com l'oportunitat de donar als residents la possibilitat de conservar la seva història, ja que el patrimoni és la nostra llar, i tant el col·legi al que anàvem de petits, com l'església on vam ser batejats, formen part de les nostres vides, i per a nosaltres aquests són més importants que qualsevol altre monument històric, ja sigui la Torre Eiffel o el Taj Mahal.

Cada ciutat del món és diferent, cada ciutat està en harmonia amb la forma de vida i tradició del lloc, i el reflex de totes i cadascuna de les gents que l'habiten. Per això, restaurar les nostres construccions històriques ha de ser una prioritat en el camp de la construcció. No es pot avançar oblidant qui som, i per a això hem de perpetuar la nostra història, i de quina millor manera que conservant la nostra arquitectura, el símbol històric més significatiu de cada època.

Pel que a mi em respecta, em vaig enamorar de la restauració a Florència, quan vaig veure el gran respecte i consciència que tenen sobre el seu patrimoni, una mica del que aquí a Espanya manquem. També vaig estar treballant uns dos anys a Londres, i em va cridar molt l'atenció, com han adoptat una diferent política de construcció que en les grans urbs espanyoles. Mentre, ací a València, deixem en segon pla el nostre patrimoni per fer ostentosos edificis a manera de piràmides polítiques, a Londres donen utilitat a edificatoris històrics rehabilitant i adaptant-los a altres usos, sense necessitat de derruir, gran exemple d'això és la Plaça de Covent Garden, el jutjat de king's cross (ara convertit en casa d'acollida), o nombroses esglésies adaptades a noves necessitats.

Tot això ho podem extrapolar al barri que estudiarem, el barri del Cabanyal, un barri que avuí dia està amenaçat pel projecte de la prolongació de l'Av Blasco Ibáñez, ha acabat amb nombroses cases modernistes i ha creat una crispació i tensió al barri sense precedents. S'han perdut ja més de 10.000 habitants que ha minvat el seu ancestral dinamisme social. No obstant es manté el sentit identitari i l'enyorança del que va ser i es anhela recuperar.

Amb un present incert però futur esperançat, un poble que ha superat diversos incendis, riuades, guerres civils o d'independència, més de 500 bombardejos, segueix lluitant perquè el barri perduri i que el futur pugui gaudir del seu patrimoni.

ÍNDEX

<u>ESTUDI PREVI</u>	2
Estudi historic	3
C/Josep Benlliure	8
Situació i accés a l'habitatge	12
Estudi fotogràfic	17
Memoria constructiva	22
<u>LESIONS</u>	47
Trencaments	48
Fletxa excessiva	53
Humitats	57
Desconchaments	62
Esquerdes	64
Fisures	66
Afegit posterior	69
Elements impropis	71
Faltants	81
Vegetació paràsita	83
<u>RECOLLIDA DE DADES GENERALS</u>	84
Estructura	85
Façanes	89
Coberta	93
Elements privats	94
<u>PROPOSTA D'INTERVENCIÓ</u>	97
<u>PLÀNOLS</u>	102
<u>BIBLIOGRAFIA Y AGRAÏMENTS</u>	120

ESTUDI PREVI

ESTUDI HISTÒRIC

- Segle XIII

El 1238 el Rei Jaime conquerix la ciutat de València i distribueix entre els 500 homes del mar que l'acompanyen en el "barri de Xerea" (fora de la ciutat) que conformen l'àrea al llarg de les línies imaginàries dels carrerers Avel·lanes, Salvador, Riu Túria, Colon, Pl. Ajuntament, Trànsits, Lluís Vives aproximadament. Amb el pas dels anys, la població marinera es concentra en el "Peixcadors barri" entre els carrers Barcas, Lauria, l'actual plaça Ajuntament (antic "Convent de s. Francesc"), poc a poc la població marinera es va anar traslladant al Cabanyal-Canyamelar. Quedaren carrers i edificis, recordant el passat mariner com C/Barcas, C/Mar, C/de la nau, C/Bonaire, C/Lauria, C/D. Juan de Austria, etc, i deixant l'aduana que és ara el Tribunal Superior de Justícia. Cap al 1875 apenes quedaven ja pescadors en l'àrea, ja que qui pescaven al mar s'establiren al Cabanyal i aquells que pescaven a la Albufera en el Palmar.

- Segle XV

Al 1424 ja havia notícies de l'existència del Cabanyal com a nucli de la barraques en les que es guardaben les d'eines de pesca

- Segle XVII

Ja existeix un petit nucli poblat i comença a sorgir el Canyamelar extramurs del Grau (petitíssim nucli musulmà en la reconquesta que a base de privilegis reals arribà a convertir-se en nucli important pel mercantil, pesquer i sobretot en la fabricació d'embarcacions.

– *Segle XVIII*

Ja existeix pròpiament un poble format majoritàriament per barraques i alqueries. Es converteix en un centre d'estiueig que atreu a la cort (com la Infanta Carlota) i a artistes i pintors com Francisco Goya.

Vista aèrea València

Al febrer de 1796 es produeix el gran incendi que delma la població. Sorgeixen llavors projectes reals dels que tan sols va arribar a realitzar-se la distribució urbanística dels carrers (tirades de cordell), paral·leles al mar i en forma de quadricula, amb solars de x pams cadascun, subdividits posteriorment per raons especulatives o altres motius.

Vista de l'incendi de 1796 en el Cabanyal.

L'arquebisbe Mayoral accepta les demandes de construcció d'una ermita en 1761 a la qual li concedeix ser Vicaria Independent en 1777, però pertanyent a la Parròquia de St. Preses de València. La primitiva ermita de la Mare de Déu Dels Àngels ja existia abans del SXVII, ja que és anterior al poble.

Ermita dels Àngels.

- Segle XIX

Cap al 1826 ja té representants propis a l'Ajuntament de València i demana ser independent, a partir d'aquestes dates comença a ser conegut com "Lloc nou de la mar" cap al 1836 es fonen el Cabanyal i el Canyamelar en un sol municipi independent i l'anomenat Lloc Nou de la Mar passa a anomenar-se oficialment "Poble Nou de la Mar" i amb el temps l'Ajuntament rebrà el títol de l'lustre Ajuntament, a partir d'aquí, primer com districte del Grau, poc després fins als anys 40 com a districte Port i actualment Poblats Marítims / Marítim.

Diuen que antigament els homes portaven una faixa de diferent color per diferenciar-se els del Cabanyal dels del Canyamelar (choros i llanuts), els més rics dels menys rics (Cabanyal).

Escut de l'ajuntament de Poble Nou del Mar

La població es multiplica amb el pas dels anys i l'acumulació de sorra produïda pels corrents marins causa de la construcció del Port del Grau dóna lloc a nous carrers. Es construeixen teatres, el balneari de les Arenes, casetes de bany, cases de menjar, etc.

Nombroses personalitats com Blasco Ibañez, Joaquim Sorolla o Mestre Chapí se sumen als naturals Jose Benlliure, Ferrándiz, Julià (el Peixcaoret), Bernat Morales, Eduardo Escalante, etc, donant-li una vida inversemblant a dia d'avui.

Augmenten les comunicacions amb València i altres amb el Ferrocarril a Barcelona i a València, "el trenet", el tramvia de vapor "Ravachol" i es consolida l'Av. Del port construïda al l'any 1860.

El "Ravachol"

Dos bous del Cabanyal.

D'altra banda, la peixca de Bou, modalitat de pesca d'arrossegament, de les més perfeccionades de la Mediterrània, va esdevenir la seva principal font de riquesa, tot i superant sempre sobresalts i alts i baixos com traves legals. El contraban i en menor mesura l'agricultura d'horta, va ser una altra font de riquesa. Molts homes pesquen, i les seves dones el venen en el mercat del Cabanyal i de València (Central, Russafa o Colom) i en poble d'Horta.

Les barraques, causa dels successius incendis i riuades del Túria, es converteixen en un lloc perillós per viure, encara que algunes estan decorades en el seu interior amb l'autorització de l'Acadèmia de S.Carles de València.

Des del incendi de 1875 i fins a la guerra civil, practicamente la totalitat de les barraques van ser substituïdes per cases d'obra, seguint un esquema de pomes lineals i denses, amb habitatges de dos pisos les façanes oscil·laven entre els cinc i els nou metres. Urbanísticament creixia cap al mar, gràcies a l'augment de la platja i l'activitat del seu ajuntament, naixent noves alineacions de carrers.

Xarxes del Grau

L'avui principal carrer de la Reina va ser l'últim dels construïts i la frontera urbana durant molts anys. Així, en arribar l'annexió al municipi de València en 1897, aquest barri de uns 12000 habitants, s'assemblava a un enreixat: uns quants carrers paral·lels al mar tallades per travessies i per les sèquies que desguassaven al mar.

Hi ha edificis eclèctics, però destaquen els modernistes, sobretot al Cabanyal més que en el Canyameler, un modernisme popular únic al món amb façanes decorades amb rajoles curiosament disposats. Mestres d'obres i arquitectes municipals són els Gosalvez, pare i fill, que signen també el treball dels seus delineants Vte Nicolau Ballester o Vte Nicolau Bensi. Aquest modernisme popular es data des de finals del s.XIX fins a 1936 aproximadament (guerra civil) encara que en aquests anys d'entreguerres ja han sorgit els racionalismes i altres corrents estètiques de les que també hi ha alguns exemples.

Dues mitges barraques en la transició a cases d'obra de fàbrica

– Segle XXI

Des de finals del SXX es produeix una galopant degradació social i urbanística afavorida per les actuacions dels diversos equips casistoriales, però curiosament des de l'annexió del Poble Nou de la Mar el 1897 han sorgit innombrables investigadors del Cabanyal i gran quantitat de publicacions. Probablement sigui la zona més estudiada de València, més fins i tot que la Ciutat Vella. L'amenaça del projecte de prolongació de l'Av De Blasco Ibañez ha acabat amb nombroses cases modernistes i ha creat gran crispació social al barri. S'han perdut ja més de 10.000 habitants; es presenta un futur incert però esperançat per a un poble que ha superat incendis, riudes, guerres i bombardejos, i que encara que minvat, encara conserva el seu esperit intacte.

C/JOSEP BENLLIURE

Nascut a València el 1855 i va morir a Madrid el 1937. Va ser un il·lustre pintor, un dels seus millors quadres "La visió del Coliseu" va figurar en l'Exposició Universal de París el 1889 i es conserva al Museu Provincial de València. Hi ha quadres seus al Museu d'Art Major de Madrid, a Barcelona i altres a Munic. El 1934 el Govern de França li va concedir la Creu Oficial de la Legió d'Honor. Era germà del famós escultor Marià Benlliure i pare del malaguanyat pintor Pepino

Retrat Josep Benlliure

El carrer José Benlliure abasta des del que actualment és Franciso Cubells (que abans era passeig còlon però que ara és una illa de cases que abastava uns deu nombres de policia, el que era el número 11 ara és el número 4, van desaparèixer aquests números en els anys 70), fins al que era la sèquia de la cadena, ara Av dels tarongers. Un dels carrers, com molts al Cabanyal, més llargs de València, exceptuant les avingudes (que tenen més de 300 números).

Plà urbanístic de Poble Nou del Mar

Havien tres pobles: El grao de valència o Vilanova Estelamaris (zona de Av. Del port) amb la seva església que és St Maria del mar, després hi havia una altra zona entre la desembocadura del Túria i l'avinguda del port que es deia "Cantarranas" on hi havia un poblat que va anar desapareixent, després venia el que era des del grau fins a l'actual Francesc Cubells o Passeig Colom antigament (on està ara la via del tramvia), seguidament hi havia el Canyamelar nom que prové de diverses hipòtesis: una es devia a la plantació de canya dolça (canyamel) i la més fiable que diu que ve del "cáñamo" (cànem) que es produïa a Oliva i s'usava per fer cordes per a les barques, aquesta zona abastava fins a la zona de Av Mediterrani coneguda com sequia del gas, també tenia església pròpia i el seu cementiri adossat, l'església del Rosari.

Parador en C/ Ángel en 1930.

A partir d'aquesta zona començava el Cabanyal nom que ve de "cabanya", també amb la seva església, l'església dels Àngels. Passant la sèquia de la cadena hi havia el Cap de França i finalment la Malva-rosa, nom que prové d'un perfum.

Com hem vist, Poble nou del Mar estava constituït per tres blocs diferenciats, encara que tinguessin característiques comunes i, un cop construïts els ponts, a penes es van notar les diferències. Però hi havia un element que si les marcava clarament, els carrers ara tan llargs, abans adquirien noms diferents en cada un dels seus trams. El carrer de la Reina en el tram del Canyamelar es deia respectivament carrer de la Llibertat en períodes republicans o Reina en períodes monàrquics; Sant Rafael en el Cabanyal i Albereda al Cap de França. L'actual carrer de la Barraca es deia Sant Antoni i també Capdepon durant uns anys en el tram del Canyamelar, Buenavista al Cabanyal i Buenaguia al Cap de França. El carrer Pare Lluís Navarro es deia durant la independència San Fernando o Ferran VII-(segons les vicissituds polítiques) al Canyamelar. Els tres trams del carrer Progrés eren, respectivament, Carmen, Nueva i Reina Amàlia.

L'actual Josep Benlliure rebia els noms de Angel, que coexistia amb la tanca de Mare de Déu dels Angels, San Telmo o Major i Soledad segons èpoques.

El carrer José Benlliure, que per si sol mereixeria una mica més d'un llibre, encara que en el moment en què es canvià el nom, només es referien al tram que anava del grau a la séquia de gas, és a dir, al Canyamelar, mantenint Sant Telmo per al cabanyal.

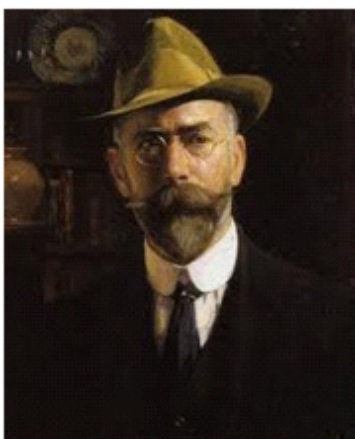
Sequia del Gas

Ara ens limitarem a reproduir les paraules de l'alcalde Vicente Gallart Gurrea, que presumiblement va deixar la redacció d'aquesta florida exposició de motius en mans del secretari Manuel Ecolano:

“En atenció a que el fill d'aquesta població D. Jose Benlliure ha adquirit en l'art de la pintura a causa de la seva preclara intel·ligència i profund estudi, una celebritat envejable a Europa que deu enorgullir a la Vila que el va veure néixer, creuria aquesta Alcaldia ometre el compliment d'una llarga tradició i no correspondriem als desvetllaments i sacrificis que forçosament haurà hagut d'imposar tan insigne patrici, potser en benefici seu exclusiu avui, potser en el de la població on li van bressolar el seu bressol matí, però sens dubte en honra sempre d'aquesta localitat, si no es procurés fer algun acte determinant de la satisfacció que a tots ha de produir la perpètua memòria, la immortalització del nom de tan distingit com eloqüent artista. A aquest efecte i atès que els actuals progressos ens han traçat diferents camins, com més digne, qual mes afectuós i entusiasta d'oferir els pobles als seus fills il·lustres les merescudes distincions i recompenses, aquesta Alcaldia s'inclina per una veritablement satisfactori i entén ens dignifica, com és el substituir el nom que actualment té el carrer Àngel, pel de Josep Benlliure, i en conseqüència té l'honra de proposar així al Il·lm. Ajuntament, en la confiança que aquest acord havia de rebre amb frenètics aplaudiments del veïnat, el sentiment unànime vindria a interpretar”

J.Benlliure pinta la visió de la Coliseum

Retrat de Josep Benlliure

A Roma, Josep Benlliure efectivament rep el text de l'acord corporatiu, i des d'allà respon afectuosament el 31 de Maig en una carta dirigida al secretari, carta l'original es troba cosit al Llibre d'Actes de 1894, ja que la corporació considera que aquestes demostracions de afecte:

“Pot servir de poderós estímul als honrats fills del poble que reuneixin condicions i aptituds per col·locar a l'alçada dels que, com Jose Benlliure, són honra i prez de la població que va tenir la glòria de veure'ls néixer”.

Aquest és el text de resposta de Jose Benlliure:

He rebut l'atenta comunicació de V.S. data 10 del corrent, que conté còpia de l'acta de la Sessió en què l'Il·lm. Ajuntament d'aquesta va prendre per unanimitat l'acord de dones a un carrer del Poble per a mi tan estimat en què vaig néixer el nom d'una família honrada que porto. Res tan lisonger per a mi i no em imposa tan grans deures: he de treballar infinitament més quels treballadors perquè la decisió indicada resulti fonamentada, perquè no aparegui únicament i exclusivament com a prova de la bondat de vostès tots. Prego a vostès tots.

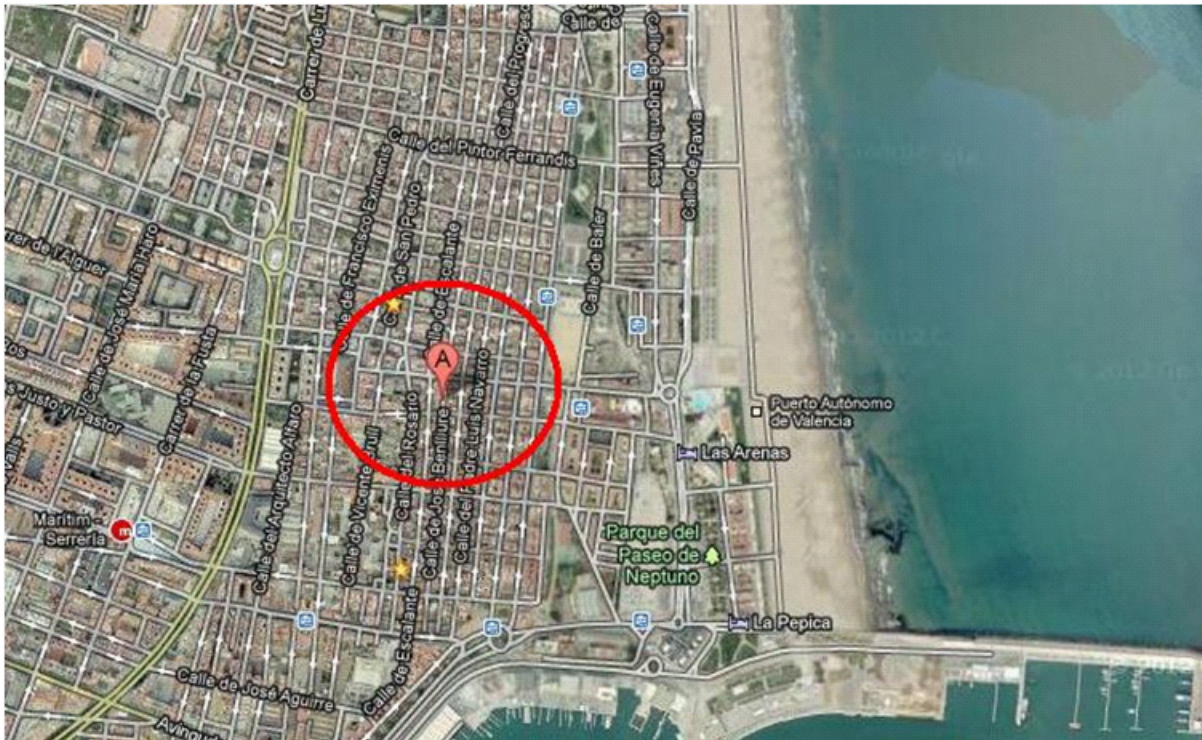
Prego a vostè Manifesti en sessió oportuna la sincera expressió de la meua gratitud i la meua decidit propòsit de no ometre res de quan pugui per correspondre al immerescut honor amb que em afavoreixen: li prego faci present a aquest Il·lm. ajuntament que si com a artista em sento afalagat pel desig que expressa amb el seu acord de perpetuar el meu nom, com a fill em sento orgullós i com a pare procuraré que per cap concepte desmereixi la decisió més afectuosa que motivada que s'ha servit V.S. comunicar-me.

Déu guarde vs. molts anys

Roma, 31 de maig de 1894

SITUACIÓ I ACCÉS A L'HABITATGE

La nostra casa en l'actualitat es localitza al C / Josep Benlliure n ° 117, a la zona del Canyamelar, però aquest nombre a variat molt al llarg del temps, amb la construcció del tramvia el carrer va perdre 7 números que anaven creuant Francesc Cubells, (El 1876 s'estableix la primera línia que unia València amb Vilanova del Grau)

Plànol d'ubicació de la vivenda

GOBIERNO DE ESPAÑA
MINISTERIO DE HACIENDA Y ADMINISTRACIONES PÚBLICAS

SECRETARÍA DE ESTADO DE HACIENDA
DIRECCIÓN GENERAL DEL CATASTRO
Sede Electrónica del Catastro

REFERENCIA CATASTRAL DEL INMUEBLE
9722109YJ2792D0002ZA

DATOS DEL INMUEBLE

LOCALIZACIÓN:
CL JOSE BENLLIURE 117 Es:1 Pl:01 Pl:01
46011 VALENCIA [VALENCIA]

USO LOCAL PRINCIPAL: Residencial
AÑO CONSTRUCCIÓN: 1913

COEFICIENTE DE PARTICIPACIÓN: 50,000000
SUPERFICIE CONSTRUÍDA (m²): 95

DATOS DE LA FINCA A LA QUE PERTENECE EL INMUEBLE

SITUACIÓN:
CL JOSE BENLLIURE 117
VALENCIA [VALENCIA]

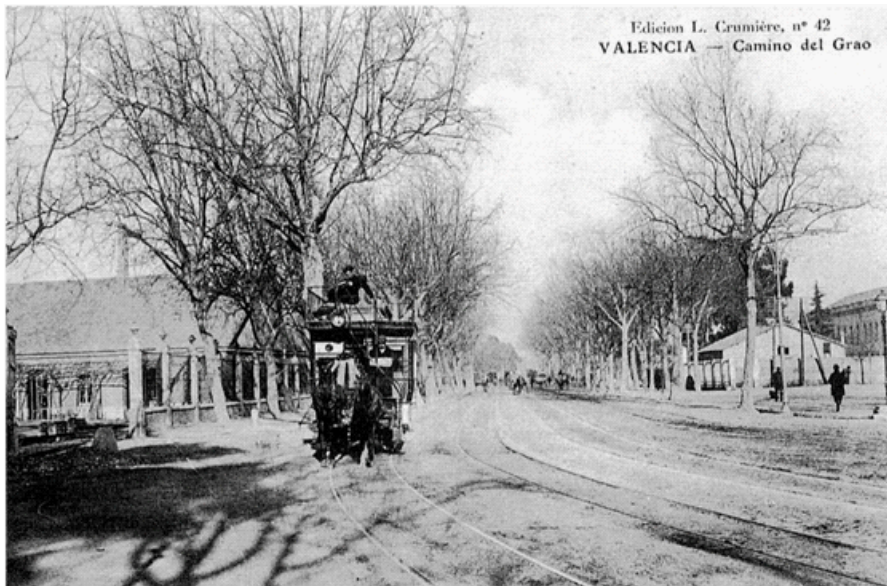
SUPERFICIE CONSTRUÍDA (m²): 196
SUPERFICIE SUELO (m²): 107
TIPO DE FINCA: [division horizontal]

CONSULTA DESCRIPTIVA Y GRÁFICA DE DATOS CATASTRALES BIENES INMUEBLES DE NATURALEZA URBANA
Municipio de VALENCIA Provincia de VALENCIA

INFORMACIÓN GRÁFICA E: 1/500

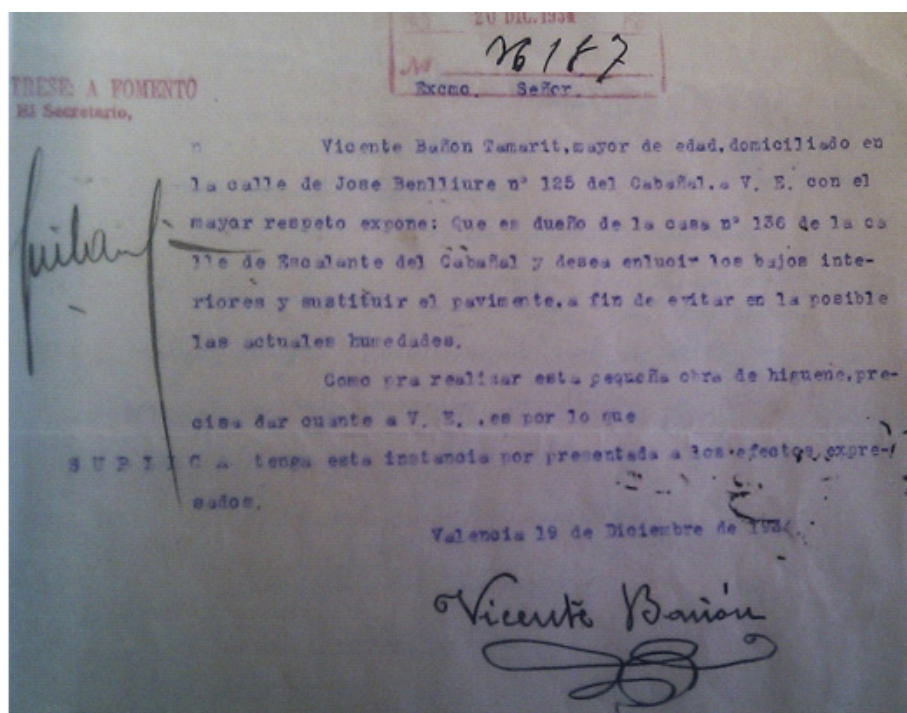
Referència Catastral de la vivenda

Aquests tramvies eren tirats per dos cavalls i amb dues classes, amb imperial i sense. Més tard es va prolongar la línia fins a Poble Nou de la Mar, transcorrent les seves vies per l'actual carrer de la Barraca, inaugurant la línia el 23 de juny de 1876), però no és l'únic canvi que va patir, ja que amb la transformació de les barraques en cases d'obra, i per temes d'herències, moltes cases es van transformar en una i al contrari.

Primer tramvia a cavall

Els accessos a l'habitatge eren, antigament per la part anterior Àngel 119 o Josep Benlliure 125 segons època i per la part posterior Escalante número 136, de fet en el registre històric hi ha una denúncia de la policia a Vicente Bañon Tamarit, propietari segons el mateix document i segons el registre de la propietat de Jose benllure 125. Així doncs, amb aquesta informació i la ratificació dels amos de l'actual baix de benlliure 117, la casa que ara està dividida en 3, abans era tot una bloc, part inferior que s'usava com a negoci, part superior que s'usava com a habitatge (i que al segle XX va servir com a guarderia o "casa de cagons") i la part posterior que donava a Escalante que era el corral de l'habitatge ara ja en ruïnes.

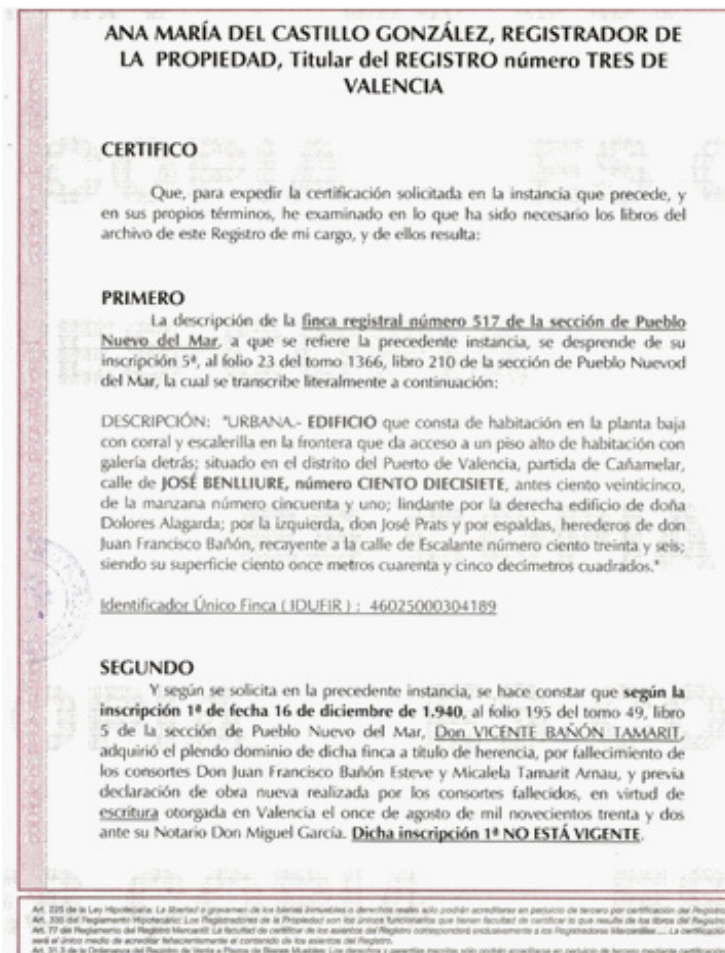

Llicència d'obra en vivenda de Vicente Bañon

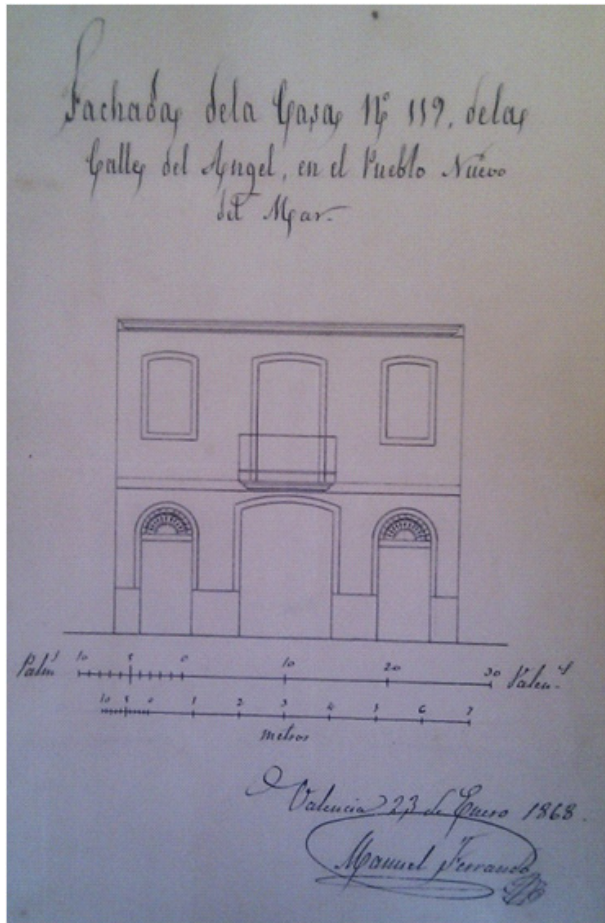
Per tant, els accessos en l'actualitat de l'habitatge són per dos carrers perpendiculars a C/Josep Benlliure, Av Mediterrani i des del C/Just Vilar, donant a un carrer Josep Benlliure, més aviat estret, com la majoria de les carrers al Cabanyal-Canyamelar (8,3 metres de línia de façana a línia de façana), a més tenint en compte que l'alçada de la casa és poca i que els edificis adjacents són de diverses alçades podem dir que és una habitatge petit considerant el seu entorn.

Plànol dels accessos a la vivenda

Pel que fa a la numeració de l'habitatge, en el registre de la propietat, la casa data del 1940, i com a propietari el senyor Vicente Bañón Tamarit, el qual adquireix el plendo domini de la finca per herència dels seus pares Dos Juan Francisco Bañón Esteve i Micaela Tamarit Arnau, però aquesta informació no concordava amb les dades del Registre Històric de València. Fent un estudi sobre el tipus de façanes, el seu estil, i comparant arquitectes similars amb la mateixa línia a l'hora de dissenyar les seves façanes, acotem la cerca als anys 1860-70. El següent pas ha estat buscar en el Padró General de Veïns de 1860; sabem que el edificatori confrontant al nostre en plena guerra carlina (1836) va ser quan dos protagonistes de la història escullen el Canyamelar per edificar-hi la seva residència d'estiu: es tracta de Luisa Maria Carlota, amb el seu marit Francesc de Paula Antoni, sereníssims Senyors Infants d'Espanya. Es tractava dels germans de Ferran VII. La casa era coneguda com "el palaciet" i que avui dia és una bodega cantonera. Tenim per tant una informació important per ubicar la casa de l'estudi; buscant en el Padró trobem que el C/Àngel (llavors així anomenat el tram de Josep Benlliure al Canyamelar) arribava amb nombre 125 fins a la Sèquia del gas (ara Av. Mediterráneo), això vol dir que si a 125 li restem 3 cases,

és a dir 6 noombres, ens dóna el número 119, suposadament la mateixa parcel·la on en l'actualitat està edificada la casa amb nombre 117. A més, a la casa 119 vivien molts servents segons el padró, casa que concordar amb el "palaciet". Això confirmava pràcticament la numeració, sent aquesta idea reforçada en trobar la façana del projecte en el registre històric, datada del 1868 i que coincideix fidelment amb l'actual. Per tant, podem assegurar que la nostra casa en els anys 1868 era el nº 119.

Al nombre 117 l'any 1860, com podem comprovar en la imatge adjunta, viu un gran nombre de gent, i entre ells diversos servents.

Dibuix de la façana del projecte de la vivenda en C/Àngel nº 119 a l'any 1868

Núm. 354
Año de 1868

Angels.

PADRON GENERAL DE VECINOS.

número 117

APELLIDOS.	Nombre del padre.	Idem de la madre.	Fecha en que nacieron.			Estado.	Ejercicio.	Naturaleza.	Pueblo de donde procede si es forastero.	Tiempo en que principió la residencia.			OBSERVACIONES.
			Udad.	Día.	Mez.					Año.	Día.	Mes.	
Blas y Casca.	Blas	Blas	36					Castellón de la Plana					
Blas y Ferrando	Blas	Blas	36					Castellón de la Plana	5	Ene	1868		
Blas y Ferrando	Blas	Blas	11					Castellón de la Plana					
Blas y Ferrando	Blas	Blas	6					Castellón de la Plana					
Blas y Ferrando	Blas	Blas	7					Castellón de la Plana					
Blas y Ferrando	Blas	Blas	36					Castellón de la Plana	6	Set	1868		
Blas y Ferrando	Blas	Blas	17					Castellón de la Plana	6	Set	1868		

Casa amb número 117 del carrer Àngel el 1860, viuen 7 persones i quatre d'elles són servents

Ablo nuevo del Mar.

del carrer Àngel G.

PADRON GENERAL DE VECINOS.

número 125.

NOMBRES.	APELLIDOS.	Nombre del padre.	Idem de la madre.	Fecha en que nacieron.				Estado.	Ejercicio.	Naturaleza.	Pueblo de donde procede si es forastero.
				Edad.	Día.	Mes.	Año.				
	Figueroa y Figio	52				...			
	Figueroa y Figio	41				...			
	Figueroa y Figio	15				...			
	Figueroa y Figio	7				...			
	Figueroa y Figio	5				...			
	Figueroa y Figio	21				...			

Casa amb número 125 del carrer Àngel el 1860, última casa del carrer abans d'arribar a la "Séquia del Gas"

Año 1889

TÉRMINO MUNICIPAL

Colle de Àngel } Núm. 119

Plaza de

PADRÓN DE HABITANTES

NOMBRES Y APELLIDOS	Fecha de nacimiento.			Naturaleza		Estado	Ejercicio	Naturaleza	Tiempo de residencia en el pueblo	Clasificación
	Día.	Mes.	Año.	Vecino	Forastero					
Domingo Bautista Nervo	25	Oct	1856	Vecino	Forastero
Abelardo Chafec Nervo	22	Set	1856	Vecino	Forastero
Juan	16			Vecino	Forastero
Juan	14			Vecino	Forastero
Juan	11			Vecino	Forastero

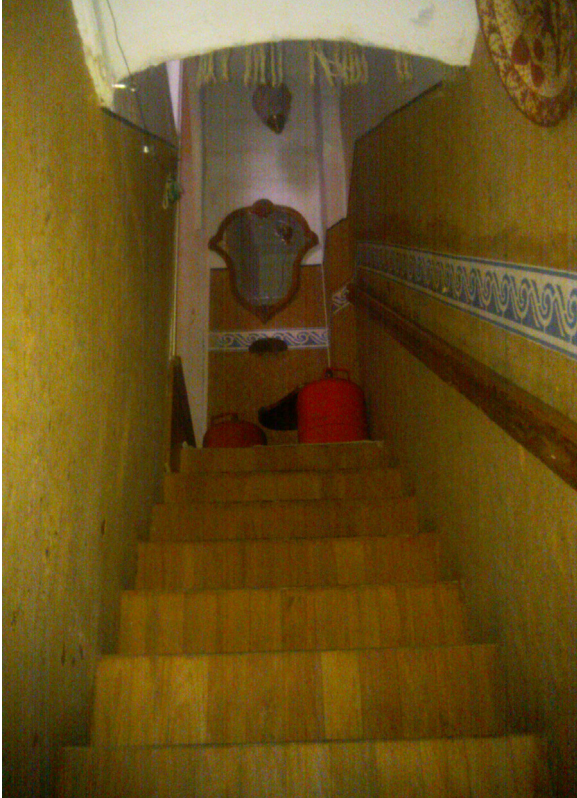
Casa amb número 119 del carrer Àngel del padró de 1889, només 3 anys després de la construcció de nostra casa i per tant aquests serien els seus primers amos.

ESTUDI FOTOGRÀFIC

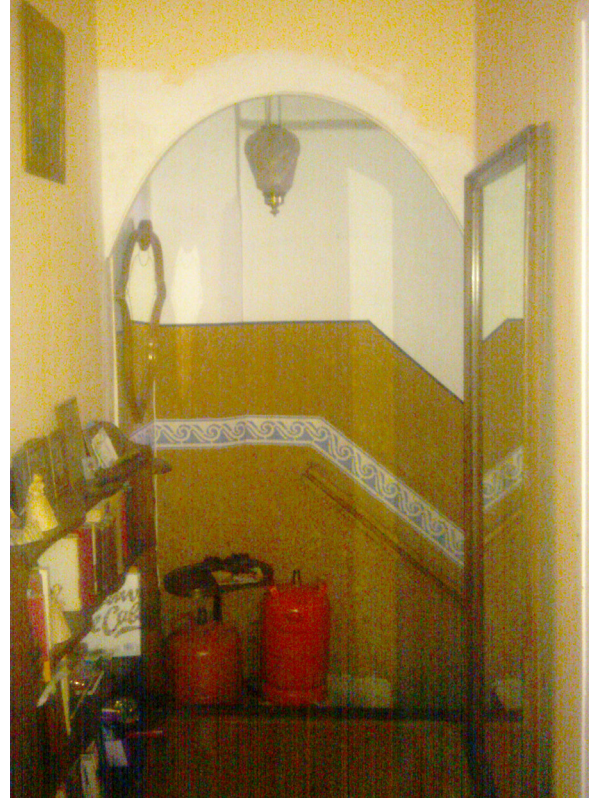
- Façana

- *Escala*

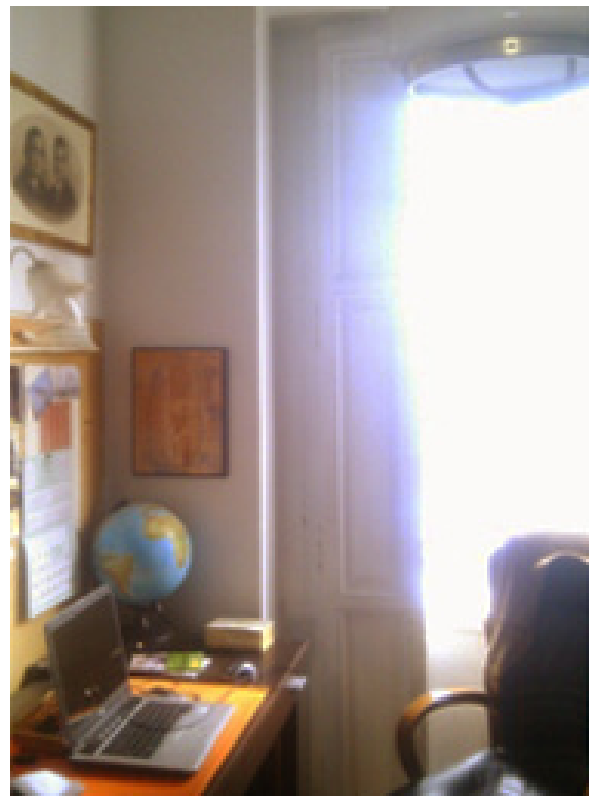
- *Corredor*

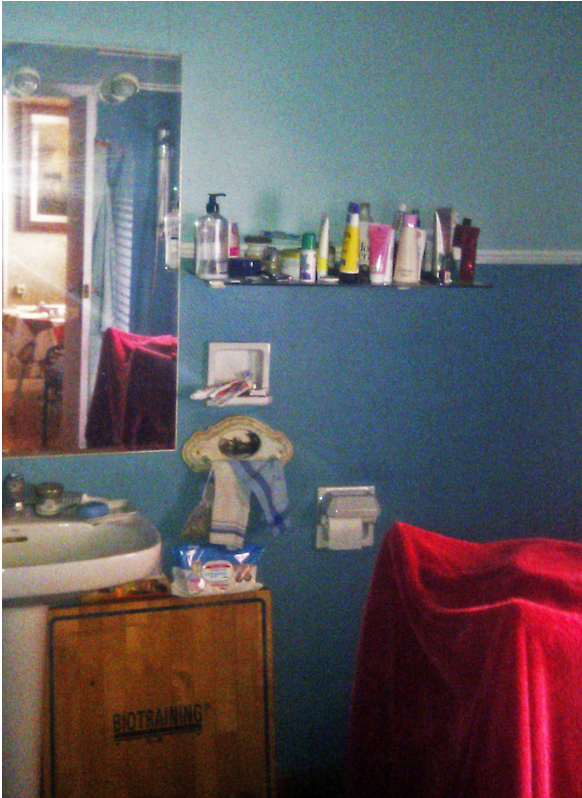
- *Dormitori*

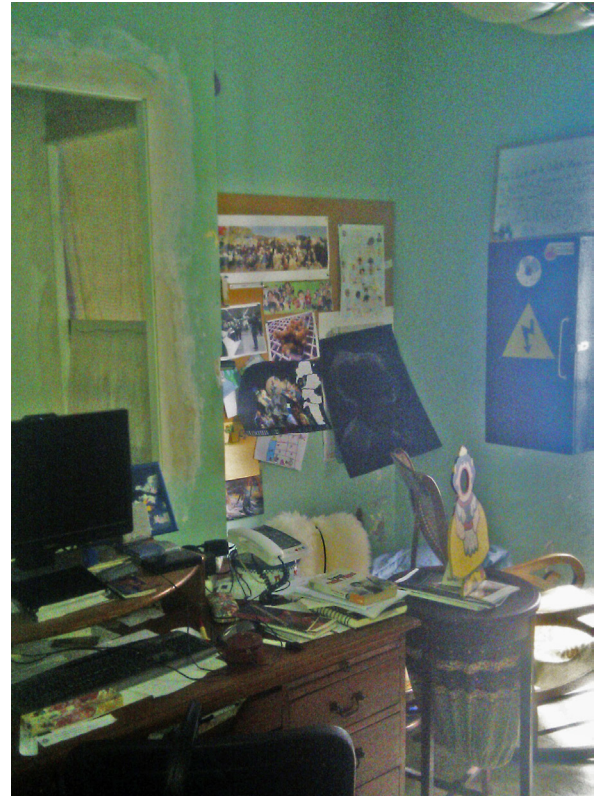
- *Despatx*

- Bany

- Saleta

- Cuina

- Balcó

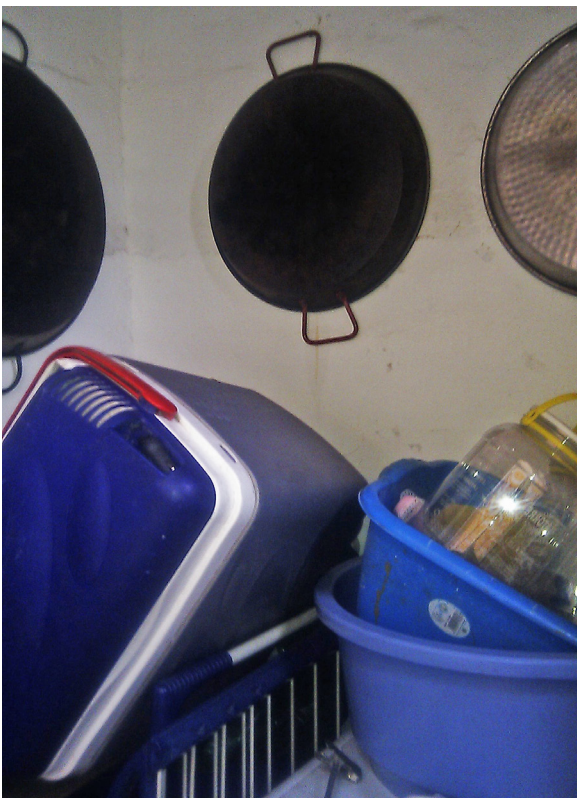
- *Saló*

- *Traster*

- *Magatzem*

- *Baix coberta*

- *Aèria*

MEMÒRIA CONSTRUCTIVA

- *Descripció tipològica*

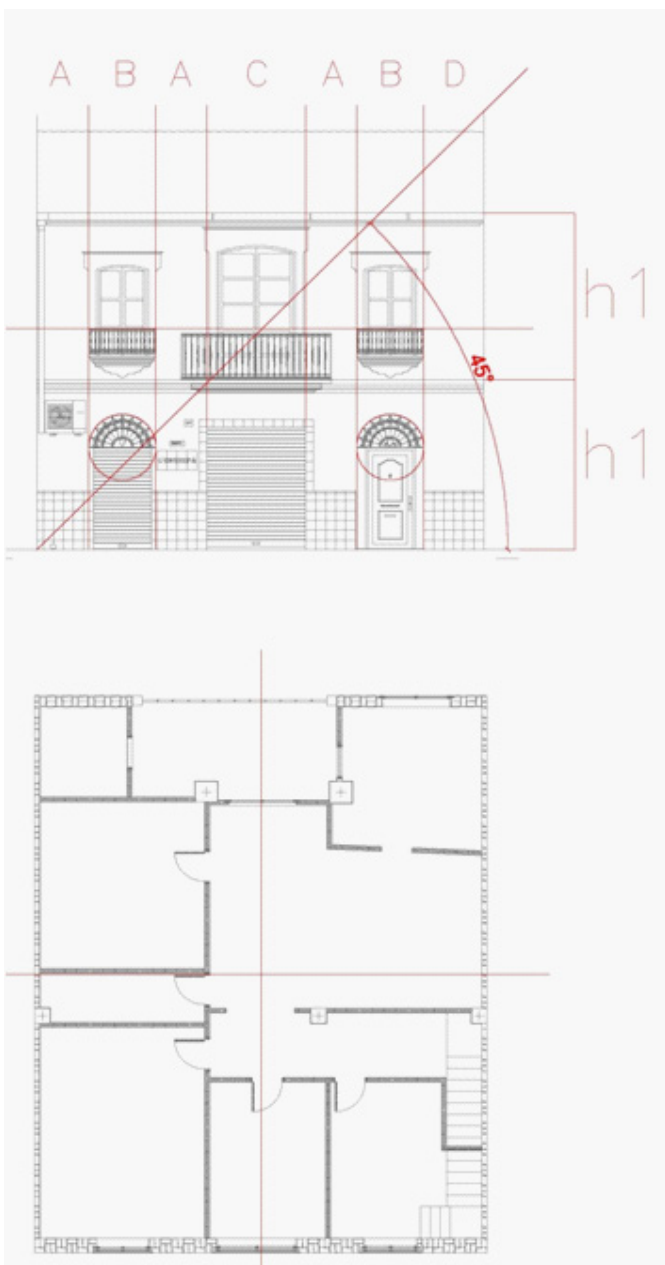
La casa que estudiem correspon a un model constructiu molt popular a València en l'època en què va ser construïda. Un model de casa que s'identifica per les característiques següents:

Planta baixa (normalment dedicada a l'empresa familiar), la planta primera (utilitzat per al propòsit residencial) i del darrere (per plomes).

Façana també típica, recoberta amb rajoles fins a un metre d'alçada, amb dos portes lateral i una d'entitat més gran com a porta central.

Alineat a aquestes tres portes, tres balconeres, una altra vegada més gran la central que les laterals.

L'estructura de coberta a través de parell i filera i una estructura de pilars i parets de càrrega de fàbrica.

A l'estudi de façana s'intueix una figura que predomina, el rectangle. A més, hi ha l'abundància d'angles i línies rectes amb una sintonia que es trenca amb els arcs sobre les portes. També podem veure que les dues plantes de tenen la mateixa alçada i en la direcció transversal, s'aprecia que la separació entre les buits no són simètrics, en l'absència de qualsevol tipus de ritme.

D'altra banda, sí veiem una correspondència de les diferències entre la planta pis i primer pis. Tot i no ser totalment simètrica la façana, la porta esquerra havia de ser abans igual que la dreta, de manera que es pot intuir la intenció de simular a primera vista la simetria de la façana.

En quant a la planta tampoc observem cap tipus de simetria. Aquesta compta amb un accés lateral mitjançant l'escala que ve de la planta baixa, i que aboca a un passadís curt que ens condueix al saló central que dona a totes les estances de la casa menys al magatzem, per la qual cosa es pot afirmar que amb aquesta distribució s'aconsegueix l'aprofitament màxim de l'espai.

- *Anàlisi constructiu*

ÍNDEX

1. Estructura

1.1. Obra de Fàbrica

1.1.1. Paret de càrrega

1.1.2. Pilars de càrrega

1.2. Fusta

1.2.1. Bigues de fusta

2. Coberta

3. Particions

4. Revestiments

4.1. Revestiment vertical de façana (taulelleria)

4.2. Paviment horitzontal interior (entarimat)

4.3. Fals sostre cel ras (canyís+escaiola)

4.3.1. Canyís

4.3.2. Escaiola

5. Elements d'adorn (serralleria)

1. L'estructura

1.1. Obra de fàbrica

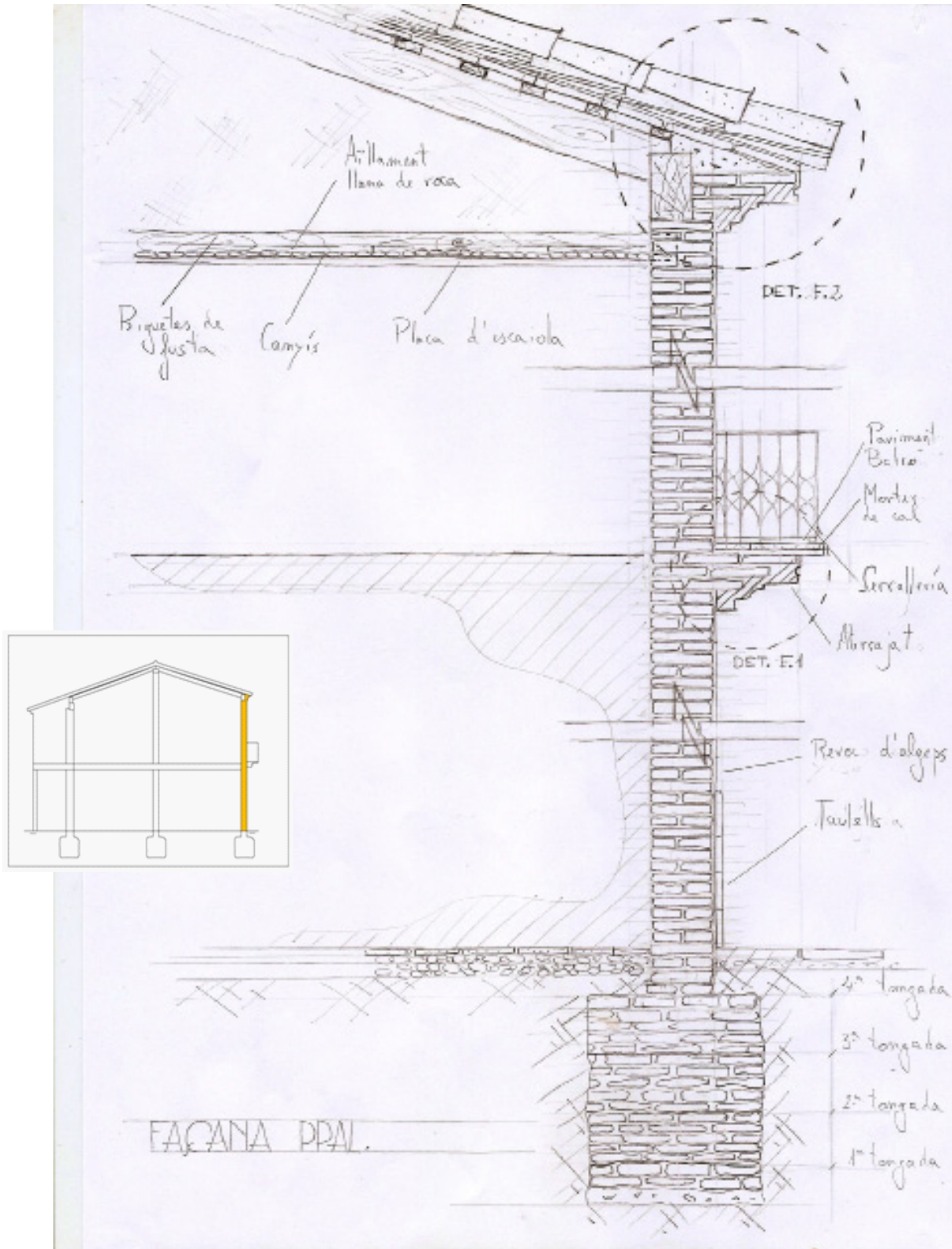

Figura F.0 Secció transversal façana

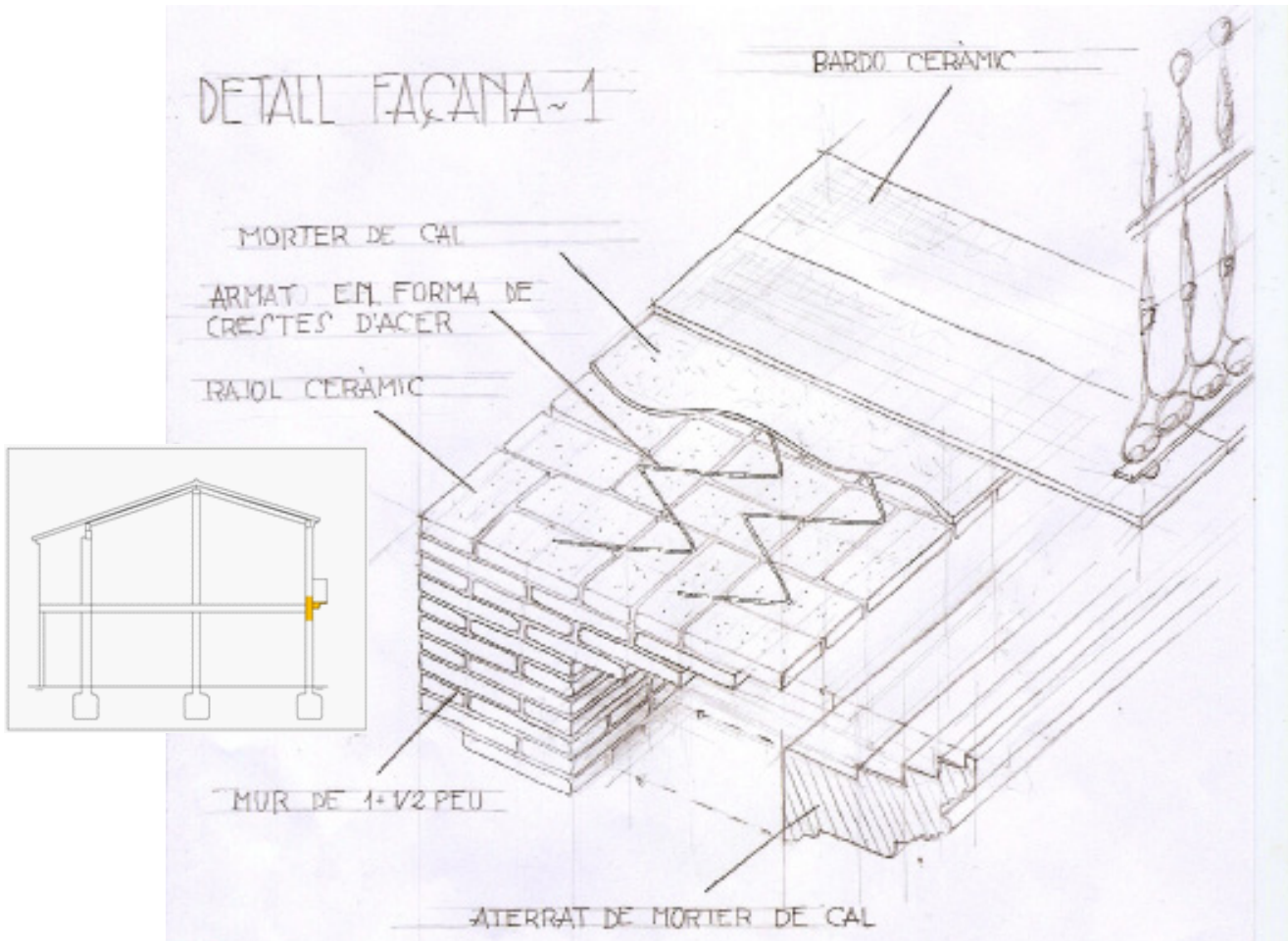

Figura F.1 Detall forjat coberta

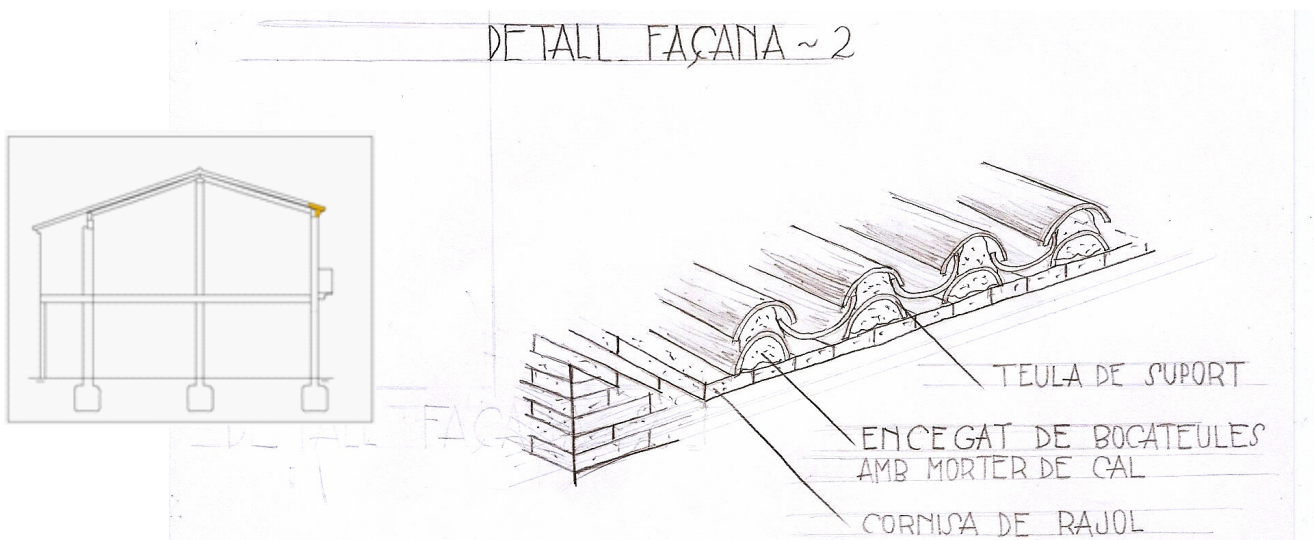

Figura F.3 Detall bocateula

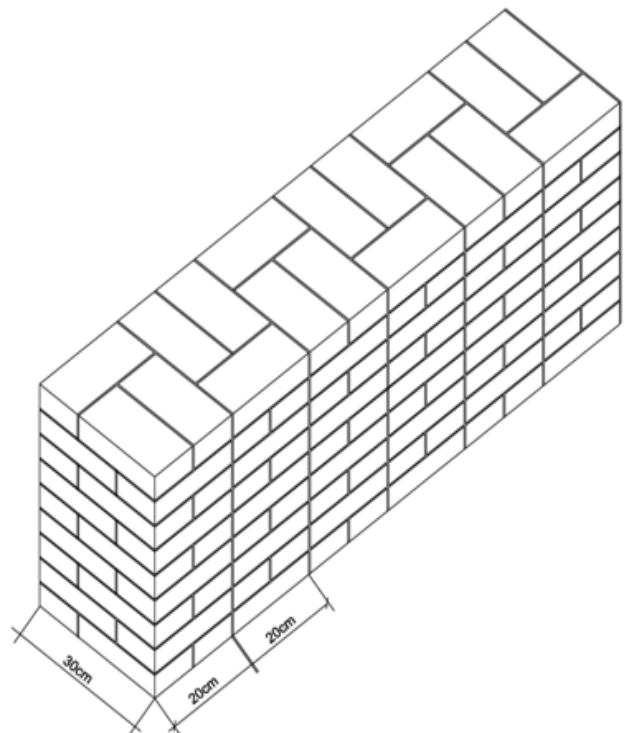
L'estructura està constituïda per maó massís pres amb morter de calç. El sistema consta al seu torn de tres murs de càrrega, d'entre els quals un és d'1 +1/2 peus, paral·lel a la línia de façana, i els altres dos són mitgers de 1/2 peu, perpendiculars a la línia de façana. Aquests últims estan reforçats amb pilars adossats, també de maó massís de 10 cm (10x20x5cm.). Les mesures dels pilars centrals són de 30x30cm. en l'obertura central i 40x40cm. en la part posterior, i són els encarregats de sustentar les bigues de fusta que fan de estrep on dormen tots els parells de fusta. El voladís (d'uns 60cm.) està construït per bards de ceràmica reforçats amb varetes de ferro. Pel que fa a la fonamentació, està constituïda per sabates corregudes sota murs de càrrega i sabates aïllades sota pilars, i també ha estat realitzada amb maó massís i morter de calç. L'execució es porta a terme baixant el pilar o mur a -0,5m. per encastar, sota els quals comença la fonamentació d'uns 4m.

La fonamentació està recoberta amb una capa de sorra que farà de ferm per a la solera de planta baixa.

D'altra banda trobem les particions i la façana posterior, que no aporten suport estructural a l'habitatge. Els envans interiors, estan realitzats a posteriori, ja que amb els canvis d'ús de l'habitatge, la distribució ha anat variant. Està formada per envans del 7 (7x24x11'5cm) amb un enlluït de guix d'uns 1'5cm. Pel que fa a la façana posterior, està realitzada amb el mateix material que la façana principal, però amb un gruix menor (d'1 peu) i únicament rep càrregues dels parells n° 13, 14, 15, 16 i 17 de la coberta.

1.1.1. Parets de càrrega

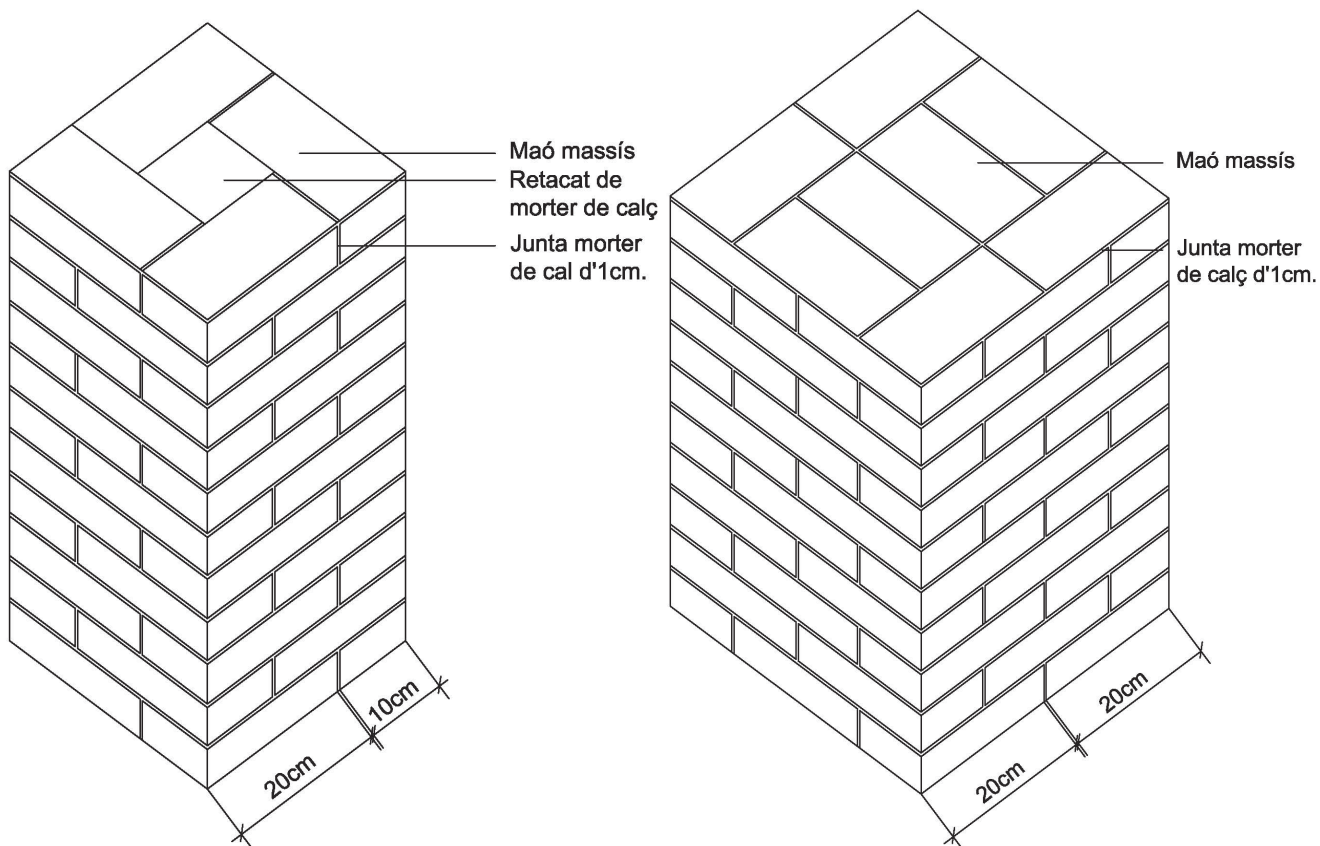
Mur de càrrega principal, paral·lel a línia de façana, de 30cm. de gruix (1 +1/2 peus) executat mitjançant aparell simple holandès de maó massís de 10cm. Els dos murs mitgers són de 1/2 peu, fent servir el mateix tipus de maó col·locat a soga i amb pilars de 30x30cm. adossats per sustentar la filera de fusta central de la coberta.

Detall de mur de 1+1/2 peus

1.1.2. Pilars de càrrega

A l'habitatge tenim dos tipus de pilars, els centrals de 30x30cm. que sustenten la filera central i els de façana posterior de 40x40cm. que sustenta el dorment que rebrà els parells de la coberta inclinada. Aquests pilars estan fets de maó massís de 10cm. amb morter de calç.

Detall de pilar de 1+1/2 peus

Detall de pilar de 2 peus

1.2. Fusta

1.2.1. Sostre de biguetes

Troben dues tipologies de forjat a la casa: el forjat de planta primera fet de biguetes de fusta amb revoltos de maó revocats amb guix (Figura F.1) i el forjat de coberta que al no ser habitable no necessita la mateixa rigidesa que l'anterior, pel que està compost per una sèrie de biguetes amb intereix de 1 metre. Aquestes últimes es carreguen al mur de façana amb una sèrie de forats de bastida i en el costat oposat es carreguen a una biga de formigó armat fabricada a posteriori, a causa de la manca de rigidesa del mur de façana posterior per sostenir les biguetes que queden embegudes. Aquestes, descansen al mateix temps en els envans interiors de 10cm., ja que els vans són gairebé de 10 metres, i és una llum excessiva per ser coberta per biguetes d'una sola peça.

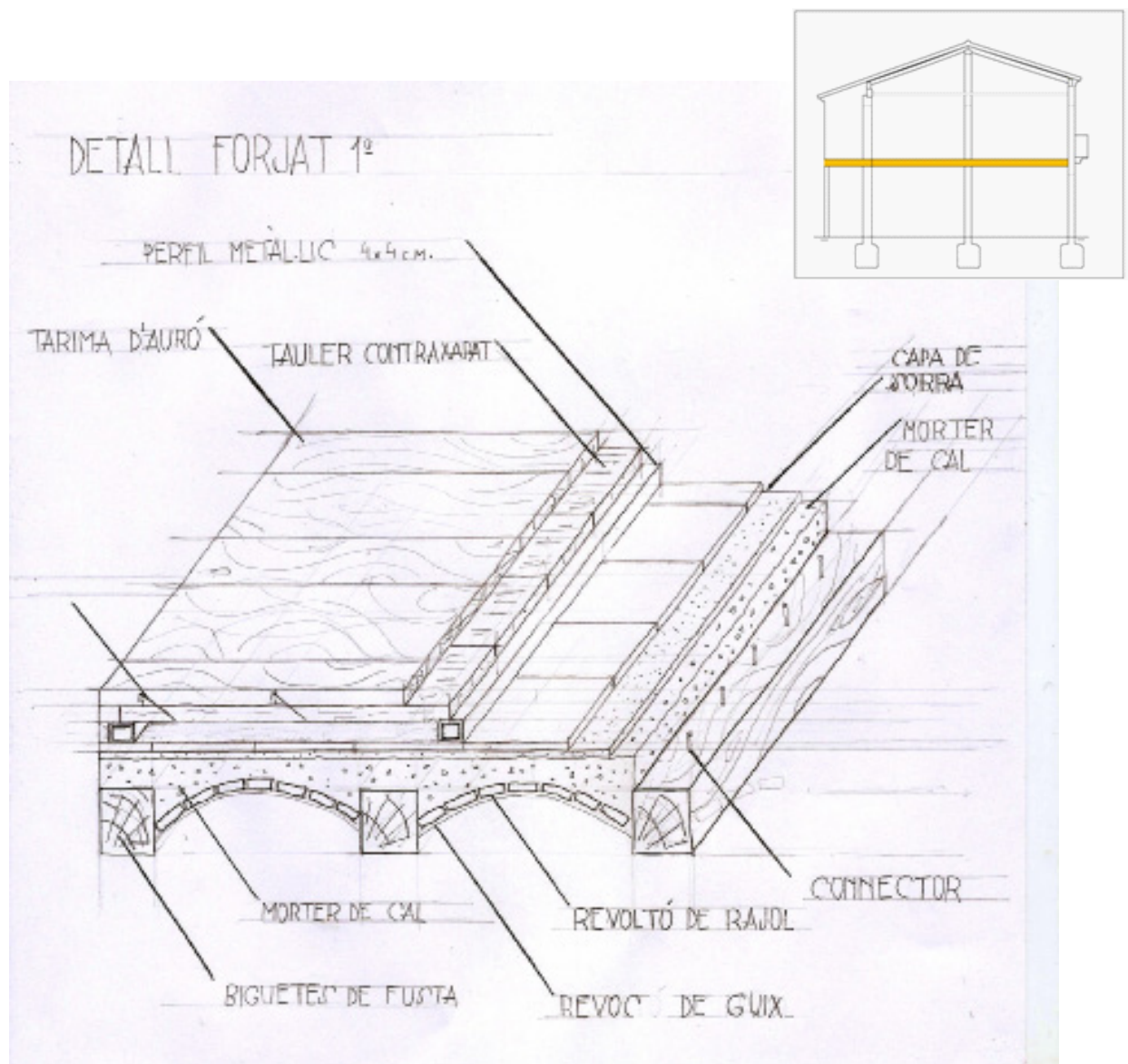

Figura F.1 Detall forjat primera planta

2. Coberta

S'agrupen sota la denominació de coberta simple, aquells sistemes constructius tradicionals de cobertes previs a l'ús de l'encavallada. Cal aclarir en aquest punt que cada sistema dóna resposta a unes necessitats, amb els mitjans materials i humans disponibles i que ho fan amb eficàcia. No hi ha per tant pensar, que el sorgiment de l'encavallada en l'edat antiga suposés ni de bon tros, la desaparició dels altres sistemes. La encavallada dóna la seva resposta davant càrregues, llums grans i estalvi de fusta, però a costa de la seva complexitat, pel que no es pot esperar, que sistemes més simples i igualment efectius en llums curtes i petites càrregues es deixessin d'utilitzar.

Una definició, potser massa plana de les cobertes simples, però molt clara conceptualment, és que consisteixen bàsicament en un sostre inclinat. Forjat que suporta la coberta, com a últim pla de tancament de l'edifici, i inclinat per afavorir el desguàs de la pluja i neu, amb recursos més o menys complexos, que van des provocar la inclinació amb murs d'altura variable sobre els quals recolza el forjat, a sostres que es recolzen, o més exactament s'apuntalen mútuament; mantenint la inclinació.

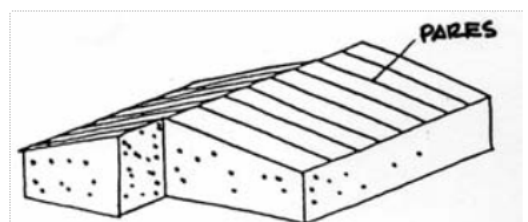
La pràctica totalitat dels edificis representatius des del Medievo fins al segle XX, presenten sistemes estructurals de coberta construïts per armadures de parells, ja siguin de parell i filera, parell i picador, parell i artell o encavallades pròpiament dites. A Espanya la riquesa de solucions amb sistemes de parells, no pertanyents a una encavallada, és especialment important, induït per la seva demanda, sent més apreciades ja que permetien el desenvolupament d'un ampli repertori de solucions decoratives, de caràcter fins i tot sumptuós, la llaceries.

- Coberta de par y picader (Figura C.1)

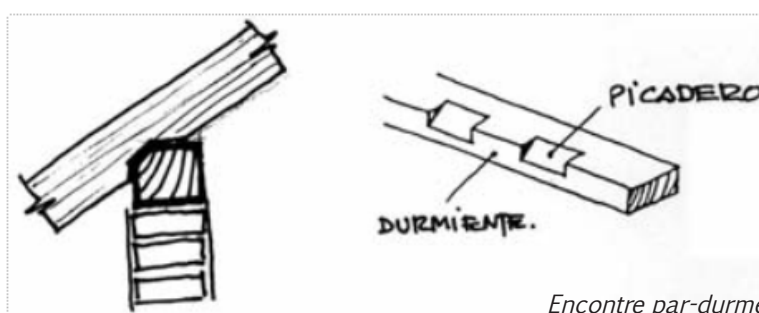
En aquest sistema constructiu desapareixen les corretges i apareixen els parells o alfardes, és a dir que els murs de càrrega no són els paral·lels a la línia de màxima pendent sinó que la generen per diferència de cota i la cobreixen els mateixos parells.

Altrament dit, l'element resistent a flexió segueix la inclinació de la coberta. Els parells d'estar a una distància d'entre 40 i 70 cm entre eixos. Aquesta solució permet realitzar naus de la longitud que es desitgi, limitant únicament les possibilitats del terreny. Per descomptat que en la direcció de la pendent la limitació segueix sent la llum a cobrir amb els parells, és a dir la grandària de l'arbre del que disposem.

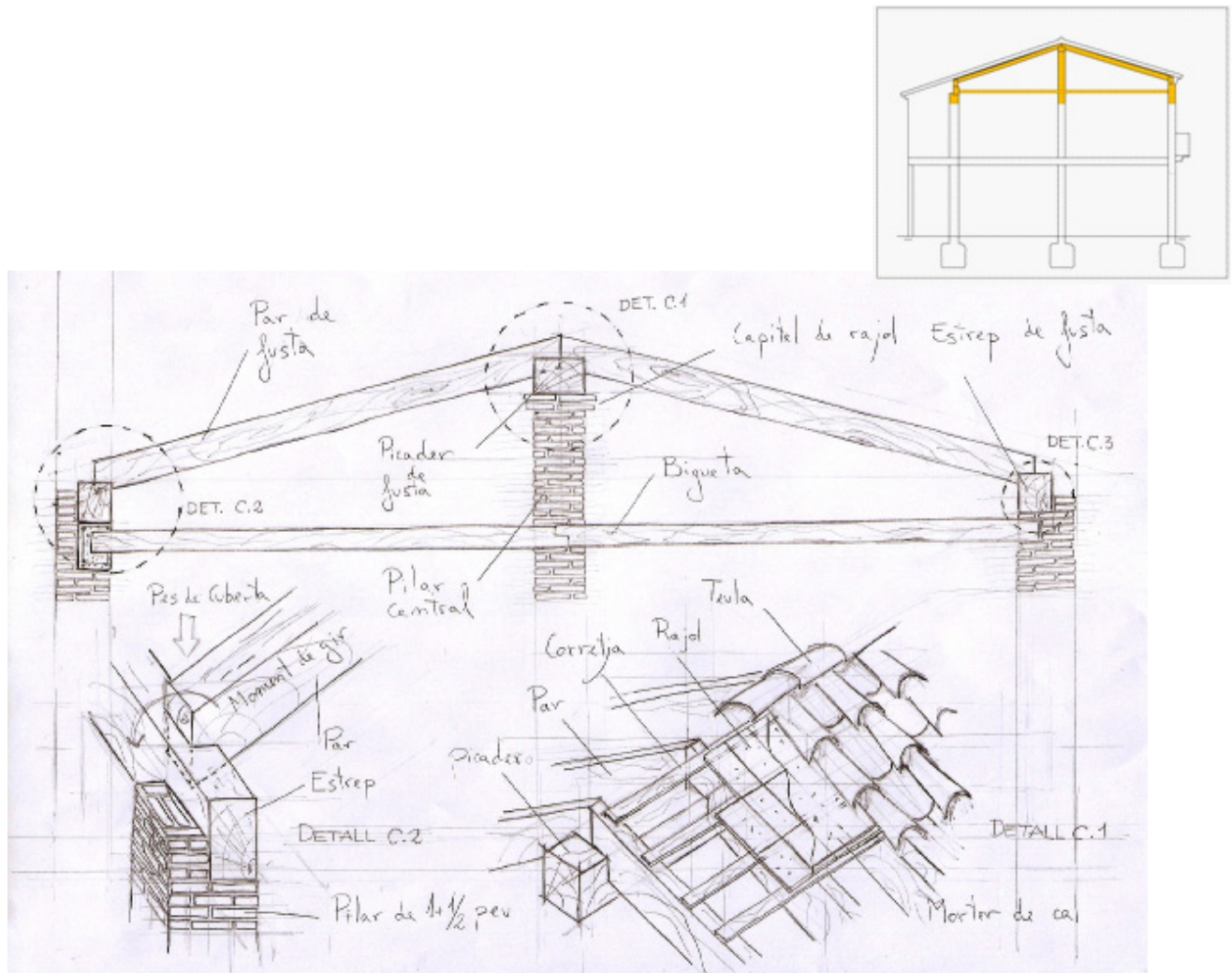
El suport es realitza en els murs de càrrega sobre un dorment o solera, fixada sobre artells o elements d'enllaç metàl·lic a la fàbrica, igual que en els dorments de la coberta a la molinera però horitzontals. La solera serveix de transició i repartiment de càrregues des de la coberta a la fàbrica. La solera està encaixonada, rebent aquesta caixa el nom de picador, encara que per extensió de vegades també es diu així al dorment encaixonat d'aquesta manera, que s'acobra a barbeta passant amb el parell.

Coberta de par i picader

Encontre par-durment

Esquema general de cuberta

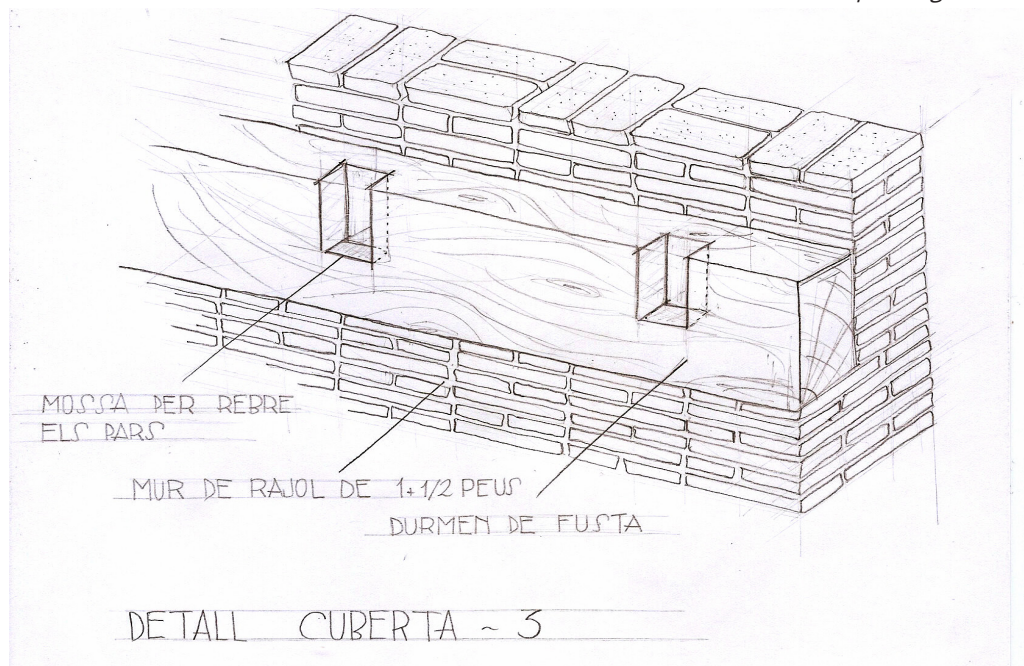

Figura C.1 Esquema cuberta

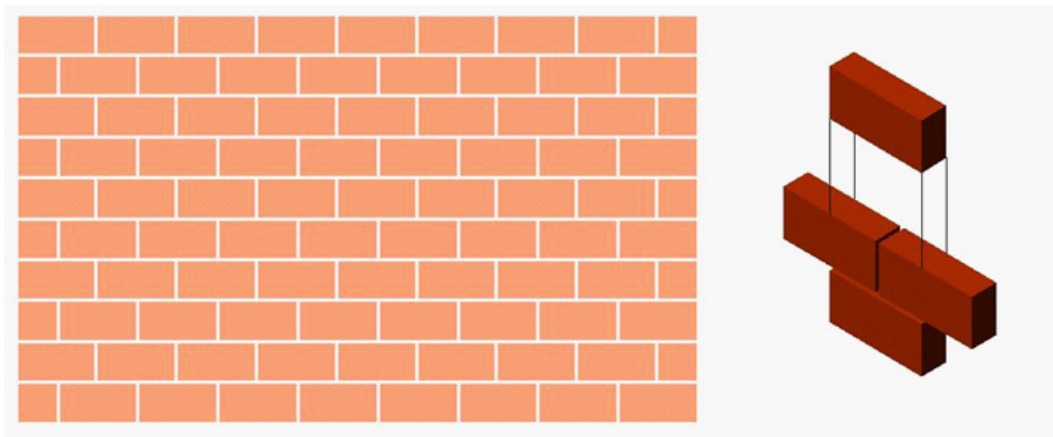

Aquesta trobada amb suport horitzontal impedeix les empentes sobre els murs, sol·licitats únicament amb les càrregues gravitatòries. Igual que en les cobertes a la molinera, hi ha la possibilitat de realitzar una coberta a dues aigües adossant longitudinalment dues naus amb aquesta solució. Normalment el mur central té buits de pas d'un a un altre local, de manera que millora l'aprofitament del conjunt.

Fins i tot amb vista a una millor ventilació i a l'estalvi de material corresponent, la coronació del mur central es substitueix per un petit entramat vertical de fusta amb carreres de petita escairada, molt apuntalades per puntals, tornapunts i sabates sobre aquests que limiten les llums. Sobre tota aquesta estructura llenyosa es disposen uns capçals perpendiculars als parells, sobre els quals recolzarem uns maons rematats amb una capa de morter de calç i finalment la teula corba. Aquest sistema és el més comú al Cabanyal-Canyamelar.

3. *Particions*

Pel que fa les particions del nostre habitatge, es tracta d'envans de maó buit del 7 col·locats a trencajunt, rebuts amb morter de calç i enlluïts amb 1,5cm. de guix. En algunes zones concretes, com l'accés per l'escala, el parament té un recobriments de suro, i al bany les parets han estat pintades de color blau índico, però a excepció d'aquests casos, predomina el color blanc guix.

Envà de 7 cm. de maó

4. *Revestiments*

4.1. *Revestiment vertical en façana (taulelleria)*

La ceràmica d'aplicació arquitectònica ha estat una de les produccions artístiques més significatives de la cultura valenciana.

Les produccions de rajoles medievals, (principalment de Manises) eren molt reclamades i van arribar a adornar Palaus i Esglésies de tota Europa, obtenint un gran prestigi internacional.

Aquesta tradició en la producció de ceràmica arquitectònica continuà al llarg dels segles afegint nous centres de producció: València i Alcora al segle XVIII, més tard Onda i Ribesalbes, i finalment al segle XX la província de Castelló, que va acabar destacant com exportadora d'aquest producte. L'empresa més destacada al Cabanyal i d'on prové la ceràmica de la nostra casa d'estudi es diu "Nolla".

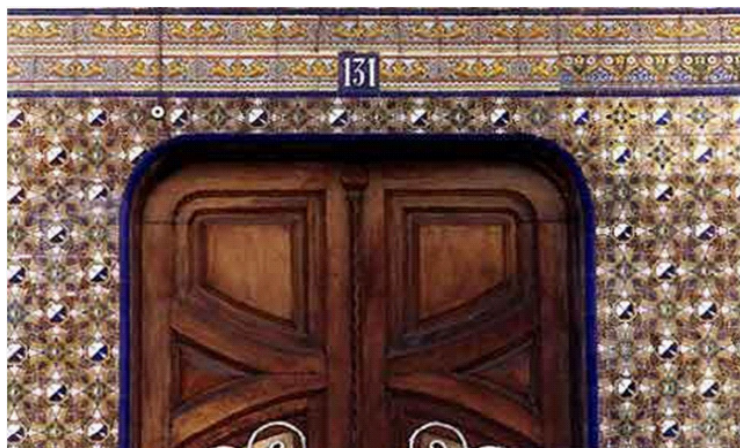
Al llarg d'aquests cinc segles de tradició continuada destaquen fites d'especial transcendència en la importància, qualitat i avantguarda dels dissenys ceràmics. Un d'aquests fites esdevindrà entre la segona meitat del segle XIX, moment en què comença una incipient industrialització dels Centres Ceràmics Valencians, i la Guerra Civil de 1936.

Mostra façana 1

Les ceràmiques embelliran i caracteritzaran l'arquitectura valenciana del moment i en especial l'arquitectura del modernisme popular al Cabanyal. La producció de Ceràmica Arquitectònica en aquest període, gaudirà d'un auge espectacular, col·locant els centres valencians de Manises, Onda, Castelló, València i Alcora, al capdavant de la producció espanyola.

A més de la industrialització dels processos de producció, ara s'experimenta un creixement demogràfic important de la població valenciana, unit a un creixement econòmic protagonitzat per una burgesia ascendent que impulsarà un procés de renovació urbana i de reforma i modernització dels habitatges. Altres esdeveniments de pes seran l'aparició d'un corrent higienista i la d'un nou estil, el Modernisme.

Mostra façana 2

La primera va ser una conseqüència dels nous aires de modernitat, de la vida moderna en què la salut i la millora de les condicions de vida són valors en alça. La ceràmica oferia característiques d'acord amb aquests conceptes per la seva capacitat de revestir i aïllar el moment de la fàcil neteja.

Amb l'aparició del Modernisme assistim a un revaloració de la ceràmica arquitectònica, utilitzant-la amb profusió com a element definitori de la seva estètica. És per aquestes dates quan comença l'enderrocament de les muralles a València (1865) i s'aprova el projecte definitiu de l'Eixample el 1884. Comença la renovació urbana i es construeixen edificis i habitatges que responen al nou gust de l'època. Les noves arquitectures responen als nous criteris estilístics: els historicismes i l'eclecticisme. Les fàbriques de ceràmica valencianes produiran aplicacions seguint els nous estils: dissenys neogòtics, neomudèjars, neorenacentistes, de tradició popular, etc. Posteriorment arriben a València els nous estils europeus, primer la tendència Art Nouveau de Bèlgica i França i després la influència de la Sezession de Viena i de l'Escola de Glasgow.

Sota aquestes noves influències es construeixen edificis emblemàtics a la ciutat com l'Estació del Nord (1906) de Demetri Ribes, el Mercat Central (1928) d'Alejandro Soler i Francisco Guàrdia, i el Mercat de Colom (1914/16) de Francisco Mora. En tots ells la ceràmica proporciona caràcter a l'edifici, defineix i s'integra en el concepte de l'arquitectura en conjunt. Si tornem la mirada cap als Poblatos Marítims veiem com no són aliens a tots aquests esdeveniments.

Serà també en aquest període, des de l'incendi de 1875 fins a la Guerra Civil, quan es vagin substituint la pràctica totalitat de les barraques originàries per cases d'obra. A aquest procés de renovació urbanística es suma el fet que el Cabanyal es converteix en la zona d'estiueig dels habitants de la ciutat de València, que es construeixen cases i xalets o lloguen habitatges a la zona. Les noves arquitectures tindran com a models les edificacions burgeses de la ciutat i els edificis emblemàtics que anteriorment hem esmentat. No obstant això no serà una arquitectura culta sinó una arquitectura de tipus popular en què propietari i mestre d'obres conjuguen les seves idees donant com a resultat peculiars, rics i magnífics exemples de creació lliure i ingènua.

Un dels principals elements definitoris de l'estètica del modernisme popular serà la ceràmica arquitectònica. (Aquesta zona adquireix una forta personalitat, accentuada per l'aparició d'una peculiar arquitectura que reinterpreta amb característiques naïf la decoració culta del modernisme i la Sezession, en el peculiar tractament de la ceràmica vidriada per a l'ornamentació de les façanes) però la ceràmica en les aplicacions que trobem en aquesta zona no és tractada com un mer element ornamental sinó que es mostra íntimament lligada a l'arquitectura de manera que són indivisibles les parts sinó es vol desvirtuar el caràcter de l'edifici, el concepte en conjunt. Apareixen dissenys historicistes, composicions eclèctiques, Art Nouveau, modernistes tipus Sezession, l'anomenat Art Decó, fins i tot la ceràmica apareix en edificis de tipologia racionalista.

Quant a la Tipologia d'aplicacions ceràmiques, al Cabanyal trobem una àmplia diversitat que abasta gairebé tot el ventall de possibilitats: paviments, elements estructurals, revestiments horitzontals, revestiments horitzontals plànols, sistemes de cobertes, revestiments murals, sanitaris, ceràmiques ornamentals, mobiliari residencial, etc.

Pel que fa al nostre habitatge, la ceràmica es centra a la façana, amb motius plasmats principalment florals, formant les seves composicions mitjançant la unió de quatre cantonades de peces de 20x20cm per al disseny principal (Figura R.2) i rematant el sòcol amb una sanefa (Figura R.1) amb un altre dibuix de cintes daurades en peces de 15x20cm. Sobre aquest últim es col·loca un llistel que bisel·la la rajola per suavitzar el revestit.

Figura R.1 Sanefa i bisell de façana

Aquesta composició recorre tota la façana amb una alçada de 1'2m. i voreja la porta principal del baix comercial en tot el seu perímetre. Ceràmica amb vidriada, com en la major part del Cabanyal-Canyamelar, fou la més recomanable en l'època per a exteriors donada la seva resistència i la seva poca necessitat de manteniment i de neteja.

El sistema de vidriat i pintat es realitzaria segurament mitjançant el sistema de trepes, tenint en compte que l'empresa "Nolla" no pintava a mà els seus productes. Aquest procediment va ser l'inici d'una incipient industrialització, ja que es tracta d'un sistema semi-artesanal. Les altes cotes de qualitat i perfecció assolides per les fàbriques valencianes en aquest tipus de decoració queden patents en l'amplíssim mostrari que trobem en els poblats marítims i seran, juntament amb el mosaic i els escaquers, les tècniques decoratives ceràmiques que caracteritzaran l'anomenat modernisme popular valencià.

La fàbrica de ceràmica de Miquel Nolla Bruixet (Reus-Meliana 1879) coneguda com el Palauel ha rebut un premi de restauració recentment, va ser molt important en la seva època i com a dada curiosa, el propietari era un avantpassat de l'alcaldeessa Rita Barberà. Imitaven els models de la fàbrica anglesa de "Maw". Les possibilitats de disseny per combinació de les tesselles eren gairebé infinites i els projectes de col·locació eren de tipus personalitzat i donat el seu elevat cost, al Cabanyal el trobem principalment en panys de façana, llindes correguts, etc.

Figura R.2 Composició taulelleria façana

4.2. Paviment horitzontal interior (entarimat)

El paviment interior de la casa es pot classificar en dos subgrups, la tarima de fusta fixa que predomina en tota la casa i el paviment de roure adherit de la cuina, aquests dos sistemes estan instal·lats sobre rajola hidràulica, que era el paviment antic de l'habitatge.

El sistema de entarimat fix d'auró (Figura P.1) consta d'uns perfils metàl·lics a manera de bigues de 4 x 4cm. i un intereix de 1m. que recorren tota la longitud de la casa de mitgera a mitgera, i sobre els quals es recolzen uns taulers contraxapat, i finalment la tarima de fusta d'auró de 27mm. de gruix, subjecta al tauler de fusta mitjançant un ancoratge en angle.

L'acabat final en el cas del nostre habitatge és molt irregular ja que les peces són de diferents mides ja que el propietari de la casa instal·là la tarima amb restes d'obres anteriors.

A la cuina es va optar per muntar un paviment de fusta de roure, constituït per 3 capes creuades de 4mm. i adherides amb cola fenòlica, creant així un paviment impermeable amb un gruix de 12mm. apte per cambres humides com és en aquest cas la cuina.

Figura P.1 Tarima fixa d'auró

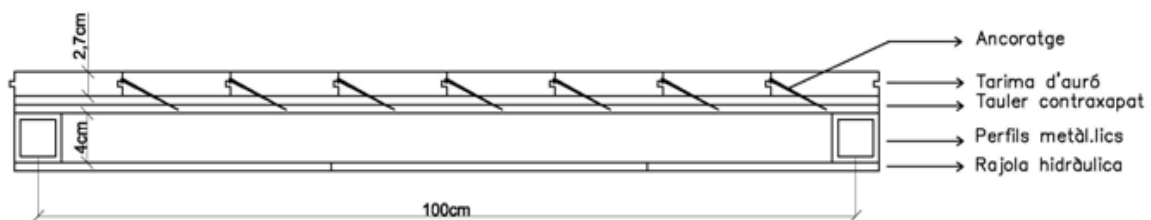

Figura P.2 detall entarimat fix d'auró

4.3. Fals sostre cel ras (canyís+escaiola)

4.3.1. El canyís

El canyís és una estructura realitzada amb canyes teixides de 2x1m. que s'emprava en la construcció, com a protecció de planters, per donar ombra, etc.

La matèria prima i única són les canyes. Aquestes es sembren en les ribes dels rius, sèquies i en ribassos de finques a manera de tanca i amb la finalitat de subjectar la terra ja que té forta raigada. Aquestes canyes, perquè no degenerin han de tallar-se cada any a l'hivern, després dels primers gels, perquè estiguin més dures i siguin més profitoses en l'elaboració de canyissos i objectes de cistelleria. El canyicer concertava el preu del canyar amb el seu amo i procedia a la tala de les canyes.

Canyisser teixint el fals sostre

Aquesta es feia amb tisores de podar o amb podotas, i era ràpida, ja que es feia a tall parell, sent totes les canyes aprofitables. El tall d'una canya ha de ser oblic perquè no s'esquerdi i no ofereixi tanta resistència.

Un cop tallat el canyar es seleccionava la canya fent feixos segons el gruix, traslladant-se aquests al lloc d'emmagatzematge; si aquest era a l'aire lliure, els feixos es col·locaven penjats perquè, en cas de pluja, l'aigua s'escorregués per les fulles.

El material es travava en verd, i si s'assecava calia humitejar. El primer pas consistia a badar la canya amb el rajador. Aquest era un instrument de fusta de carrasca, que és molt dura, que podia dividir la canya en tres varetes. Si la canya era molt gruixuda s'usava altre rajador que la dividia en quatre.

El badat ho feia partint de l'extrem prim de la canya cap al gruix, requerint molta habilitat per acabar la canya completa. Les varetes resultants es netejaven de fulles amb una falç o amb un simple pal. Segons les necessitats, podien deixar-se amb les fulles.

Sobre un bastidor de fusta amb cinc forats allargats, equidistants un d'un altre, es col·locaven les "mestres" en els extrems del mateix; aquestes són les dues canyes més gruixudes del canyís i en la part superior estan unides per la "guia" (canya o pal que marca l'amplada del canyís per evitar que convergissin durant el teixit, retirant-se després).

Cata en el fals sostre de la'habitatge

La carcassa formada pel bastidor, les mestres i la guia es recolzava sobre la paret, col·locant en cada un dels forats del bastidor sis o set canyes més fines (les que no es podien badar per vareta) i que constitueixen els pilars del canyís.

Amb les varetes anteriorment netes es començava a teixir el canyís pel centre, calculant sempre en començar amb una vareta, que el primer tros de aquesta arribi de costat a costat del canyís, i introduint-la per entre els pilars un sense altre, doblant la resta de vareta sobre les mestres, i teixint sempre cap amunt totes les vegades que sigui possible fer una passada completa. Durant el teixit del canyís ha de procurar que no hi hagi nusos en la volta sobre la mestra, ja que es partiria la vareta, així com teixir sempre cap a l'interior de la mateixa ja que passaria el mateix.

Un cop arribat el teixit a la part superior es torna el canyís i se segueix teixint igualment. Conclòs el treball, pot assegurar cosint les últimes vuit o deu varetes, després es tallaven les parts sobrants als laterals amb les tisores de podar.

Imatge 1 del fals sostre

Imatge 2 del fals sostre

4.3.2. L'escaiola

L'escaiola és un producte industrial que s'obté del aljez, o guix natural.

És un guix d'alta qualitat i gra molt fi, amb puresa major del 90% en mineral aljez.

És un material molt utilitzat en construcció a Espanya, de color blanc, que conté molt poques impureses, menys que el guix blanc, i s'empra en falsos sostres i per a acabats en els paraments de les edificacions.

El terme prové de italià "Scaglióla", diminutiu de Scàglia, del llatí Scaliolae, una pedra tova lleugerament semblant al talc.

Figura E1 Rossasa dormitori

Fins a principis del segle XIX s'entenia per escaiola a una barreja de guix amb guix espàtic, pastat amb aigua de cua. Des del punt de vista tradicional la diferència entre guix i escaiola és la seva puresa en aljez i diferent granulometria (l'escaiola és més fina). Mentre que el guix té puresa major del 70%, l'escaiola ha de tenir puresa major del 90%. Des del punt de vista industrial no existeix diferència entre guix i escaiola: guix o escaiola de projectar, guix o escaiola d'acabat, etc.

La composició química de l'escaiola és majoritàriament sulfat de calci hemihidratat: $\text{CaSO}_4 \cdot \frac{1}{2} \text{H}_2\text{O}$ juntament amb restes de aljez i anhídrida en fase III, la major o menor composició li confereixen unes característiques o altres.

En el nostre cas, sota el canyís tenim plaques d'escaiola amb diferents ornaments com escòcies perimetrals a cada estància i rosasses centrals en dormitori, passadís o saló. Com que moltes d'elles estan danyades, hem optat per mesurar-les amb un perfilòmetre i dibuixar-les per si es donés el cas de fer unes noves per substituir les velles, o en el cas d'optar per un altre sistema, tenir documentat qualsevol detall.

Figura E2 Moldura bani

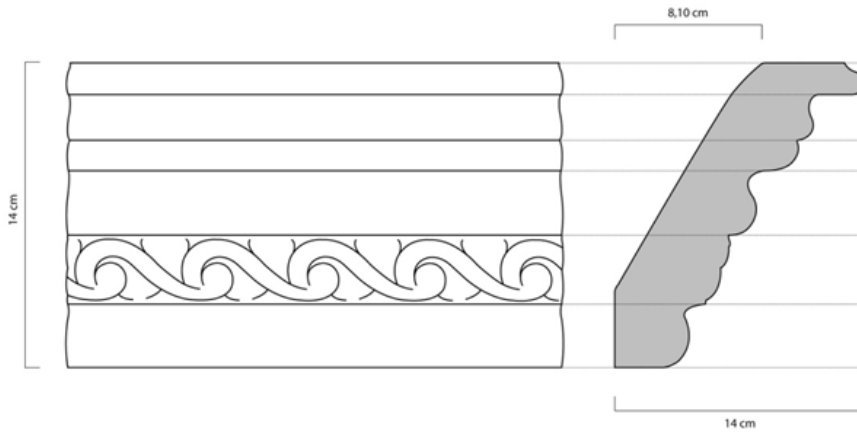

Figura E3 Esbós motllura perimetral

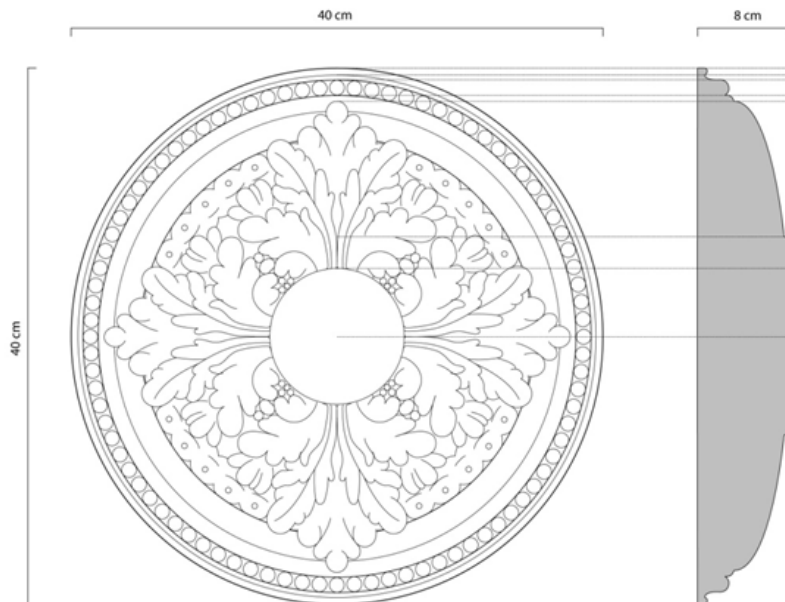

Figura E.4 Esbós rossasa dormitori

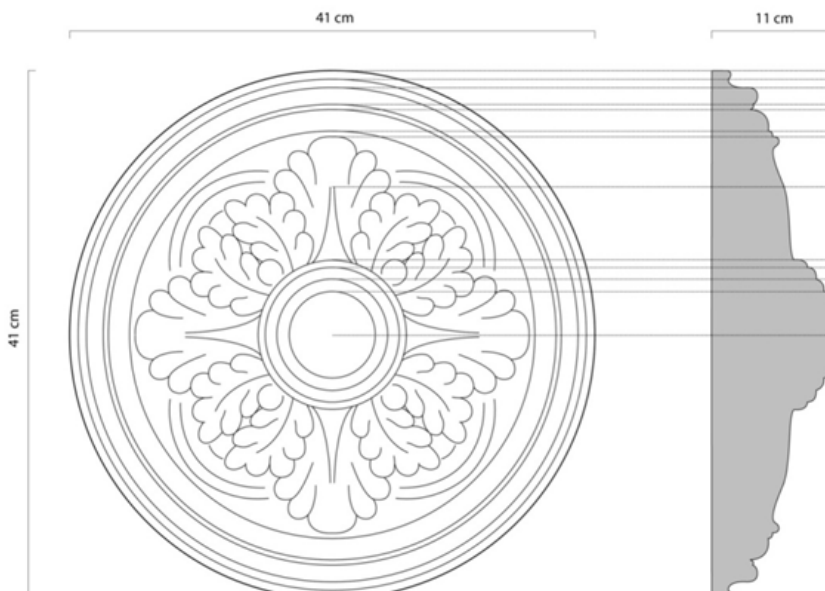
Aquestes són les motlures i rosasses del nostre habitatge en alçat i secció:

*Figura E.6 Detall motllura perimetral
escaiola*

*Figura E.7 Detall rossasa dormitori
escaiola*

*Figura E.8 Detall rossasa despatx
escaiola*

5. *Elements d'ornament (serralleria)*

Els efectes de la revolució industrial es van fer sentir en tots els àmbits de la vida contemporània. El vertiginós progrés tecnològic va ser el veritable responsable. L'arquitectura, com a disciplina molt afectada per la tecnologia, sentirà d'una manera molt superior a les de les altres arts plàstiques els avenços que des de mitjan segle XVIII es van venir succeint en l'àmbit específic dels materials factibles de ser aplicats a la construcció. La incorporació de nous materials implicava un canvi radical de l'aparença de l'arquitectura, el que fa necessari ampliar el concepte d'arquitectura.

Una de les conseqüències de la revolució industrial serà l'increment rapidísim de la població per la disminució de la mortalitat catastròfica. La població demandarà nous serveis: escoles, mercats, hospitals, etc. i el nou sistema productiu necessita de dotacions infraestructurals co-neixien: vies fèrries, ponts, etc. per donar resposta a aquesta important demanda que exigia rapidesa constructiva i solucions noves, els nous materials es mostraven idonis. La resistència de les estades oficials i el rebuig generalitzat dels arquitectes, farà que la seva aplicació se centri gairebé amb exclusivitat en una sèrie molt determinada de construccions: estació de tren, mercats, ponts, paisatges urbans, etc. romanent aliens a la resta dels edificis.

Encara que el primer efecte de la revolució industrial sobre la construcció va ser l'extensió del totxo (maó), el material que va revolucionar l'arquitectura va ser el ferro. A partir de 1750 se substitueix el carbó vegetal pel mineral que permet l'obtenció del ferro fos o colat que té major contingut de carbó que el ferro. El resultat és un material dur i inflexible i molt resistent a la compressió, produint a més en grans quantitats. Això succeïa a Anglaterra el 1750, lloc on es comença a emprar en la construcció de màquines i rails. Ja en 1775 es va utilitzar en la construcció d'un pont sobre el riu Severn. Aplicat a l'arquitectura sorgirà al Royal Pavilion de Brighton.

Il·lustració dels primers forns metal·lúrgics

El ferro colat permetia la recreació de formes decoratives com la columna d'aparença classicista, que serà un dels elements més utilitzats. El ferro colat passaria poc a poc a ocupar posicions de major significació constructiva. Primer com a peu dret en forma de columna, després substituint a les bigues de fusta i després als marcs de les finestres. Aquesta evolució es va aplicar sobretot als edificis fabrils. La fàbrica de filatures de cotó de Philip and Lee, construïda a Stanford (Manchester), el 1801, presenta per primera vegada una estructura íntegrament de ferro fos, els murs eren de maó i tenia 7 plantes. Fàbrica que es convertiria en prototip. Els beneficis que generava aquest sistema eren enormes: un espai interior ampli, es rentabilitzava millor l'espai també en altura, ja que es possibilita l'increment de plantes. Augment de la seguretat de l'edifici, ja que el ferro és infinitament més segur que la fusta (o això es creia).

Mentre els avenços tecnològics continuaven de forma ininterrompuda. El ferro forjat va conèixer a partir de mitjans de segle un important desenvolupament. El ferro forjat s'alternava amb el colat en la composició dels edificis, amb excepcions en les que el primer apareixia de forma exclusiva, com és el cas de la Torre Eiffel, aixecada el 1889 per a l'Exposició Universal d'aquest any.

El següent pas va ser l'obtenció de l'acer, aconseguit amb la fusió del ferro fos amb el carbó, material elàstic i molt resistent, que va començar a emprar-se en les vies fèrries, més tard en els ponts.

Finalment apareixerà el formigó armat, descobert el 1849 per J. Monnier, emprat el 1883 al pont de Firth of Forth a Escòcia.

El gran protagonista de l'arquitectura del segle XIX, pel que fa als materials derivats del desenvolupament tecnològic, és sens dubte el ferro, i especialment el ferro colat.

L'Espanya del segle XIX té un tardà i pausat avanç industrial depenent tecnològicament d'altres països com Gran Bretanya, França, etc. el govern isabelí en comptes de potenciar-la, va preferir afavorir la importació de materials. Espanya no va disposar fins als anys vuitanta d'una infraestructura siderúrgica capaç de produir els elements necessaris per a les noves construccions.

La indústria espanyola tindrà a Catalunya els seus primers i més rellevants resultats. Allà s'introduiran els primers telers mecànics a la coneguda fàbrica Bonaplata i Cia, fundada el 1832, cremada el 1835, es refà a Madrid (1839) i s'obre una altra a Sevilla (1840). Dels seus tallers sortirien les peces per al Pont de Triana. Astúries, País Basc i Andalusia van constituir els tres focus siderúrgics principals en aquesta primera fase de la industrialització a Espanya.

La columna de ferro colat serà la gran protagonista de l'arquitectura del segle XIX, començant a la fàbrica i arribant a les construccions domèstiques. Aconseguen espais uniformes i amplis que encara es poden contemplar a les nostres ciutats.

L'arquitectura al segle XIX podia arribar a sucumbir davant la construcció, disciplina pròpia de l'enginyer, que per la seva condició, no tenia cap inconvenient a incorporar els nous avenços tecnològics. Els arquitectes van optar llavors per diferenciar les seves produccions de les dels enginyers, com l'única via de protecció.

L'impacte del ferro en l'arquitectura del segle XIX va ser bastant menor del que en potència podria haver estat. L'arquitectura va travessar el segle gairebé sense ser distorsionada per l'avanç tecnològic. Els arquitectes es van negar a alterar els codis vigents, amb algunes excepcions com la del francès Henri Labrouste que no tindrà inconvenient a proclamar-se "arquitecte del ferro". Però la majoria dels arquitectes no ho faran, i encara que és cert que aniran utilitzant cada vegada més el ferro en les seves construccions, no funcionarà menys que com un element de suport, integrat i ocult sota la màscara estilística corresponent. Finalment, la seva exposició directa, és a dir, vist, quedarà reduïda a espais concrets, generalment interiors.

Afectada per tant escassament l'arquitectura en els edificis oficials i privats, el que s'anomena "arquitectura del ferro" afecta tipologies sorgides a recer de la revolució industrial o que van patir un considerable increment com a conseqüència d'ella. Exemple d'això: les estacions de ferrocarril, els pavellons d'exposició o el paisatges coberts urbans.

El ferro articularà una estructura, un esquelet, en el qual l'únic material que li servirà de complement serà el vidre.

Les obres més genuïnes del ferro seran les arquitectures dels enginyers. Ells van ser els autèntics arquitectes del segle XIX com diria més tard Le Corbusier.

Encara que el nombre de productes purs, d'aparença tecnològica, siguin pocs quantitativament parlant, el seu impacte en l'arquitectura del XIX serà intens i sobretot servirà per modificar la concepció i la pràctica de l'arquitectura al segle XX.

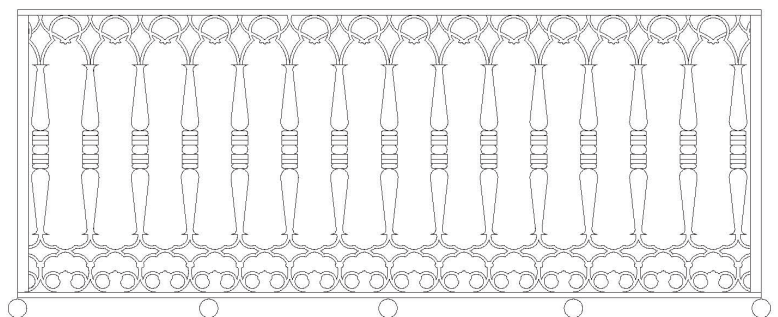

Figura F.1 Serralleria balcó de l'habitatge

L'especulació teòrica sobre l'arquitectura del segle XIX gira entorn a dos temes centrals: el caràcter artístic d'aquesta pràctica que la diferencia de la simple construcció, i el problema de l'estil.

La indefinició estilística que va recórrer el segle, incrementant a mesura que aquest avançava, va suscitar com hem vist, controvèrsies entre els crítics i teòrics que intentaven explicar la situació i, sobretot, trobar una alternativa definitiva que acabés amb l'heterogeneïtat estilística existent.

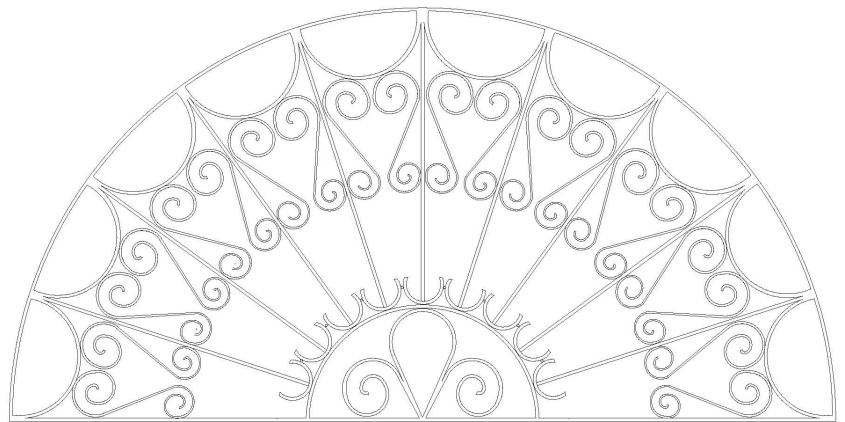
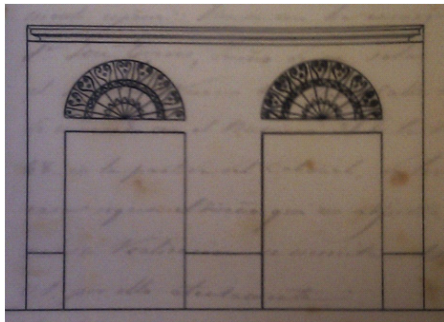

Figura F.2 Serralleria arcs de l'habitatge

Com que la situació va arribar al seu punt culminant en les últimes dècades del segle, serà llavors quan s'aguditzin les polèmiques sobre el eclecticisme. El nou estil es vindria a entendre com un fill no desitjat, com el producte inevitable d'una situació històrica.

Classicisme i neomedievalisme van ser les dues conductes estilístiques que van travessar de manera simultània el segle XIX. Les posicions oficials, representades per l'Acadèmia es van decantar en tot moment pel classicisme. El notable pes que aquella institució va mantenir al llarg del segle, va fer que fos aquest l'estil preponderant en les tipologies d'ordre oficial, en què la càrrega representativa era fonamental.

La serralleria en els anys en què va ser construïda la casa que estudiem, el 1868 exactament, era una serralleria eclèctica de ferro de fosa. Molts arquitectes de l'època com Jayme Sancho, Jose Serranell o el mateix Manuel Fernando (autor de casa nostra), realitzaven façanes similars datant les construccions des del 1860 al 1880 aproximadament.

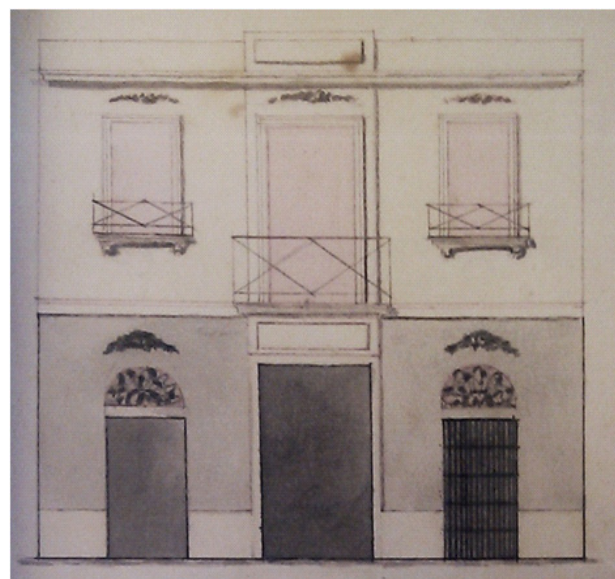
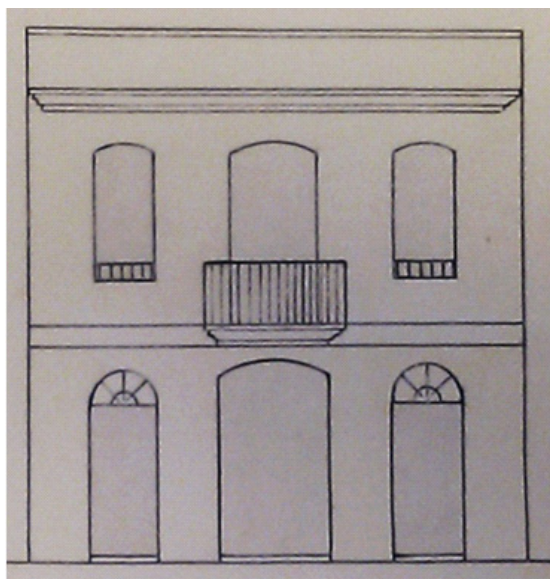

Figura F.3 Façanes de projectes estil eclèctic dels anys 1860-70 al Cabanyal-Canyamelar

LESIONS

TIPUS DE LESIÓ

1. TRENCAMENTS

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 1.1

A la zona de la coberta es pot veure com gran quantitat de les teules àrabs estan trencades, i que a moltes altres els han aplicat un impermeabilitzant per tractar d'alleujar les filtracions de pluvials per coberta. Aquestes ruptures es concentren a la cornisa, en els límits laterals del ràfec que dona a la façana principal i en la zona corresponent a planta al dormitori. (Lesió T.cb)

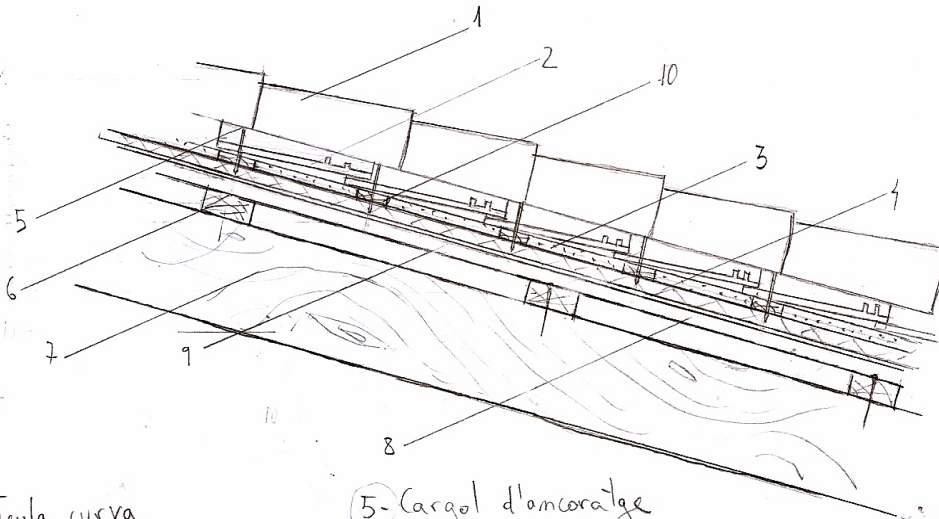
POSIBLES CAUSES

Les teules poden haver-se trencat per nombroses raons:

- Inclemències del temps
- Trànsit inapropiat sobre les teules.
- Altes temperatures d'èpoques estivals.

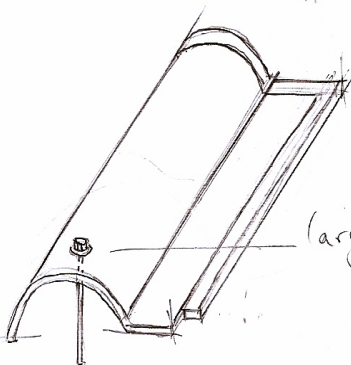
DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIIONS

Si les teules estan trencades, l'únic que es pot fer és substituir-les per unes noves. Per reconstruir la coberta tenim dos opcions. En primer lloc, separem les teules sanes de les trencades. Si tenim més del 50% de teules sanes, aquestes les utilitzarem de teula cobertora, substituint les canals per unes noves, aconseguint estalviar econòmicament i conservar l'estètica de la coberta antiga. Si la majoria de les teules están trencades, optarem per emprar teula de formigó plana que podem clavetejar (sempre en la part alta) per fixar-les a la forjat inclinat de la nova coberta; les capes serien les següents:

- 1- Teula curva
- 2- Teula mixta de hormigó
- 3- Formigó arlita (5cm)
- 4- Aïllament styrodur (5cm)

- 5- Cargol d'ancoratge
- 6- Cabiro
- 7- Par de fusta
- 8- Tauler contraxpat hidràulic
- 9- Pintura acrílica armada amb fibra de vidre (2 capes)
- 10- Llistó de fusta

(cargol + arandela + junta elàstica)

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 1.2

A la zona de façana es pot veure, prop de la porta central, un picat del morter de calç d'uns 20x10 cm. (Lesió T.f.2.)

POSIBLES CAUSES

La causa més probable és la retirada d'algun element tal com aparells elèctrics o de telecomunicacions que hi havia incrustat en el parament per a algun tipus de subministrament de l'habitatge. Al retirar-ho quedà empremta amb aquest trencament que mai es va reparar.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIONS

Picar la zona, sanejar, bufar, consolidar, arrebossar amb morter de calç, pintar amb una pintura de silicats i color que respecti la carta de colors del Cabanyal; posteriorment impermeabilitzar.

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 1.3

A la zona de façana es pot veure, a la part frontal esquerra del cant de la volada central, una pèrdua de secció. (Lesió T.f.1)

POSIBLES CAUSES

Donat el poc gruix de la llosa del voladís, el suport de la balconera ha exercit aquest esforç puntual sobre la cantonada que ha creat un moment, que el poc gruix d'aquesta no ha pogut absorbir, açò afegit al deteriorament del material, ha acabat per trencar.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIIONS

La solució a adoptar seria:

Retirar la llosa vella, i crear una nova amb més gruix i unes barres que ancorades al mur que absorbeixi els moments negatius que produeix el vol de la volada. A més s'ha d'usar un formigó III.a per a ambients marins per la llosa. Sobre la llosa apliquem un morter de calç pobre que ens servirà com adherència per al paviment ceràmic.

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 1.4

En el fals sostre d'escaiola en l'estada del traster hi ha un trencament de grans dimensions (uns 4 m²) deixant pas cap a la zona de sota coberta. (Lesió T.t.1)

POSIBLES CAUSES

El trencament es va fer amb la intenció d'accedir a la zona sota coberta, de fet fins i tot té les marques de les directrius del tall per fer la cata.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIIONS

Per reparar en el cas que fos necessari, com indiquem en la memòria constructiva, el fals sostre està format per escaiola i canyís clavetejats a unes biguetes de fusta que recorren les obertures de façana a façana. El procediment seria:

Eliminar zona irrecuperable d'escaiola i canyís, i reposar per un canyís artificial, ja que l'ofici està pràcticament perdut i seria molt difícil aconseguir un artesà que ens fes aquesta feina. Un cop clavetejat i enllaçat el nou canyís, aplicaríem sobre aquest l'escaiola. Per la part superior hauríem de reposar les planxes de llana de roca que fan d'aïllant, i sobre aquestes els taulers que les protegeixen del vent, etc.

TIPUS DE LESIÓ

2. FLETXA EXCESIVA

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 2.1

A la zona sota coberta, alguns dels parells de l'estructura llenyosa que conforma la encavallada simple de parell i filera han fletxat excessivament. La majoria d'aquests parells es concentren a la zona que correspon en planta al dormitori. (Lesió F.cb.1)

En la següent taula podem veure que parells dels 35 tenen fletxa excessiva:

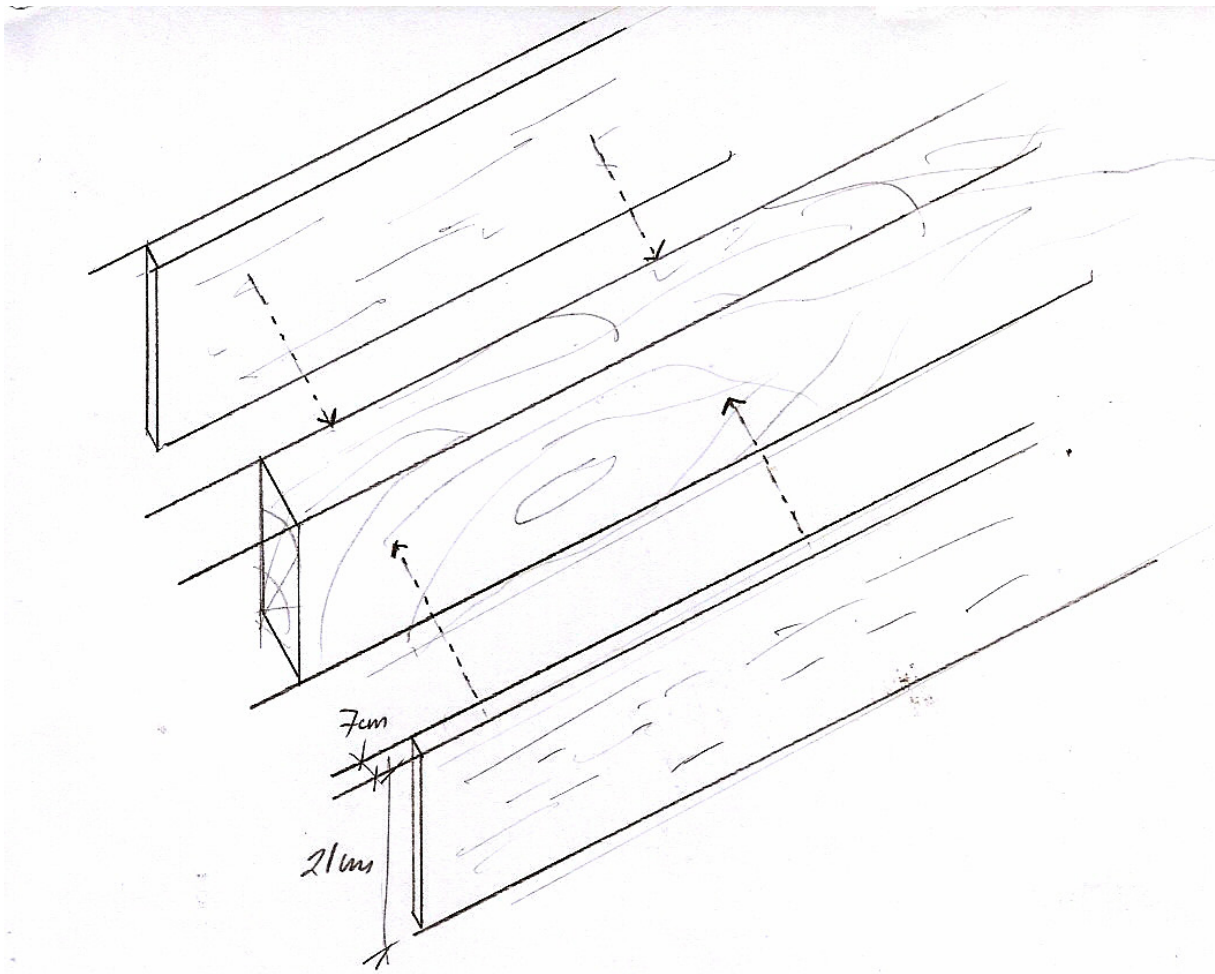
Nº PAR	Humetats	Excesiva fletxa	Nº PAR	Humetats	Excesiva fletxa	Nº PAR	Humetats	Excesiva fletxa
1			13			25		
2			14			26		
3			15			27		
4			16			28		
5			17			29		
6			18			30		
7			19			31		
8			20			32		
9			21			33		
10			22			34		
11			23			35		
12			24					

POSIBLES CAUSES

La causa d'aquesta fletxa excessiva pot ser per la pèrdua de capacitat resistent de l'estructura llenyosa per la humitat contínua filtrada per la coberta. La fletxa màxima es produeix en el punt de moment màxim.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIIONS

Els pars molt deteriorats i amb molta fletxa cal retirar-los i substituir-los per nous. Els que encara tenen solució els reforçarem mitjançant 2 taulers laterals enganxats amb cola de fusteria i tirafons passants d'uns 20cm.

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 2.2

A la zona sota coberta, podem veure les biguetes que conformen l'últim forjat horitzontal. Aquest forjat constituït per biguetes de fusta està greument danyat, ja que aquestes biguetes fletxen com podem veure a les fotos.

La majoria d'aquestes biguetes danyades es concentren a la zona que correspon en planta al dormitori. (Lesió F.cb.2)

En la següent taula podem veure que biguetes de les 16 tenen fletxa excessiva:

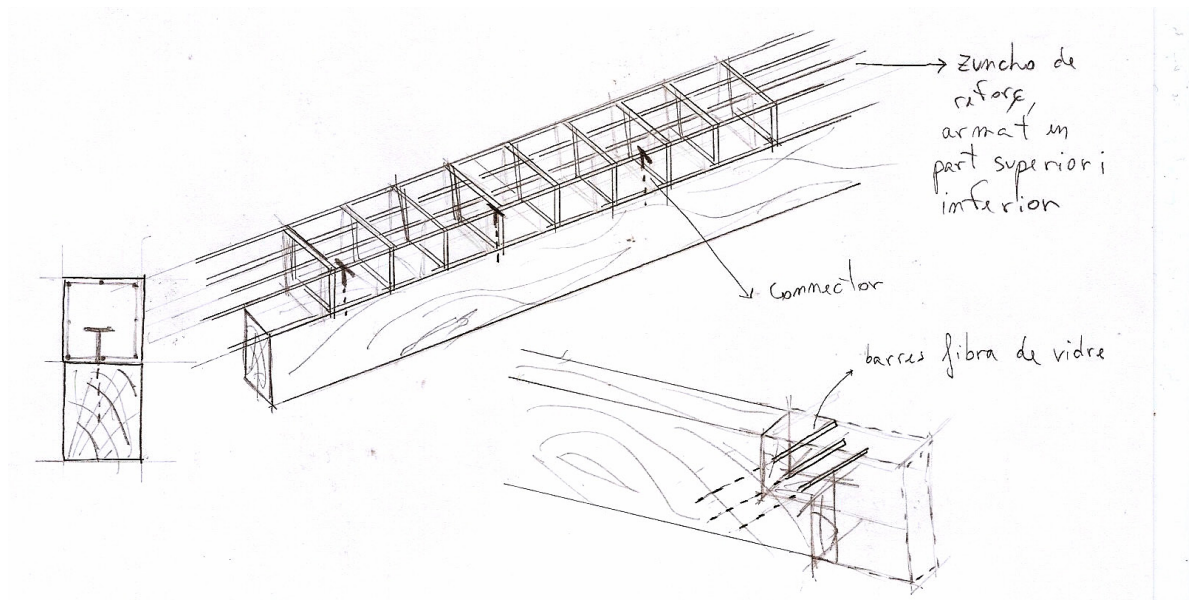
Nº BIGA	Humetats	Excesiva fletxa	Nº BIGA	Humetats	Excesiva fletxa
1	☒	☒	9	☒	☒
2	☒	☒	10	☒	☒
3	☒	☒	11	☒	☒
4	☐	☐	12	☐	☐
5	☐	☐	13	☐	☐
6	☐	☐	14	☒	☐
7	☐	☐	15	☒	☐
8	☐	☐	16	☐	☐

POSIBLES CAUSES

Igual que la fletxa produïda en els parells, les biguetes han flechado per les humitats constants que es produeixen sota coberta a més de les considerables llums que cobreixen i el pes propi de: escaiola, canyís, planxa de llana de roca i tauler contraxapat. A més, aquestes planxes de llana de roca, quan plouen i filtra l'aigua, s'amaren i fan que el pes suportat per aquestes biguetes es multipliqui, creant un moment màxim al centre del va molt elevat per al qual aquestes biguetes no estaven preparades.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIONS

Les biguetes molt fletxades com les de la zona del dormitori caldria retirar-les. A les que encara podem reforçar els clavarem una sèrie de connectors per crear unes biguetes col·laborants de formigó armat i fusta que els donarà la inèrcia suficient per absorbir el moment que pateix en cobrir llums considerables. Pel que fa als caps de biguetes, hi ha algunes que estan danyades per la humitat, els aplicarem el "sistema Beta", que consisteix a clavar unes barres de fibra de vidre i posteriorment encofrar i crear un nou cap amb resines epoxi.

TIPUS DE LESIÓ

3. HUMITATS

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 3.1

A la façana hi ha humitats i bombaments properes a la baixant del canaló, el qual està enterrat al mur de façana. (Lesió H.f.1)

POSIBLES CAUSES

És possible que la humitat provingui del terreny, el Cabanyal té moltes sèquies soterrades i el terreny és molt humit per la seva proximitat al mar.

La causa més probable és que el canaló tingui perdudes per alguna fuga o trencament, i que l'interior del mur tingui humitat que aflora en façana. A més la baixant està perforada a l'altura de l'aire condicionat per desaiugar, per on també poden haver pèrdues d'aigua.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIIONS

La possible intervenció constaria en:

Retirar elements impropis: canaló i aire condicionat

Picat i sanejat de la zona afectada

Consolidar la zona amb morter de calç i posterior pintura (si és possible respectant la carta de colors pròpia del patrimoni del Cabanyal)

Substituir els elements impropis executant la baixant del canaló fora del mur.

Impermeabilitzar façana.

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 3.2

Hi ha humitats a la part esquerra de l'entrada, el que produeix un bombament al revestit de suro que té la paret. (Lesió H.p.1)

POSIBLES CAUSES

És possible que la humitat provingui del terreny, el Cabanyal té moltes sèquies soterrades i el terreny és molt humit per la seva proximitat al mar.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIONS

La possible intervenció constaria en:

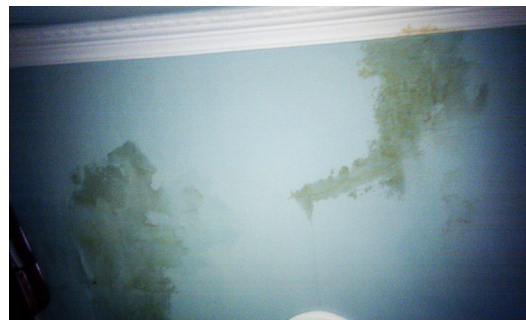
Retirar el revestit de suro

Picar i sanejar la zona afectada

Consolidar la zona afectada amb morter de calç i tornar a col·locar el revestit original

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 3.3

Hi ha humitats en fals sostre d'escaiola de la gran majoria de les estances de la casa. No obstant, la majoria es concentren al bany. (Lesions H.d.1, H.b.1 i H.b.2)

POSIBLES CAUSES

És molt possible que les humitats vinguen d'una falta d'estanquitat de la coberta, ja que les teules estan molt deteriorades i l'aigua cau directament sobre l'últim forjat.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIIONS

L'única solució per a aquestes humitats seria la reparació de la causa que produeix aquestes humitats, intervenció de coberta que podem veure a la fitxa 1.1, i posteriorment retirar l'escaiola antiga i substituir-la per una de nova.

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 3.4

Hi ha humitats en la majoria dels parells de l'estructura llenyosa que sustenta la coberta inclinada. Aquestes humitats es fan més intenses i importants a la zona que cobreix el dormitori, produint fins i tot fletxes importants del sostre. (Lesions H.cb.1-10)

Els pars afectats per les humitats s'indiquen en la següent taula:

Nº PAR	Humetats	Excesiva fletxa	Nº PAR	Humetats	Excesiva fletxa	Nº PAR	Humetats	Excesiva fletxa
1			13			25		
2			14			26		
3			15			27		
4			16			28		
5			17			29		
6			18			30		
7			19			31		
8			20			32		
9			21			33		
10			22			34		
11			23			35		
12			24					

POSIBLES CAUSES

Manca d'estanqueïtat de la coberta, ja que hi ha moltes teules trencades, fins i tot zones on hi ha faltants de maó i maó per on l'aigua es filtra amb gran facilitat.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIONS

Demolir la coberta i reconstruir-la (intervenció de fitxa 1.1), posteriorment retirar els parells més afectats o reparar en cas possible com s'especifica a la fitxa 2.1.

TIPUS DE LESIÓ

4. DESCONCHAMENTS

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 4.1

A la façana hi ha desconchaments prop de la porta d'entrada de l'habitatge. (Lesió D.f.1)

POSIBLES CAUSES

Com a possible causa podem contemplar la falta de manteniment de la façana enfront d'un ambient força agressiu com és l'ambient marí.

També és probable que el deteriorament de la pintura fora per humitats, però, donada l'altura del escrostonat és poc probable.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIIONS

Picar zona fins descarnar i arribar al maó.

Bufar la zona picada i consolidar la zona afectada, després tornar a revocar amb morter de calç i pintar amb pintures de silicats respectant si és possible la carta de colors del Cabanyal

Impermeabilitzar.

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 4.2

En el fals sostre d'escaiola del dormitori. (Lesió D.d.1)

POSIBLES CAUSES

Com a possible causa podem contemplar la manca d'estanquitat de la coberta. Sobretot en aquesta zona del dormitori on la coberta està més afectada.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIÓNS

Demolir la coberta i reconstruir (Veure procediment a la fitxa 1.1). Quan les causes de les humitats que produeixen els desconchats estiguin solucionades, repararem en la mesura del possible o demolerim i substituïrem l'escaiola danyada.

TIPUS DE LESIÓ

5. ESQUERDES

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 5.1

Al fals sostre del dormitori trobem unes esquerdes radials amb centre la rosassa central d'escaiola. (Lesions: E.d.1, E.d.2, E.d.3 i E.d.4)

POSIBLES CAUSES

Les causes d'aquestes esquerdes són causades pel fletxat de les biguetes de fusta en què es sustenta tot el cel ras d'escaiola de l'habitatge. Aquestes biguetes, a causa de la humitat permanent i la seva falta de manteniment han fletxat, creant una sèrie de traccions en el seu extradós, és a dir, a l'escaiola, el que provoca esforços en sentit longitudinal i transeversal a la direcció del forjat, creant aquestes esquerdes radials.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIONS

Demolir la coberta i reconstruir (veure procediment a la fitxa 1.1), igual que tot el fals sostre de l'habitatge. Les rossases i motlures danyades, en el cas de voler substituir-los per uns nous respectant les morfologia anterior, mesurem amb un perfilòmetre per fer uns tècnics i esbossos, que facilitarem a un guixaire professional perquè ens faci models idèntics als vells.

(Els tècnics i esbossos podem trobar-los en la memòria constructiva a l'apartat: "3.2.3 Fals sostre: canyís + escaiola")

TIPUS DE LESIÓ

6. FISURES

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 6.1

En el fals sostre d'escaiola del dormitori hi ha una fissura a la cantonada sud-est, la cantonada que dona a façana. (Lesió F.d.1)

POSIBLES CAUSES

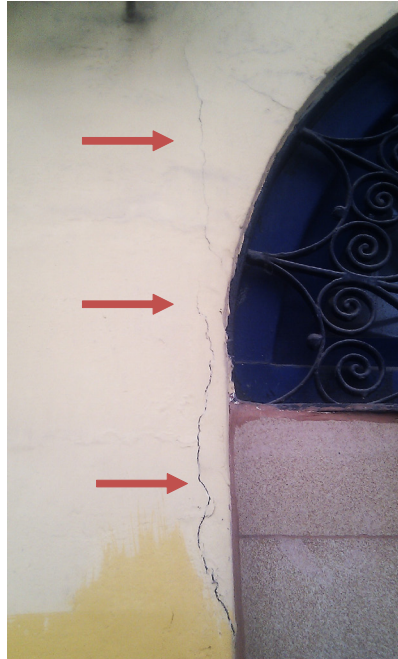
Les possibles causes d'aquesta fissura poden ser a causa dels esforços a què es veu sotmesa la motllura pel fletxat del forjat.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIONS

Rehabilitada la coberta com s'especifica a la fitxa 1.1, podem procedir, en base als tècnics i esbossos realitzats anteriorment en els que tenim tots els detalls de motlures i rosasses de escaiola, a la reconstrucció de l'ornament.

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 6.2

A la façana, a l'alçada de l'arc de la porta d'entrada, podem veure una fissura en forma diagonal d'uns 20cm. i d'1 mm de gruix en direcció als ancoratges del balcó. (Lesió F.f.2)

POSIBLES CAUSES

La causa més probable és per ús, en estar prop de la porta principal i ser una porta massissa de fusta, les vibracions que rep són considerables, a més la cantonada manca de cantoneres i pot ser que el morter de calç tingui un excés de sorra. Això sumat a les altes radiacions solars per l'orientació i l'ambient agressiu poden donar com a resultat esquerdes en el parament.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIIONS

Picat, sanejat de la zona, bufat, consolidació, arrebossat amb morter de calç, pintar de nou amb la mateixa tonalitat o color de la carta de colors del Cabanyal si és possible i posterior protecció amb un impermeabilitzant.

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 6.3

En el parament del mur mitger de la cambra de bany podem trobar una fissura diagonal, d'uns 30 cm però de gruix i profunditat insignificants. (Lesió F.b.1)

POSIBLES CAUSES

Una de les possibles causes és un possible assentament diferencial de la fonamentació correguda del mur, això crea unes tensions superficials del arrebossat del mur que propicia l'aparició de fissures.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIIONS

Comprovar que l'assentament està estabilitzat.

Comprovar que la fonamentació està en bones condicions i que és la correcta per a l'ús de l'habitatge.

En el cas que sigui necessari, procedir al recalçament de la fonamentació.

Picar, consolidar, arrebossar, tornar a pintar i protegir.

TIPUS DE LESIÓ

7. AFEGIT POSTERIOR

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 7.1

A la façana, en el brancal esquerre de la porta lateral esquerra, sota l'arc d'ornament de serralleria podem observar una petita cantonada retacada amb morter. (Lesió A.f.1)

POSIBLES CAUSES

La causa més probable és per ús, en estar prop d'una porta pesada les vibracions poden haver fet trencar la cantonera. Això sumat a la radiacions solars per l'orientació i l'ambient agressiu poden donar com a resultat esquerdes en el parament.

També és probable que en executar la reixa metàl·lica retiressin part de la sustentació de l'arc, això els obligaria a improvisar una llinda i empotrar-la en els brancals que després per causes desconegudes no van pintar.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIIONS

Picat i sanejat de la zona per possible deteriorament del material en estar a la intempèrie i posterior capa de pintura respectant si és possible, la carta de colors del Cabanyal.

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 7.2

En el pas de l'escala al passadís hi ha un arc. (Lesió A.p.1)

POSIBLES CAUSES

Aquest arc no existia a priori, l'actual propietari el va construir, però no ho va pintar per raons desconegudes.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIIONS

Picat i sanejat de la zona per possible deteriorament del material i posterior capa de pintura.

TIPUS DE LESIÓ

8. ELEMENTS IMPROPIS

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 8.1

A la façana, tenim un canaló i baixant, clarament instal·lats a posteriori i deficientment, la baixant a més de no anar enganxada a la línia de façana vola gairebé 0,5 metres des de la cornisa i a l'alçada del sòcol s'embeu al mur. (Lesió O.f.2)

POSIBLES CAUSES

La necessitat que les aigües pluvials desguassaren per un canal en comptes de directament des del ràfec en caiguda lliure, va fer crear aquest canaló, que en no estar contemplat en projecte, dificulta la seva execució pel vol de les últimes teules.

També és probable que la zona del sòcol s'enbeguera al mur pel problema de desguassar a la via pública i que la gent es mullés els peus els dies de fortes pluges, això sumat al fet que el local comercial de planta baixa és un restaurant, és possible que el seu desig de tenir cura de la clientela incentivés aquesta decisió.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIIONS

Retirar canaló i els seus ancoratges. Picar, netejar i consolidar els punts d'ancoratge de l'antic canaló. Per substituir el canaló per un de nou, haurem de tenir en compte: superfície de la coberta inclinada, les isohietes a la zona B (a València), amb aquestes dades i consultant les especificacions en el CTE DB-HS ens proporciona un apropiat diàmetre de canaló i una baixant degudament dimensionada. La baixant a més sempre ha d'anar per fora del mur, per en cas de fugues poder reparar sense picar mur.

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 8.2

A prop del canaló de façana, a la part esquerra, podem trobar un aparell d'aire condicionat (Lesió O.f.1)

POSIBLES CAUSES

Aquest aparell d'aire condicionat va ser instal·lat per proporcionar aire fred en èpoques estivals al restaurant de la planta baixa. Per a la seva instal·lació es va procedir a ancorar uns perfils metàl·lics en forma de L que han deteriorat molt el parament per oxidació i a perforar el mur directament per al pas de tubs i cables del mateix aparell sense cap tipus d'inconvenient.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIIONS

Retirar element impropï i reparar la zona danyada.

Substituir l'antic aparell d'aire condicionat per un nou més lleuger amb ancoratges d'acer inoxidable i instal·lant-lo a l'interior de la porta d'entrada, on no hi ha necessitat de crear perforacions en el mur per al pas de tubs.

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 8.3

A la façana posterior, fent funció de coberta trobem aquesta làmina asfàltica autoprotegida sobre uns taulons de fusta que recolzen en uns perfils metàl·lics molt febles. (Lesió E.cb.1)

POSIBLES CAUSES

És probable que l'antiga coberta estigués tan deteriorada que fes falta una altra improvisada. L'estructura està feta pel propietari de forma provisional.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIIONS

Retirar l'estructura provisional de coberta. Crear una nova coberta de sistema semblant a la principal, usant corretges, capçals, maó, formigó i teula corba com a element cobertor.

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 8.4

A la façana posterior, a la caseta del magatzem, veiem un canaló de característiques similars al ja vist a la façana principal. (Lesió E.fp.3)

POSIBLES CAUSES

Antigament, la casa estava formada per 3 parts que corresponien a: planta baixa que era el negoci, planta primera que era l'habitatge i part posterior (que recau ara al C/Escalante) que era el corral.

Avui en dia aquests 3 blocs són de 3 propietaris diferents amb 3 usos diferents.

Per això és molt probable que el canaló abans no fora necessari perquè l'aigua del ràfec discorria i queia al corral. La necessitat de canalitzar aquesta aigua per no envair l'altra propietat va fer necessari un canaló que es va executar de la manera que es va poder.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIIONS

La intervenció seria semblant a la realitzada a la fitxa 8.1.

De qualsevol manera, ja que la coberta que evacua l'aigua al canaló serà substituïda, executarem aquest canaló tenint en compte les característiques de la nova coberta.

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 8.5

A la façana posterior, en el parament que dóna al saló, veiem un tendal clarament impropri en el projecte inicial. (Lesió E.fp.2)

POSIBLES CAUSES

El propietari va veure necessària i apropiada la instal·lació d'un tendal per tapar el sol a la zona del balcó en èpoques caluroses.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIONS

Per a la instal·lació del tendal, el propietari va tallar part del pilar. Així que el primer que hem de fer, després de retirar el tendal és reparar la zona afectada i comprovar si els elements que graviten sobre aquest pilar han perdut estabilitat.

Després de la reparació i consolidació de la zona, procedirem a reposar el tendal, optant per instal·lar dos en lloc d'un per no haver de tallar part del pilar, i cobrir tota la zona del balcó igualment.

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 8.6

A la façana posterior, en el parament que dóna al saló, veiem un aparell de aire condicionat de les mateixes característiques que el de la façana principal. Està instal·lat també mitjançant ancoratges metàl·lics. (Lesió E.fp.5)

POSIBLES CAUSES

Igual que l'aire condicionat en el baix comercial, es va instal·lar un altre de característiques similars i segurament per raons idèntiques.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIIONS

La intervenció podem basar-la en incorporar d'alguna manera aquest element impropï en l'habitatge. Una de les intervencions pot ser eliminar els ancoratges metàl·lics propensos a oxidar per l'ambient, i substituir-los per una lleixa de maó, creant un cassetó que protegirà l'aparell de la intempèrie, sempre deixant espai suficient per poder fer el intercanvi de calor aparell necessari per al seu correcte funcionament.

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 8.7

A la façana posterior, a la zona del vol del ràfec podem veure una mena de platines planes doblegades cap enrere. (Lesió E.fp.2)

POSIBLES CAUSES

Entre un canaló per evacuar l'aigua i un tendal, el propietari va optar per la segona opció. Per això sembla que retir el canal i va doblegar els ancoratges cap enrere perquè no destorbessin.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIONS

Retirar els ancoratges antics i picar les bocateles afectades. Després bufar bé la zona per a tornar a arrebossar amb morter de calç.

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 8.8

A la sota coberta, a manera de apuntalaments per als parells amb excessiu fletxat, trobem una sèrie de fustes apuntalant des de les biguetes als parells. (Lesió E.cb.3)

POSIBLES CAUSES

Els parells han cedit poc a poc a mesura que la humitat anava minvant la seva capacitat portant. Per això es va optar a per apuntalar usant com a base les biguetes, que va ser una mala solució, ja que va produir un fletxat en aquestes també. Aquesta humitat permanent prové de les filtracions que hi ha a coberta a causa de la precària estanquitat.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIÓNS

Per poder retirar aquests apuntalaments haurem de seguir el procediment per restaurar els parells de la fitxa 2.1, i posteriorment, reparar la causa de les humitats com expliquem en la fitxa 1.1.

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 8.9

A la sota coberta, a manera de reforços per als parells, observem dues taules laterals subjectades amb filferro. (Lesió E.cb.2)

POSIBLES CAUSES

Aquests reforços laterals dels parells tenien com a objectiu limitar la fletxa donant-li una major inèrcia a l'element. No obstant, si la causa no es corregeix, la patologia s'accentua i l'únic que s'aconsegueix és prolongar l'inevitable, el col·lapse de l'estructura.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIIONS

Per poder retirar aquests elements, procedirem a corregir les filtracions de coberta com expliquem en la fitxa 1.1. i posteriorment reforçar els parells com indiquem a la fitxa 2.1.

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 8.10

A la sota coberta, podem veure sota cada parell fletxat un tac de fusta fent funció de falques cobrint la separació que crea la fletxa a la zona de moment màxim. (Lesió E.cb.4)

POSIBLES CAUSES

Aquests tacs estan disposats perquè la coberta estigui en contacte amb els parells i que transmeti la càrrega, en cas contrari la coberta flecharia també, creant unes traccions a l'intradós que podria separar peces i provocar la crisi d'aquesta.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIONS

Per poder retirar aquests tacs, haurem reparar els parells mitjançant el procediment descrit a la fitxa 2.1. i la coberta segons la fitxa 1.1.

TIPUS DE LESIÓ

9. FALTANTS

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 9.1

A la façana, a la zona del sòcol on està revestit de taulellets, falten diverses peces deixant el morter de calç vist. Aquests faltants s'ubiquen concretament a la part baixa del sòcol al costat de la sortida de la baixant del canaló, a la cantonada esquerra del vorejat perimetral de rajola que recorre la porta central principal d'accés al baix comercial i al cantó inferior del brancal esquerre de la porta d'entrada a l'habitatge.

Les peces que falten corresponen en el cas del sòcol al dibuix principal de 20x20cm., a la porta central a la sanefa de 15x20cm. (Lesions: F.f.1 F.f.2 i F.f.3)

POSIBLES CAUSES

Poden haver-se trencat simplement per ús, per pèrdua de facultats del morter d'unió o podríem contemplar fins i tot el vandalisme.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIIONS

Per reposar les peces faltants, ja que la fàbrica Noia productora d'aquesta taulelleria esta practicament inactiva, podem usar la fotogrametria inclosa en la memòria constructiva en l'apartat de revestiments i fer que un artesà ens fera les tres peces per reposar, o fins i tot una partida més gran per casos de trencaments posteriors.

TIPUS DE LESIÓ

10. VEGETACIÓ PARÀSITA

DESCRIPCIÓ DE LA LESIÓ 10.1

En el canaló de la façana principal hi ha existència de vegetació paràsita a l'altura del balcó central. Es tracta de vegetació inferior i de poca magnitud, però suficient per obstruir el canaló. (Lesions: V.f.1 i V.f.2)

POSIBLES CAUSES

Probablement la causa principal de la vegetació parasita serà la manca de manteniment del canaló i acumulació de terres arrossegades per la pluja.

DESCRIPCIÓ DE LES POSSIBLES INTERVENCIONS

Neteja del canaló i retirada de la vegetació inferior de tota la canalització. Un cop net, hem d'assegurar de la dimensió i inclinació apropiats d'aquest. En el cas de no ser l'adequat, realitzar les modificacions pertinents.

RECOLLIDA GENERAL DE DADES

RECOLLIDA GENERAL DE DADES

A. ESTRUCTURA

A.1 CIMENTACIÓ

DESCRIPCIÓ CONSTRUCTIVA

Trets, dades complementàries i modificacions de l'estat original

Cimentació superficial i profunda

Cimentació de sabates corregudes sota murs de càrrega i sabates aïllades sota pilars, està també realitzada amb maó massís i morter de calç, baixant el pilar o mur a -0,5 m per empotrarlo i després la cimentació d'uns 4m. Comprovat el seu estat per si cal recalçament per possible futura sobre elevació dels murs de càrrega sustentadors de la coberta inclinada.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Bon estat aparent

100%

Sense necessitat d'intervenció.

No es detecten ni es coneixen problemes per aquesta causa.

No s'aprecien humitats.

Lesions lleus

0%

Esquerdes estabilitzades que necessiten intervencions superficials.

Humitats puntuals i localitzades per problemes de filtracions, condensació en forjats sanitaris o fuites.

Lesions greus

0%

Seients puntuals localitzats que necessiten intervencions de recalçament.

Els murs presenten esquerdes verticals i/o en les cantonades.

Humitats notables i generalitzades per filtracions, capilaritat, condensació.

Lesions molt greus

0%

Seients importants i generalitzats que posen en perill l'estabilitat de l'edifici, necessitat d'intervencions de recalçament.

Desploms i esquerdes horitzontals en els murs per dimensionat insuficient.

Greus problemes d'humitats i penetració d'aigua, amb necessitat d'intervenció immediata, o la construcció d'un forjat sanitari, un drenatge perimetral o una impermeabilització de paraments verticals i horitzontals.

SÍMPTOMES A OBSERVAR

Els defectes dels fonaments, en general, no s'aprecien directament, sinó pel deteriorament d'altres elements constructius.

Fissures i esquerdes verticals.

Fissures i esquerdes horitzontals.

Fissures i esquerdes inclinades o a 45 °.

Fissures i esquerdes formant arcs de descàrrega.

Enfonsaments, assentaments.

Desploms o deformacions.

Degradacions i erosions del material.

Presència i taques d'humitats.

Condensacions en sostre sanitari.

Localització

Superfície visible dels murs.

Paraments estructurals, de tancament o divisòries. Voltes.

Unió entre elements constructius.

Juntes de dilatació.

Paviments i elements constructius en contacte amb el terreny.

Zones de conducció d'aigua, desguàs o drenatge.

En general, es comprovarà

Estabilització dels defectes.

Repetició de la lesió en plantes consecutives.

Continuïtat de les humitats en els murs en contacte amb el terreny.

Condicions d'utilització.

RECOLLIDA GENERAL DE DADES

A. ESTRUCTURA

A.2 ESTRUCTURA VERTICAL

DESCRIPCIÓ CONSTRUCTIVA

Trets, dades complementàries i modificacions de l'estat original

Murs de càrrega

Murs realitzats de maó massís pres amb morter de calç. Podem separar-los en un mur de càrrega de 1 + 1/2 peus paral·lel a la línia de façana, murs mitgers de 1/2 peu reforçats amb pilars adossats també de maó massís de 10 cm (10x20x5) i un mur posterior de 1 peu.

Pilars

Els pilars centrals són de 30x30 cm en l'obertura central i 40x40 cm en la part posterior, els quals sustenten les bigues de fusta que fan de duerments on descansen tots els parells de fusta de la coberta.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Bon estat aparent

80%

Sense necessitat d'intervenció.

No es detecten ni es coneixen problemes per aquesta causa.

No s'aprecien humitats.

Lesions lleus

10%

Microfissures i fissures estabilitzades que necessiten intervencions superficials que no posen en perill el correcte funcionament estructural. Necessitat d'intervencions superficials.

Humitats parcials per problemes puntuals de filtracions o fuites.

Lesions greus

10%

Esquerdes estabilitzades o fissures no estabilitzades per retracció.

Necessitat d'intervencions puntuals.

Lesions importants que fan necessària una intervenció de reforç i substitució per desordres estructurals.

Trencament d'elements estructurals.

Lesions molt greus

0%

Desploms i bombaments importants. Necessitat d'una reparació estructural amb intervencions generalitzades. Esquerdes importants per compressió i / o esforç tallant que necessiten intervencions urgents.

Lesions que posen en perill l'estabilitat de l'edifici.

Greus problemes d'humitats i penetració d'aigua, amb necessitat d'intervenció immediata.

SÍMPTOMES A OBSERVAR

Els defectes en l'estructura poden, a més, apreciar pel deteriorament en altres elements constructius.

Fissures i esquerdes verticals.

Fissures i esquerdes horitzontals.

Fissures i esquerdes formant arcs de descàrrega.

Degradacions i trencaments del material.

Presència d'humitats.

Formigó.

Fissures longitudinals per corrosió de les armadures.

Carbonatació del formigó.

Presència de ciment aluminós.

Acer.

Corrosió.

Estat de les soldadures.

Deformacions excessives.

Fusta.

Fenedures longitudinals per dessecació.

Podriment per contacte amb la humitat.

Atac d'insectes xilòfags.

Localització

Paraments estructurals, de tancament o divisòries.

Unions entre els diferents elements estructurals.

Juntes estructurals.

Punts de suport de pilars.

Paviments i elements constructius en contacte amb el terreny.

Zones humides. Zones de conducció d'aigua o desguàs.

En general, es comprovarà

Estabilització dels defectes.

Sistemes de lligam i rigidització.

Continuïtat i ascensió d'humitat als murs i pilars en contacte amb el terreny.

Exposició de l'estructura a agents agressius.

Condicions d'utilització.

RECOLLIDA GENERAL DE DADES

A. ESTRUCTURA

A.3 ESTRUCTURA HORITZONTAL

DESCRIPCIÓ CONSTRUCTIVA

Trets, dades complementàries i modificacions de l'estat original

Biguetes

Biguetes de fusta transversals a la línia de façana, de 15cm. de cantell i 10cm. de gruix, amb llums de va màximes de 4,6m. i mínimes de 3,20m. i un intereix de 1m., encastades als murs de càrrega mitjançant esco- rentius i recolzades als envans interiors de 10cm. de gruix.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

SÍMPTOMES A OBSERVAR

Bon estat aparent

20%

Sense necessitat d'intervenció.

No es detecten ni es coneixen problemes per aquesta causa.

No s'aprecien humitats.

Lesions lleus

0%

Deformacions estabilitzades i localitzades que provoquen fissures en els forjats i / o en els paraments verticals que no posen en perill el correcte funcionament dels forjats. Necessitat d'intervencions superficials. Humitats parcials per problemes puntuals de filtracions, condensació, o fuites.

Lesions greus

20%

Deformacions importants de forma generalitzada que provoquen esquerdes en els forjats i/o paraments verticals. Necessitat d'intervencions puntuals. Lesions importants que fan necessària una intervenció de reforç i substitució de desordres estructurals. Humitats notables per problemes generals de filtracions, capil·laritat, condensació, o fuites.

Lesions molt greus

60%

Lesions que posen en perill l'estabilitat general dels forjats anul·lant la seva capacitat portant. Necessitat d'una intervenció generalitzada o urgent. Lesions que posen en perill l'estabilitat de l'edifici. Greus problemes d'humitats i penetració d'aigua, amb necessitat d'intervenció immediata. Clara necessitat de substitució per excessiva fletxa.

Els defectes dels fonaments, en general, no s'aprecien directament, sinó pel deteriorament d'altres elements constructius.

Fletxes excessives.

Fissures i esquerdes horitzontals.

Deformacions.

Presència i taques d'humitat.

Formigó.

Fissures longitudinals per corrosió de les armadures.

Carbonatació del formigó.

Presència de clorurs o ciment aluminós.

Fusta.

Fenedures longitudinals per dessecació.

Podriment per contacte amb la humitat.

Atac d'insectes xilòfags.

Localització

Paraments estructurals, de tancament o divisòries.

Cap de bigues, en lliuraments.

Zones sobrecarregades. Zones de moment màxim.

Unions entre els diferents elements estructurals.

Zones humides.

Zones de conducció d'aigua o desaigüe.

En general, es comprovarà

Estabilització dels defectes.

Sistemes de lligam i rigidització.

Continuïtat i filtracions d'humitat.

Exposició de l'estructura a agents agressius.

Condicions d'utilització.

RECOLLIDA GENERAL DE DADES

A. ESTRUCTURA

A.4 ESTRUCTURA DE COBERTA

DESCRIPCIÓ CONSTRUCTIVA

Trets, dades complementàries i modificacions de l'estat original

Coberta inclinada

Estructura que respon al sistema parell i filera. Compost per parells amb intereix de 0,5m., que descansen sobre uns dorments de fusta recolzats als murs de càrrega. Aquests parells estan al seu torn recolzats sobre un filera mitjançant unes osques a manera de barbetes de 20x30cm. i que fa funció de biga central.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Bon estat aparent

0%

Sense necessitat d'intervenció.
No es detecten ni es coneixen problemes per aquesta causa.
No s'aprecien humitats.

Lesions lleus

15%

Deformacions estabilitzades i localitzades que provoquen fissures en els forjats i/o en els paraments verticals que no posen en perill el correcte funcionament dels forjats. Necessitat d'intervencions superficials.
Humitats parcials per problemes puntuals de filtracions, condensació, o localitzades.

Lesions greus

25%

Deformacions importants de forma generalitzada que provoquen esquerdes en els forjats i/o paraments verticals.
Necessitat d'intervencions puntuals.
Lesions importants que fan necessària una intervenció de reforç i substitució de fins al 60% dels elements portants.
Humitats notables per problemes generals de filtracions, capil·laritat, condensació, o fuites.

Lesions molt greus

60%

Lesions que posen en perill l'estabilitat general dels forjats anul·lant la seva capacitat portant. Necessitat d'una intervenció generalitzada o urgent.
Substitució i/o reforç dels elements portants superior al 60%.
Greus problemes d'humitats i penetració d'aigua, amb necessitat d'intervenció immediata.

SÍMPTOMES A OBSERVAR

Els defectes dels fonaments, en general, no s'aprecien directament, sinó pel deteriorament d'altres elements constructius.

Fletxes excessives.

Fissures i esquerdes horitzontals.

Deformacions.

Presència i taques d'humitat.

Formigó.

Fissures longitudinals per corrosió de les armadures.

Carbonatació del formigó.

Presència de clorurs o ciment aluminós.

Fusta.

Fenedures longitudinals per dessecació.

Podriment per contacte amb la humitat.

Atac d'insectes xilòfags.

Localització

Zona de moment flector màxim.

Cap de bigues, en lliuraments.

Zones sobrecarregades.

Unions entre els diferents elements estructurals.

Juntes estructurals.

Zones humides.

Zones de conducció d'aigua o desguàs.

En general, es comprovarà

Estabilització dels defectes.

Sistemes de lligam i rigidització.

Continuïtat i filtracions d'humitat.

Exposició de l'estructura a agents agressius.

Condicions d'utilització.

RECOLLIDA GENERAL DE DADES

B. FAÇANES

B.1 TANCAMENTS

DESCRIPCIÓ CONSTRUCTIVA

Trets, dades complementàries i modificacions de l'estat original

Parets

Paret de façana principal i posterior de maó massís rebut amb morter de calç, arrebossat de morter de calç i pintat amb pintura plàstica de color ocre, amb revestiments ceràmics del sòcol fins l'alçada de 1,2m.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Bon estat aparent

30%

Sense necessitat d'intervenció.

No es detecten ni es coneixen problemes per aquesta causa.

No s'aprecien humitats.

Lesions lleus

50%

Necessitat d'una neteja i restauració lleugera del tancament.

Microfissures i fissures estabilitzades que no posen en perill l'estabilitat del tancament, i que requereixen una reparació superficial i / o puntual.

Envà pluvial, necessitat de reparacions puntuals.

Humitats parcials per problemes puntuals de filtracions, condensació, o fuites.

Lesions greus

20%

Necessitat d'una neteja i restauració intensa del tancament.

Esquerdes estabilitzades o fissures no estabilitzades i que requereixen reparacions notables i / o generalitzades.

Envà pluvial. Substitució d'ancoratges o peces fins a un 60%.

Humitats notables i / o generalitzades.

Lesions molt greus

0%

Lesions que posen en perill l'estabilitat de la façana o elements d'aquesta.

Necessitat de refer o fer un envà pluvial.

Greus problemes d'humitats i penetració d'aigua, amb necessitat d'intervenció immediata.

SÍMPTOMES A OBSERVAR

Acumulació anòmala de brutícia.

Pèrdua de color.

Fissures i esquerdes verticals.

Fissures i esquerdes horitzontals.

Fissures i esquerdes inclinades o a 45 °.

Fissures i esquerdes formant arcs de descàrrega.

Enfonsaments, assentaments.

Desploms o deformacions.

Vinclaments.

Bombaments.

Degradacions i erosions del material o juntes.

Presència i taques d'humitats.

Formigó.

Fissures per corrosió de les armadures.

Carbonatació del formigó.

Presència de clorurs. envà pluvial

Ancoratges, juntes, solapes i trobades.

Localització

Unions entre els diferents elements constructius.

Ancoratges d'elements prefabricats.

Trobades i rematades de l'envà pluvial.

Zones de conducció d'aigua o desguàs.

Contacte del tancament amb el terreny.

En general, es comprovarà

Estabilització dels defectes.

Sistemes de lligam.

Continuïtat i ascensió d'humitat en els sòcols de la façana.

Exposició de la façana a agents agressius.

Condicions d'utilització.

RECOLLIDA GENERAL DE DADES

B. FAÇANES

B.2 REVESTIMENTS

DESCRIPCIÓ CONSTRUCTIVA

Trets, dades complementàries i modificacions de l'estat original

Revestiments continus

Pintura de colors: ocre clar en planta baixa, blanc en planta primera i blau marí en brancals i llinda de balcons.

Aplacats material i fixació

Tauellets de l'empresa Noia en sòcol fins alçada de 1,2m. de tres tipus: bisell, rajola principal de 20x20cm. i cenefa superior de 15x20cm.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

SÍMPTOMES A OBSERVAR

Bon estat aparent

60%

Sense necessitat d'intervenció.

No es detecten ni es coneixen problemes per aquesta causa.

No s'aprecien humitats.

Acumulació anòmala de brutícia.

Pèrdua de color.

Pèrdua d'adherència o degradació del suport.

Fissures i esquerdes.

Trencaments i falta de peces.

Desploms i bombaments.

Degradacions i erosions del material o juntes.

Presència i taques d'humitats.

Lesions lleus

25%

Necessitat d'una neteja i restauració lleugera de la pell superficial.

Neteja i reparació localitzada inferior al 10% d'aplatats ceràmics.

El suport està en bon estat o necessita un 10% de reparació.

Humitats parcials per problemes puntuals de filtracions, condensació, o fuites.

Localització

Unions entre els diferents elements constructius.

Trobades de diferents materials i acabats.

Unions entre peces, i trobades de complicada geometria.

Sòcol de la façana.

Zones humides.

Zones de conducció d'aigua o desguàs.

Lesions greus

10%

Necessitat d'una neteja i restauració intensa de l'acabat.

Neteja i reparació de fins a un 60% de aplatats ceràmics, pedra natural o artificial.

El suport requereix fins a un 60% de reparació.

Humitats notables i / o generalitzades.

En general, es comprovarà

Estabilització dels defectes.

Sistemes d'ancoratges i trava.

Continuïtat i ascensió d'humitat en els sòcols de la façana.

Exposició de la façana a agents agressius.

Condicions d'utilització.

Lesions molt greus

5%

L'estat de degradació és greu, caiguda de peces.

Necessitat d'una intervenció immediata o reparació o substitució superior al 60% del revestiment o aplacat.

Greus problemes d'humitats i penetració d'aigua, amb necessitat d'intervenció immediata.

RECOLLIDA GENERAL DE DADES

B. FAÇANES

B.3 VOLADISSOS, REMATS I ELEMENTS SINGULARS

DESCRIPCIÓ CONSTRUCTIVA

Trets, dades complementàries i modificacions de l'estat original

Balcons

La façana està dotada de 1 balcó central transitable i 2 balcons laterals petits. Els tres amb serralleria de ferro de fosa. Les llindes i brancals de les balconeres són elements singulars per les seves motllures i sortints que a més, pintats de blau marí els fan ressaltar respecte de la resta de la façana.

Ràfecs, cornises i elements singulars

Els ràfecs volen sobre la línia de façana uns 30cm., recolzats sobre maons massissos que permeten tal vol. Just sota aquests es defineix una cornisa de maó terrajada de morter de calç que recorre tota la façana, repetint el disseny a mitja alçada de la façana separant planta baixa de planta primera.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

SÍMPTOMES A OBSERVAR

Bon estat aparent

85%

Sense necessitat d'intervenció.

No es detecten ni es coneixen problemes per aquesta causa.

No s'aprecien humitats.

Lesions lleus

15%

Necessitat d'una neteja i restauració superficial d'elements.

Fissures, descontxats ... que requereixen petites reparacions localitzades de fissures, arrebossats o aplacats.

Humitats parcials per problemes puntuals de filtracions, condensació, o fuites.

Despreniments, trencaments o pèrdues de secció en algun dels elements.

Lesions greus

0%

Necessitat d'una neteja i restauració intensa dels elements.

Humitats notables i / o generalitzades i en punts conflictius.

Lesions molt greus

0%

L'estat de degradació és greu, amb risc a desprendiments. Es requereix una intervenció immediata o reparació o substitució, superior al 60% de soleres, baranes, jardines, ràfecs ...

Greus problemes d'humitats i penetració d'aigua, amb necessitat d'intervenció immediata.

Acumulació anòmla de brutícia.

Pèrdua de color.

Pèrdua d'adherència o degradació del suport.

Pèrdua de geometria de peces.

Fissures i esquerdes.

Trencament de peces.

Desploms i bombaments.

Degradacions i erosions del material o juntes.

Presència i taques d'humitats.

Localització

Unions entre els diferents elements constructius.

Trobades de diferents materials i acabats.

Unions entre peces, i trobades de complicada geometria.

Acabaments i sortints de la façana.

Zones humides.

Zones de conducció d'aigua o desguàs.

En general, es comprovarà

Estabilització dels defectes.

Sistemes d'ancoratges i trava.

Filtracions d'humitat en les trobades de la façana.

Exposició de la façana a agents agressius.

Condicions d'utilització.

RECOLLIDA GENERAL DE DADES

B. FAÇANES

B.4 FUSTERIA

DESCRIPCIÓ CONSTRUCTIVA

Trets, dades complementàries i modificacions de l'estat original

Porta d'entrada, material i acabat
Finestres i balcons, material i acabats vidres

Porta d'entrada principal de fusta massissa, i porta de balcó principal i finestres laterals de façana de fusta tova de pi amb vidres d'un full sense càmera. La porta central d'entrada de planta baixa és una persiana metàl·lica, igual que la lateral esquerra. A la façana posterior la porta de la terrassa és d'alumini amb una persiana.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

SÍMPTOMES A OBSERVAR

Bon estat aparent

100%

Sense necessitat d'intervenció.

No es detecten ni es coneixen problemes per aquesta causa.
No s'aprecien humitats.

Lesions lleus

0%

Neteja i restauració lleugera d'elements.
Petites reparacions de pintura, d'estanquitat de fulles i de vidres, o substitució parcial i localitzada de cintes, ferramentes i elements auxiliars i retribado d'ancoratges.
Humitats parcials per problemes puntuals de filtracions, condensació, o fuites.

Lesions greus

0%

Necessitat d'una neteja i restauració intensa dels elements.
Defectes en els elements que requereixen reparacions generalitzades de pintura, ferramentes, cintes d'accionament, fins i tot la col·locació de peces noves, fins a un 60%.
Humitats notables i / o generalitzades i en punts conflictius.

Lesions molt greus

0%

L'estat de degradació és greu, es requereix una intervenció immediata o reparació o substitució superior al 60% de la fusteria.
Greus problemes d'humitats i penetració d'aigua, amb necessitat d'intervenció immediata.

Manca d'estanquitat.
Mal estat d'ancoratges i fixacions.
Mal funcionament de mecanismes de tancament i accionament.
Mal estat de segellat i juntes.
Fixació incorrecta de vidres.
Mal estat de les capes de protecció.
Deformacions i / o desencaixaments.
Putrefacció o atac d'insectes de la fusta.
Corrosió d'elements metàl·lics.
Presència o taques d'humitats.

Localització

Unions entre els diferents elements constructius.
Trobades de diferents materials i acabats.
Elements i mecanismes de tancament i accionament.
Fixació de vidres.
Zones humides. Zones de conducció d'aigua o desguàs, o que puguin permetre la penetració de l'aigua a l'interior.

En general, es comprovarà

Correcte funcionament i ajust.
Filtracions d'humitat en les trobades de la fusteria.
Exposició de la façana a agents agressius.
Condicions d'utilització i manteniment.

RECOLLIDA GENERAL DE DADES

C. COBERTA

C.1 IMPERMEABILIZACIÓ I ACABATS

DESCRIPCIÓ CONSTRUCTIVA

Trets, dades complementàries i modificacions de l'estat original

Coberta inclinada, peça de coberta, cunbrera i rematada

Coberta inclinada del 30% a dues aigües, construïda mitjançant teula corba ceràmica sobre morter de calç, sobre maó ceràmic que donen suport al seu torn sobre capçals de fusta ortogonals a la direcció dels parells.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

SÍMPTOMES A OBSERVAR

Bon estat aparent

5%

Sense necessitat d'intervenció.

No es detecten ni es coneixen problemes per aquesta causa.

No s'aprecien humitats.

Lesions lleus

10%

Presenta una manca de manteniment que requereix petites reparacions en peces i accessoris; com ara crestalleres, rematades perimetrals, canalons, minvells ...

Un 10% de les teules presenta una mala subjecció.

Es recomana la substitució del 10% de les peces d'acabat o cobertura.

Humitats parcials per problemes puntuals de filtracions.

Lesions greus

20%

L'estat de degradació és important, es requereixen reparacions generalitzades, amb substitució de peces o reconstrucció de l'acabat de coberta fins a un 60%.

Impermeabilització localitzada, refer minvells, reparar embornals, i aguditzar alguna pendent.

Humitats notables i generalitzades per filtracions.

Lesions molt greus

65%

L'estat de degradació és greu, caiguda de peces generalitzada, etc. Necessitat d'una intervenció immediata o reparació o substitució superior al 60% de l'acabat de coberta.

Greus problemes d'humitats i penetració d'aigua, amb necessitat d'intervenció immediata.

Pèrdua de impermeabilitat.

Despreniment o trencament de teules i peces.

Mal estat d'ancoratges i fixacions.

Mal estat de segellats, juntes, masillados.

Canalons i desguassos taponats.

Presència de fongs i/o plantes.

Presència de taques i humitats.

Coberta plana.

Acumulació d'aigua en certes zones, per pendents insuficients.

Deformacions en paviments.

Localització

Unions entre els diferents elements constructius.

Trobades de diferents materials i acabats.

Trobades, en els minvells perimetrals.

Juntes de dilatació.

Paraments en orientació nord.

Zones de desaigüe.

En general, es comprovarà

Sistemes d'ancoratge i fixació.

Correcte funcionament de desaigües.

Existència de protecció solar.

Condicions d'utilització i manteniment.

RECOLLIDA GENERAL DE DADES

D. ELEMENTS PRIVATS

D.1 TABICS I CELS RASOS

DESCRIPCIÓ CONSTRUCTIVA

Trets, dades complementàries i modificacions de l'estat original

Fals sostre: canyís + escaiola (cel ras)

Cel ras format per canyís clavetejat a les biguetes de fusta, arrebossat amb un cel ras d'escaiola. Sobre el canyís uns panells de llana de roca protegits al seu torn per uns taulons de fusta sobre aquests.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

SÍMPTOMES A OBSERVAR

Bon estat aparent

10%

Sense necessitat d'intervenció.
No es detecten ni es coneixen problemes per aquesta causa.
No s'aprecien humitats.

Fissures i esquerdes.
Trencaments i falta de peces.
Deformacions i pèrdua de planeïtat.
Desploms i bombaments.
Degradacions i erosions del material o juntes.
Presència i taques d'humitats.

Lesions lleus

10%

L'estat general és acceptable, però es requereixen reparacions superficials, com fissures o substitució d'alguna placa a cel ras.
Reparacions superficials i/o puntuals <10%.
S'aprecien humitats parcials per problemes puntuals de filtracions, condensació, o fuites.

Localització
Unions entre els diferents elements constructius.
Trobades de diferents materials i acabats.
Unions entre peces, i trobades de complicada geometria.
Zones humides. Zones de conducció d'aigua o desaigüe.

Lesions greus

30%

L'estat general és greu, es requereixen reparacions com, restitució de plaques en cel ras de fins a un 60%.
S'aprecia manca d'aïllament tèrmic i acústic.
S'aprecien humitats notables i generalitzades per condensació, filtracions o fuites.

En general, es comprovarà
Estabilització dels defectes.
Sistemes d'ancoratges i trava.
Continuïtat i ascensió d'humitat en els paraments verticals.
Condicions d'utilització i manteniment.

Lesions molt greus

50%

Cal refer totalment els envans i cels rasos.
Es detecten greus problemes d'aïllament tèrmic.
S'aprecien greus problemes d'humitats i penetració d'aigua, amb necessitat d'intervenció immediata.

RECOLLIDA GENERAL DE DADES

D. ELEMENTS PRIVATS

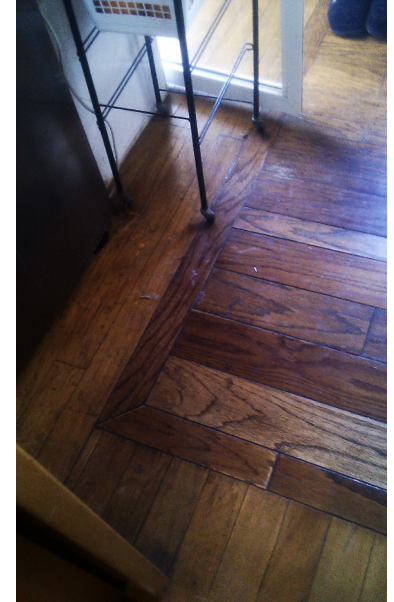
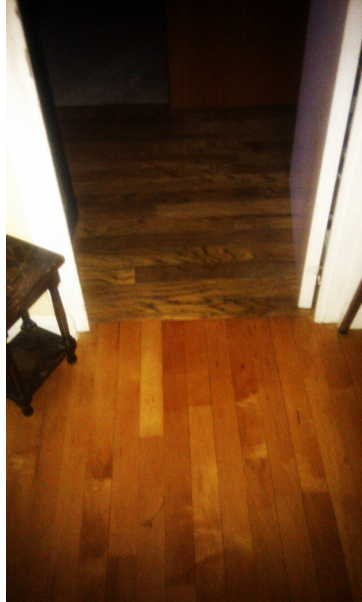
D.2 REVESTIMENTS

DESCRIPCIÓ CONSTRUCTIVA

Trets, dades complementàries i modificacions de l'estat original

Revestiment horitzontal, suport i acabat
Revestiment verticals, suport i acabat

Paviment de fusta de roure impermeabilitzat a la cuina i un paviment i confomat per una tarima fixa de fusta d'auró per a la resta de les estances, el paviment al balcó i a la terrassa de la façana posterior es un paviment ceràmic de 30x30cm. Revestiments continus verticals amb un enlluït de guix de 1,5cm.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

SÍMPTOMES A OBSERVAR

Bon estat aparent

100%

Sense necessitat d'intervenció.
No es detecten ni es coneixen problemes per aquesta causa.
No s'aprecien humitats.

Acumulació anòmla de brutícia.
Pèrdua de color.
Pèrdua d'adherència o degradació del suport.
Fissures i esquerdes.
Trencament, aixecament i falta de peces.
Deformacions i pèrdua de planeïtat.
Desploms i bombaments.
Degradacions i erosions del material o juntes.
Presència de fongs.
Presència i taques d'humitats.

Lesions lleus

0%

L'estat general és acceptable, però es requereixen reparacions superficials, com fissures en el suport i acabat o rejuntats i substitució de peces.
Reparacions superficials i/o puntuals <10%.
S'aprecien humitats parcials per problemes puntuals de filtracions, condensació, o fuites.

Localització

Unions entre els diferents elements constructius.
Trobades de diferents materials i acabats.
Unions entre peces, i trobades de complicada geometria.
Zones humides. Zones de conducció d'aigua o desguàs.

Lesions greus

0%

L'estat general és greu, es requereixen reparacions com esquerdes en els suports i acabats o substitució de peces o del revestiment fins a un 60%.
És possible la col·locació d'un paviment sobre l'existent per mantenir la seva planeïtat.
S'aprecien humitats notables i generalitzades per condensació, filtracions o fuites.

En general, es comprovarà

Estabilització dels defectes.
Adherència del revestiment.
ontinuitat i ascensió d'humitat.
Condicions d'utilització i manteniment.

Lesions molt greus

0%

Cal refer totalment els suports i acabats.
Cal refer totalment el paviment, eliminant l'existent.
S'aprecien greus problemes d'humitats i penetració d'aigua, amb necessitat d'intervenció immediata.

RECOLLIDA GENERAL DE DADES

D. ELEMENTS PRIVATS

D.3 FUSTERIA INTERIOR

DESCRIPCIÓ CONSTRUCTIVA

Trets, dades complementàries i modificacions de l'estat original

Portes, tipus, marc, acabats i ferraments

Fusteria de contraxapat amb panell d'abella en l'ànima.

Baranes

La barana de la terrassa és de ferro galvanitzat, pintada de color negre.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

SÍMPTOMES A OBSERVAR

Bon estat aparent

100%

Sense necessitat d'intervenció.

No es detecten ni es coneixen problemes per aquesta causa.
No s'aprecien humitats.

Acumulació anòmla de brutícia.
Pèrdua de color.
Pèrdua d'adherència o degradació del suport.
Fissures i esquerdes.
Trencament, aixecament i falta de peces.
Deformacions i pèrdua de planeïtat.
Desploms i bombaments.
Degradacions i erosions del material o juntes.
Presència de fongs.
Presència i taques d'humitats.

Lesions lleus

0%

L'estat general és acceptable, però es requereixen reparacions superficials, com fissures en el suport i acabat o rejuntats i substitució de peces.
Reparacions superficials i/o puntuals <10%.
S'aprecien humitats parcials per problemes puntuals de filtracions, condensació, o fuites.

Localització

Unions entre els diferents elements constructius.
Trobades de diferents materials i acabats.
Unions entre peces, i trobades de complicada geometria.
Zones humides. Zones de conducció d'aigua o desguàs.

Lesions greus

0%

L'estat general és greu, es requereixen reparacions com esquerdes en els suports i acabats o substitució de peces o del revestiment fins a un 60%.
És possible la col·locació d'un paviment sobre l'existent per mantenir la seva planeïtat.
S'aprecien humitats notables i generalitzades per condensació, filtracions o fuites.

En general, es comprovarà

Estabilització dels defectes.
Adherència del revestiment.
ontinuitat i ascensió d'humitat.
Condicions d'utilització i manteniment.

Lesions molt greus

0%

Cal refer totalment els suports i acabats.
Cal refer totalment el paviment, eliminant l'existent.
S'aprecien greus problemes d'humitats i penetració d'aigua, amb necessitat d'intervenció immediata.

PROPOSTA D'INTERVENCIÓ

Com hem vist en les fitxes de lesions, el principal problema del nostre habitatge és la manca d'estanquitat de la coberta. Com que els elements estructurals llenyosos estan molt danyats, així com les capes que conformen la coberta com teules o maons, vam decidir retirar la coberta completa, al igual que l'últim forjat, ja que biguetes, escaiola i canyís estaven també molt afectades.

L'intervenció que proposem contempla a més a més una sobrelevació dels murs mitgers i de façana per tal de crear un espai sota coberta amb una alçada lliure mínima de 1,2 metres, que si realitzem aquesta de forma que sigui transitable, crearem una zona habitable que abans no hi havia.

En aquest cas, a l'hora de demanar llicència a l'ajuntament per procedir a la sobrelevació, hem de realitzar unes cates i estudi sobre fonamentació. Hem de comprovar en primer lloc si estan en bon estat, i en cas afirmatiu, hem de calcular si aquestes poden suportar el pes propi i d'ús de la nova estructura.

En aquest punt, iniciariem l'enderrocament de la vella coberta. Retirarem la coberta element a element, i recuperarem la major quantitat de teules possibles per poder usar a posteriori. Un cop sense coberta, traiem també tot l'últim forjat, deixant mur de càrrega, pilars de càrrega i envans sense cap tipus de càrrega. Fet això iniciariem l'execució de la nova estructura.

La proposta d'intervenció consta d'un canvi de material estructural, de la fusta al metall, però, per no trencar amb la tradició constructiva de la zona, ho revestirem tot de fusta per respectar-la.

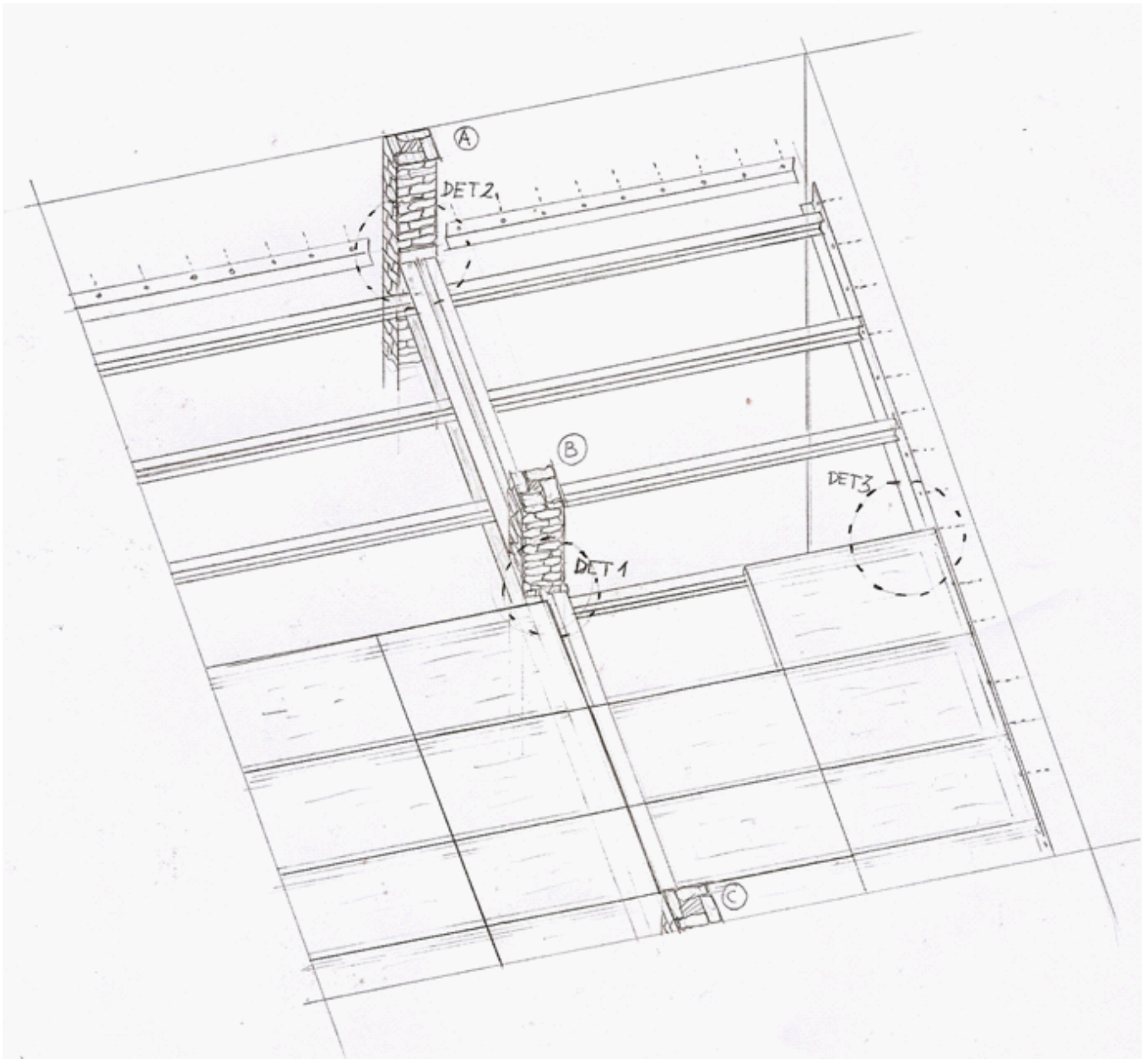
En primer lloc hem de reposar l'últim forjat. Per això procedirem a crear una biga central on arremen-
tran totes les biguetes. Per això el primer pas és col·locar una planxa metàl·lica en el pilar A i al pilar C agafada mitjançant 5 pernns ancorats amb resina epoxi. Aquesta planxa metàl·lica tindrà una sèrie de cartel·les de rigidització perquè les bigues IPN puguin tenir un bon suport. Un cop fet això, anem a fer una frega de 10cm. al pilar central (ja exempt de tota càrrega) aquesta frega albergarà un dels 2 IPN que conformen la biga central. Es retaca la frega ja amb el IPN inserit i es solden les ànimes a les planxes metàl·liques dels dos suports extrems. Repetim el procés per l'altra cara del pilar i un cop executats els 2 IPN s'abracen mitjançant uns cargols + volandera + femella que els faran treballar com un de sol. Amb això tenim ja una biga central que ens transmetrà la càrrega als 3 pilars centrals.

Per a les biguetes seguirem un mètode senzill que consta de crear un suport perimetral en forma de "L" on descansessin les biguetes en forma de IPN, que a l'altre extrem aniran soldades per la seva ànima a la biga central, creant així un suport articulat que no creés tensions excessives en les biguetes. Això cobrirà els dos trams amb un intereix de 1,5m. Sobre aquestes col·locarem uns taulers fenòlics de 7cm. de gruix que, a més de complir bé les funcions de paviment, ens dóna un bon acabat estètic, fent sintonia amb el revestiment de fusta biga i bigueta simulant les antigues.

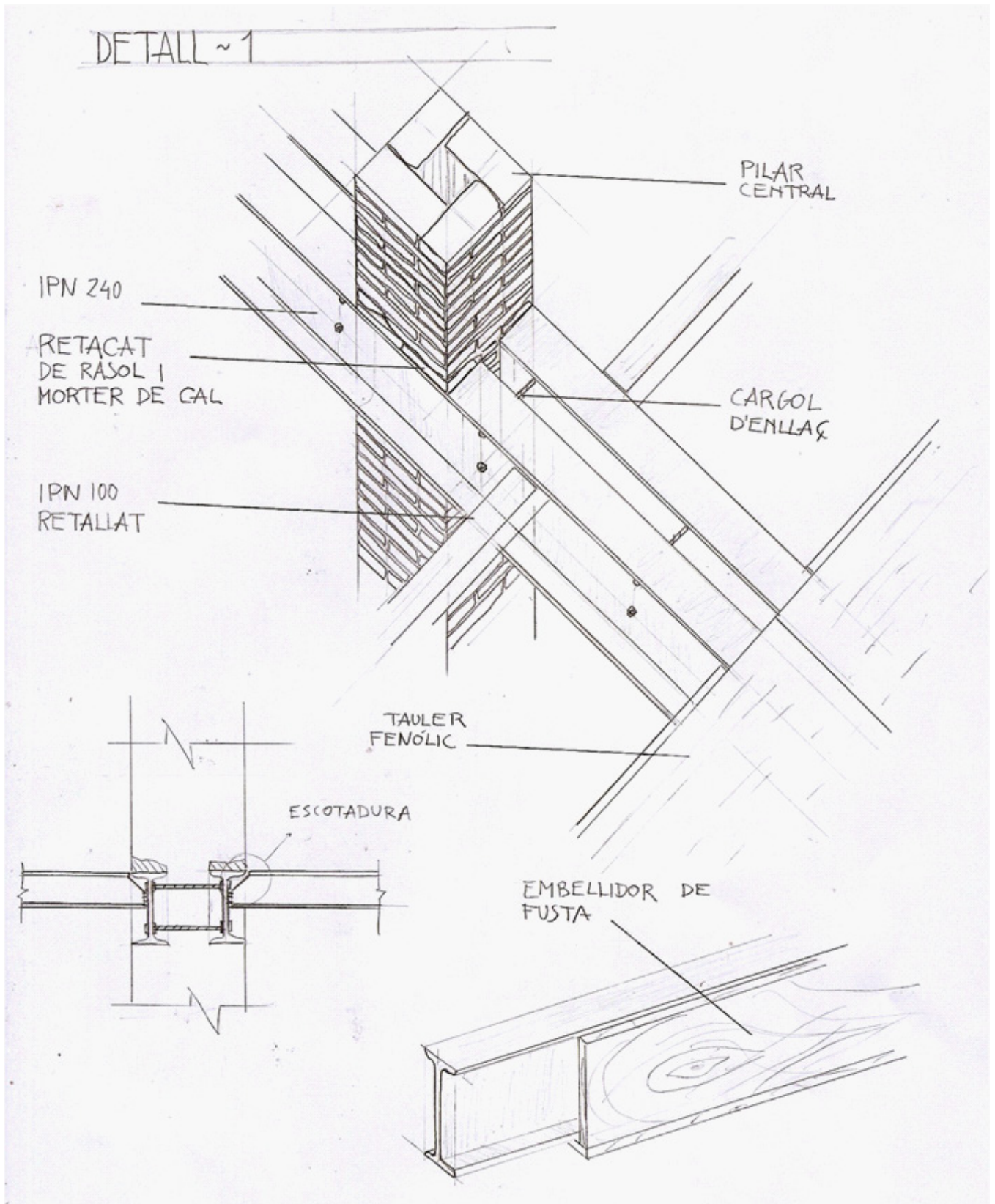
Un cop finalitzat el forjat, procedim a la sobrelevació muraria. Fem servir el mateix material amb què està fet, maó massís amb morter de calç.

Finalment creem la nova estructura de parell i filera de fusta de la mateixa manera que estava construïda l'antiga, només que les capes de coberta seran diferents, estarà composta de: tauler contraxapat hidràulic, pintura acrílica armada amb fibra de vidre (2 capes), aïllament (de 5cm.), uns llistons de fusta, un formigó arlita entre llistons i sobre aquests la teula mixta de formigó clavetejada als llistons i la teula corba (aprofitada de l'antiga coberta) com cobredora.

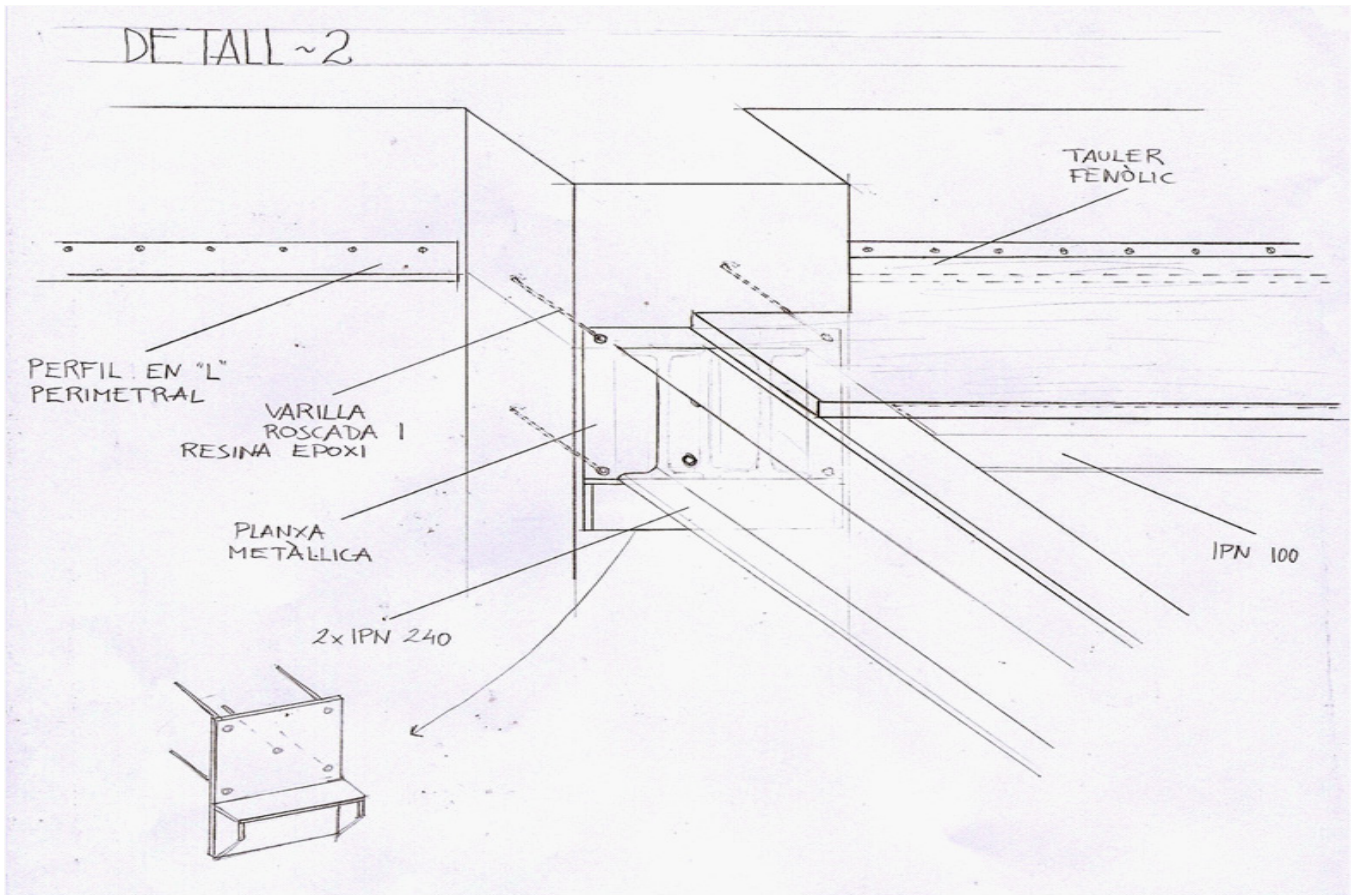
Com lligat dels parells crearem un cercol perimetral de formigó ancorat al mur mitjançant uns connectors i que a més ens ajuden a crear el vol del ràfec i cornisa aterrajada posteriorment. Els parells després, queden embeguts en aquest cercol, previ protegit d'aquests amb una capa d'oxiasfalt i dues peces de poliespan que protegirà la fusta de possibles dilatacions.

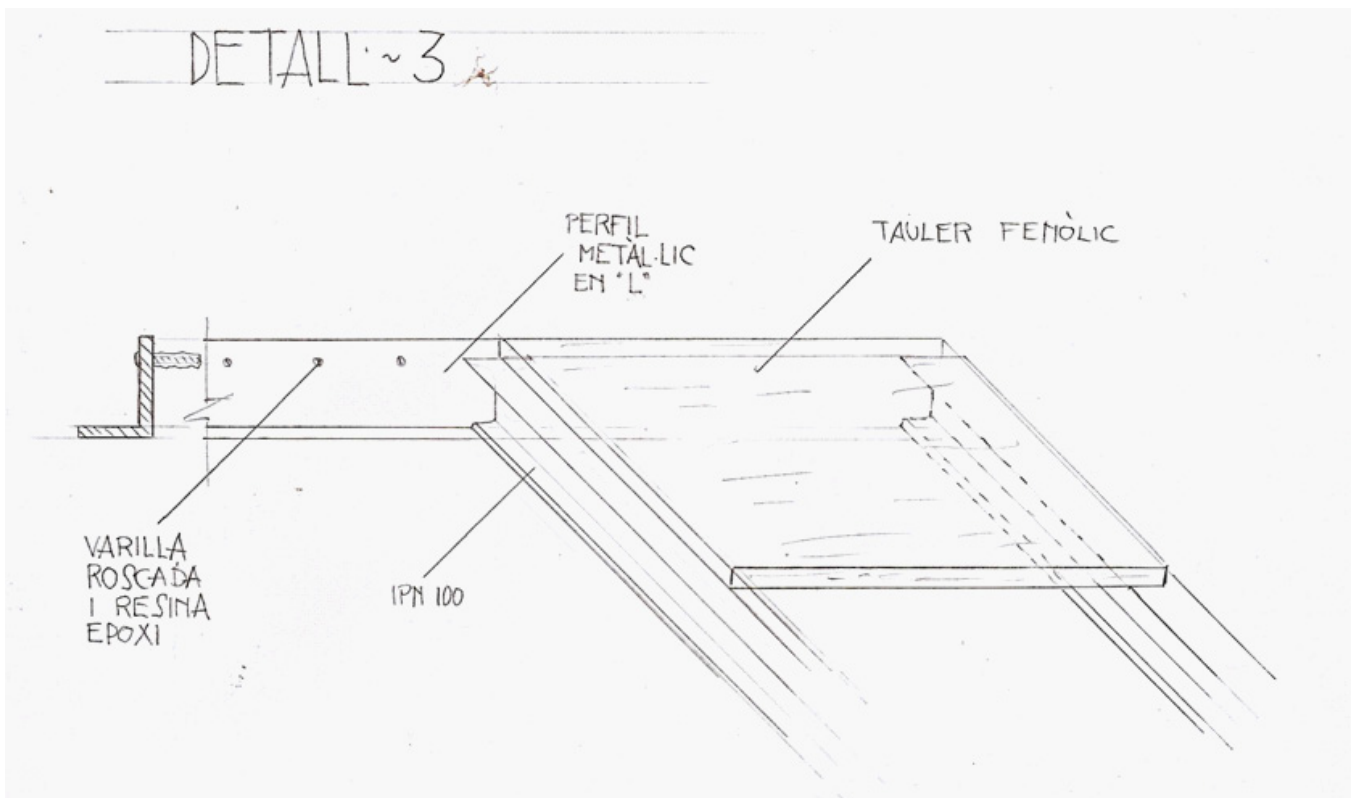
Esquema general

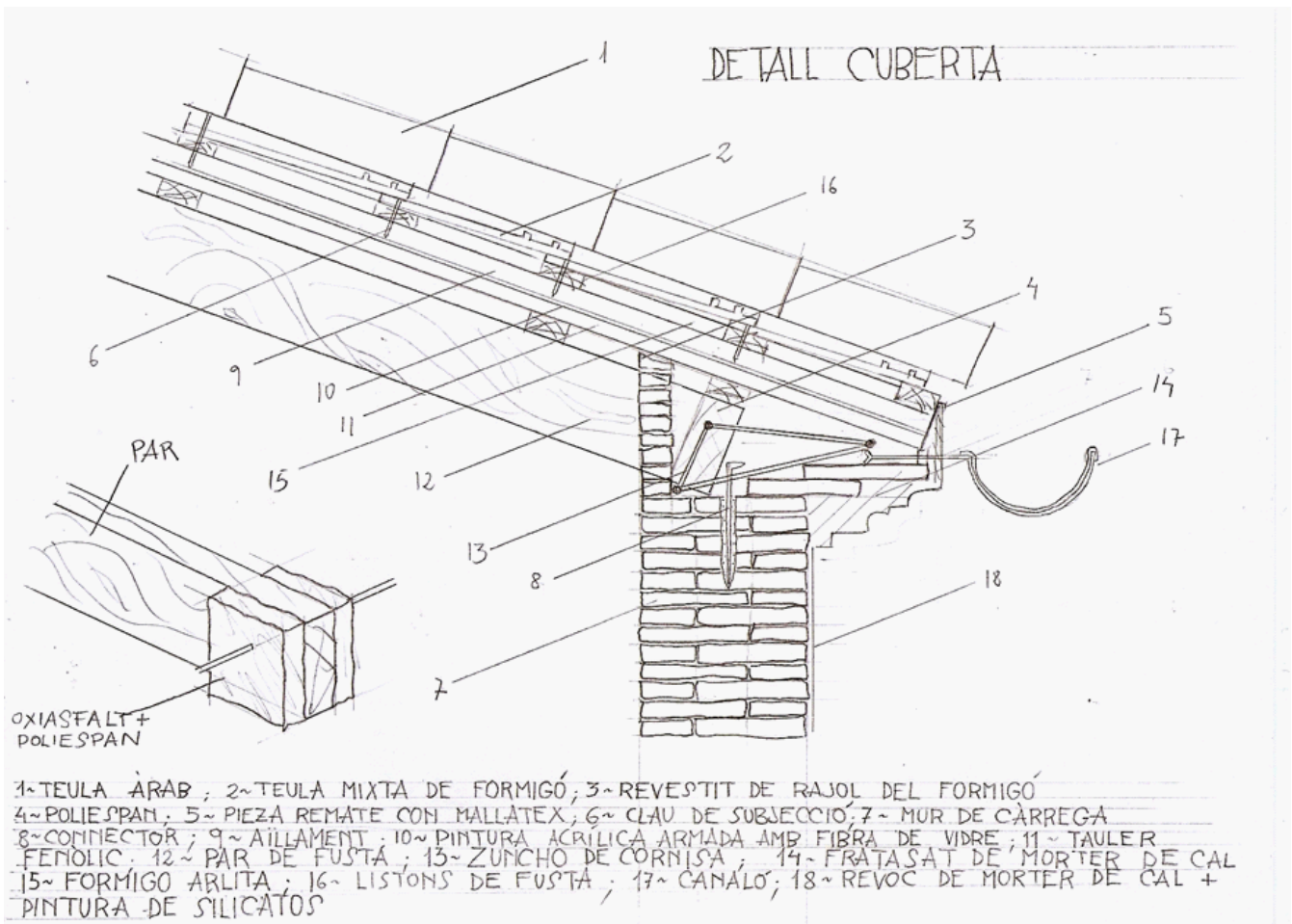
Detall 1

Detall 2

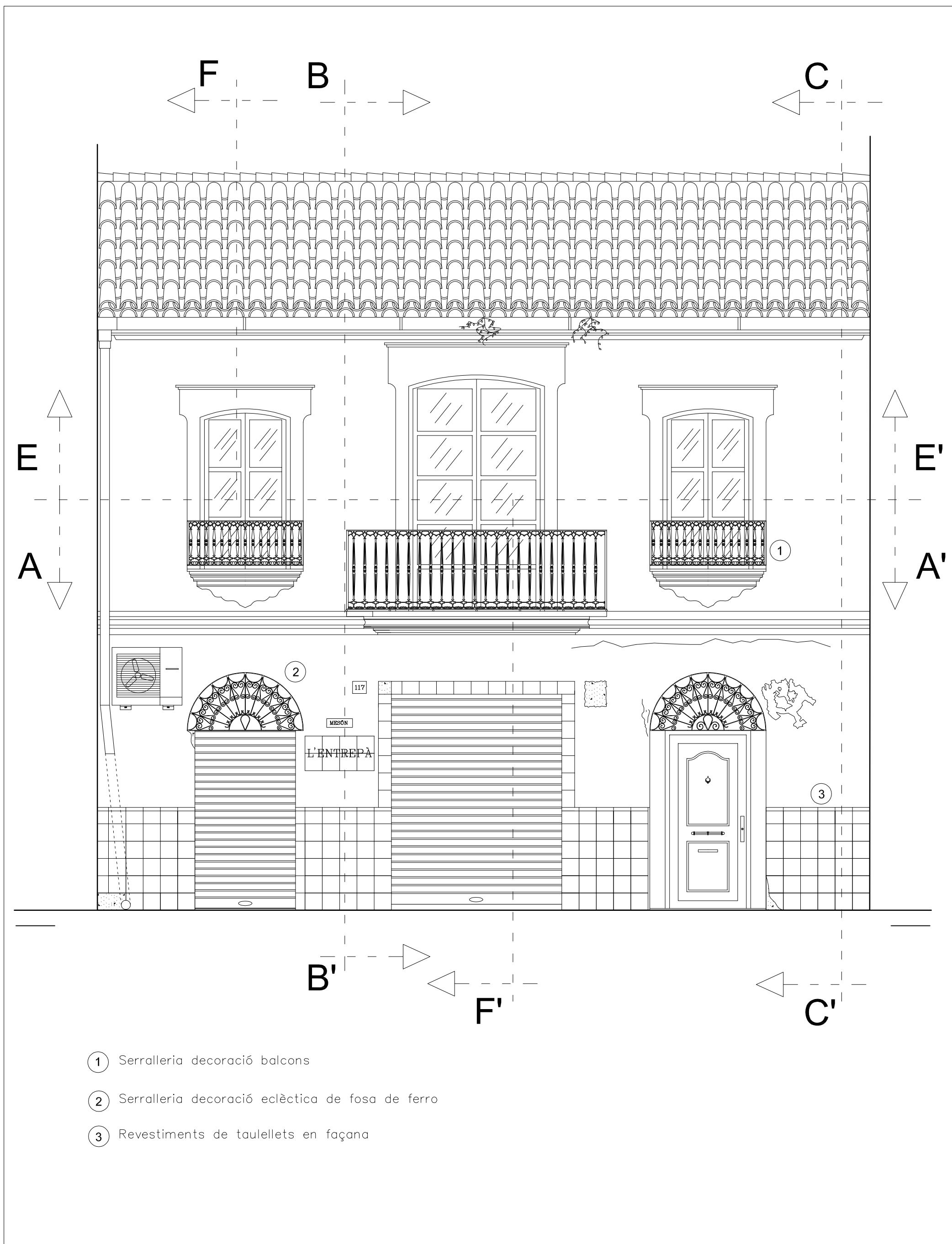
Detall 3

Detall coberta

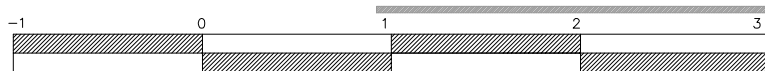

PLÀNOLS

- ① Serralleria decoració balcons
- ② Serralleria decoració eclèctica de fosa de ferro
- ③ Revestiments de taulellets en façana

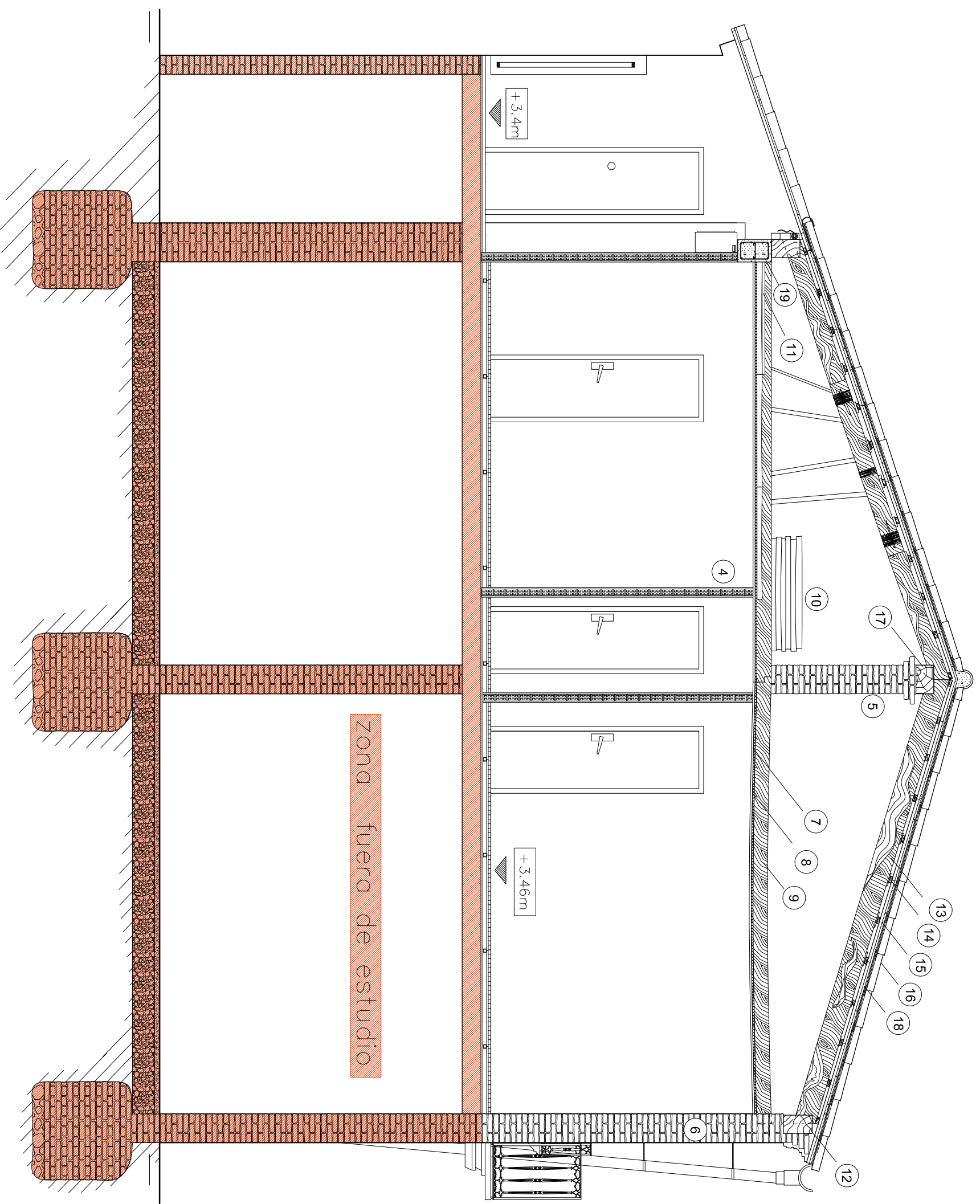
FAÇANA PRINCIPAL PLÀNOL Nº 1

E 1/40

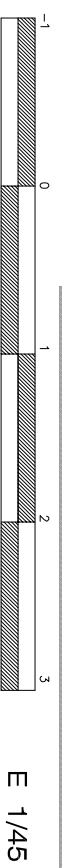

- ④ Particions amb rajol del 10
- ⑤ Pilar central de càrrega de rajol
- ⑥ Mur canal de càrrega de rajol
- ⑦ Placa d'escaiola
- ⑧ Canyís
- ⑨ Bigueta de fusta
- ⑩ Aïllament de llana de roca
- ⑪ Tauler 50x50cm de protecció de l'aïllament
- ⑫ Durment de fusta
- ⑬ Par de fusta
- ⑭ Corretges de fusta
- ⑮ Rajol massís
- ⑯ Teula curva
- ⑰ Filera de fusta
- ⑱ Morter de cal
- ⑲ Biga de formigó armat

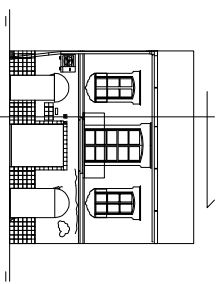

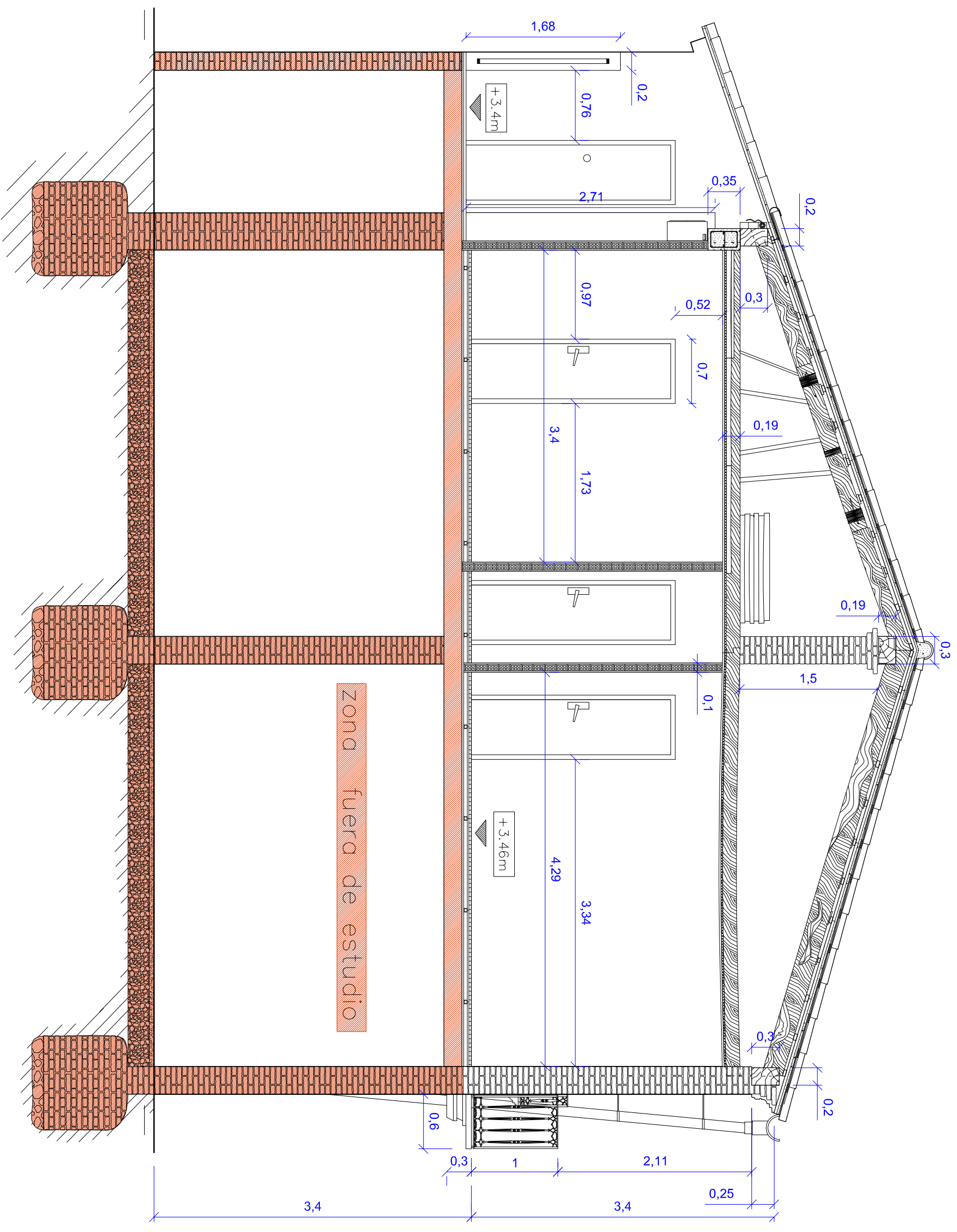
Zona fuera de estudio

SECCIÓ B~B' PLÀNOL Nº 2

Projecte Final de Grau- "Proposta d'intervenció en poblats marítims: vivenda "Josep Benillure 117"

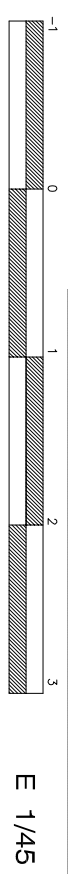

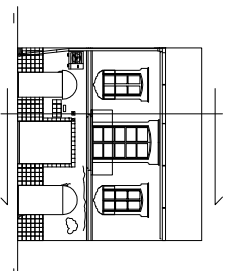
Aquesta secció B~B' és la secció transversal principal, divideix l'habitatge per la meitat i es pot comprovar com el paviment canvia de tipus en arribar al balcó. També com l'al·ler posterior es talla en acabar la sala, i que no obstant això a la zona de la cuina es prolonga.

Zona fuera de estudio

SECCIÓ B~B' (acotada) PLÀNOL Nº 3

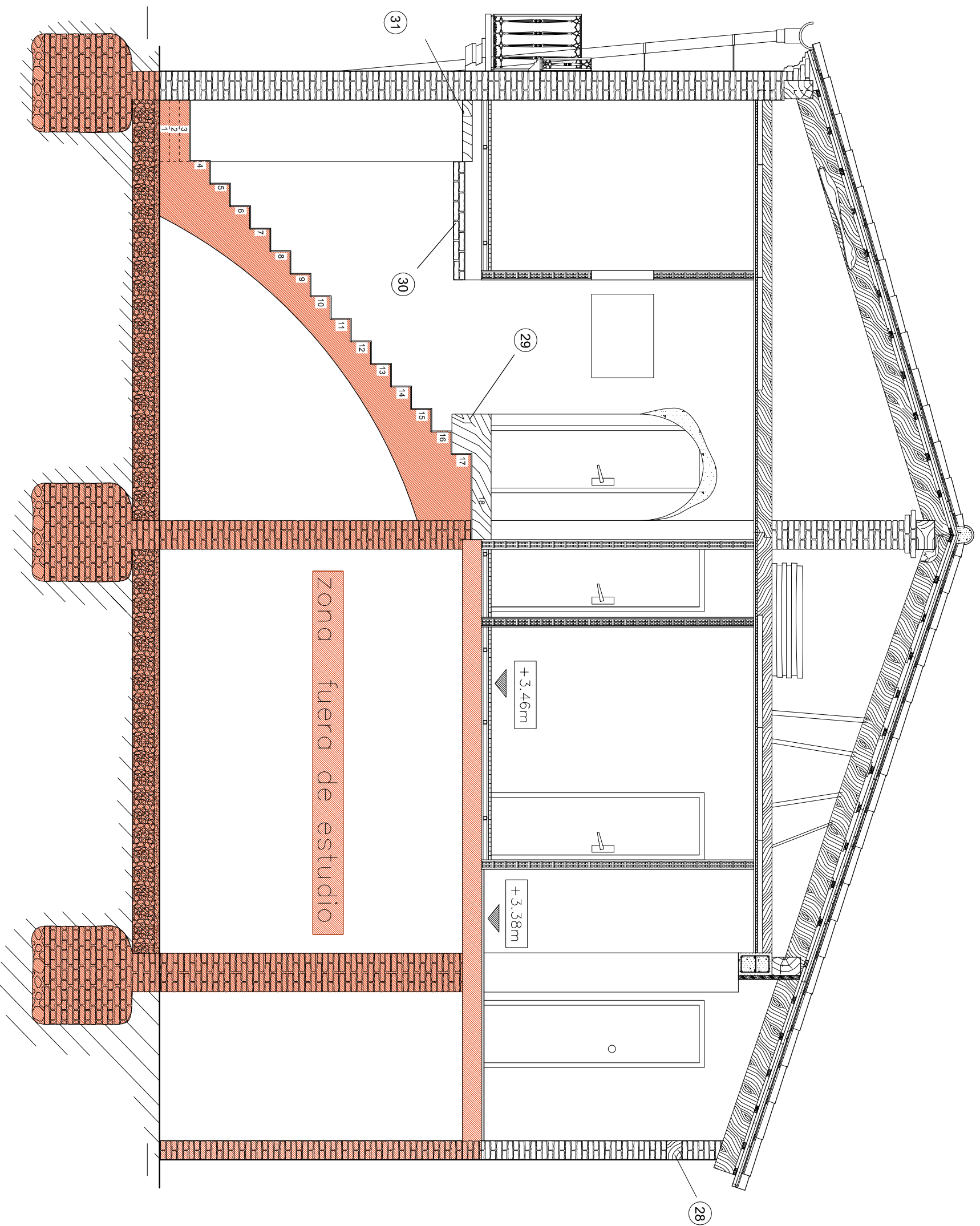

Projecte Final de Grau- "Proposta d'intervenció en poblats marítims: vivenda "Josep Benillure 117"

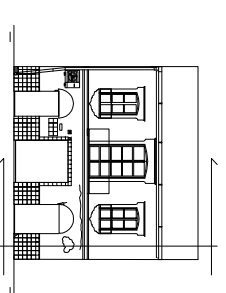
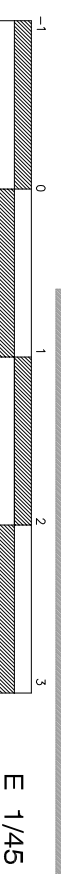

- 28 Dintell de finestra de fusta
- 29 Enllobit de fusta
- 30 Arc de rajol de doble rosca
- 31 Vigüeta de fusta de forjat 1°

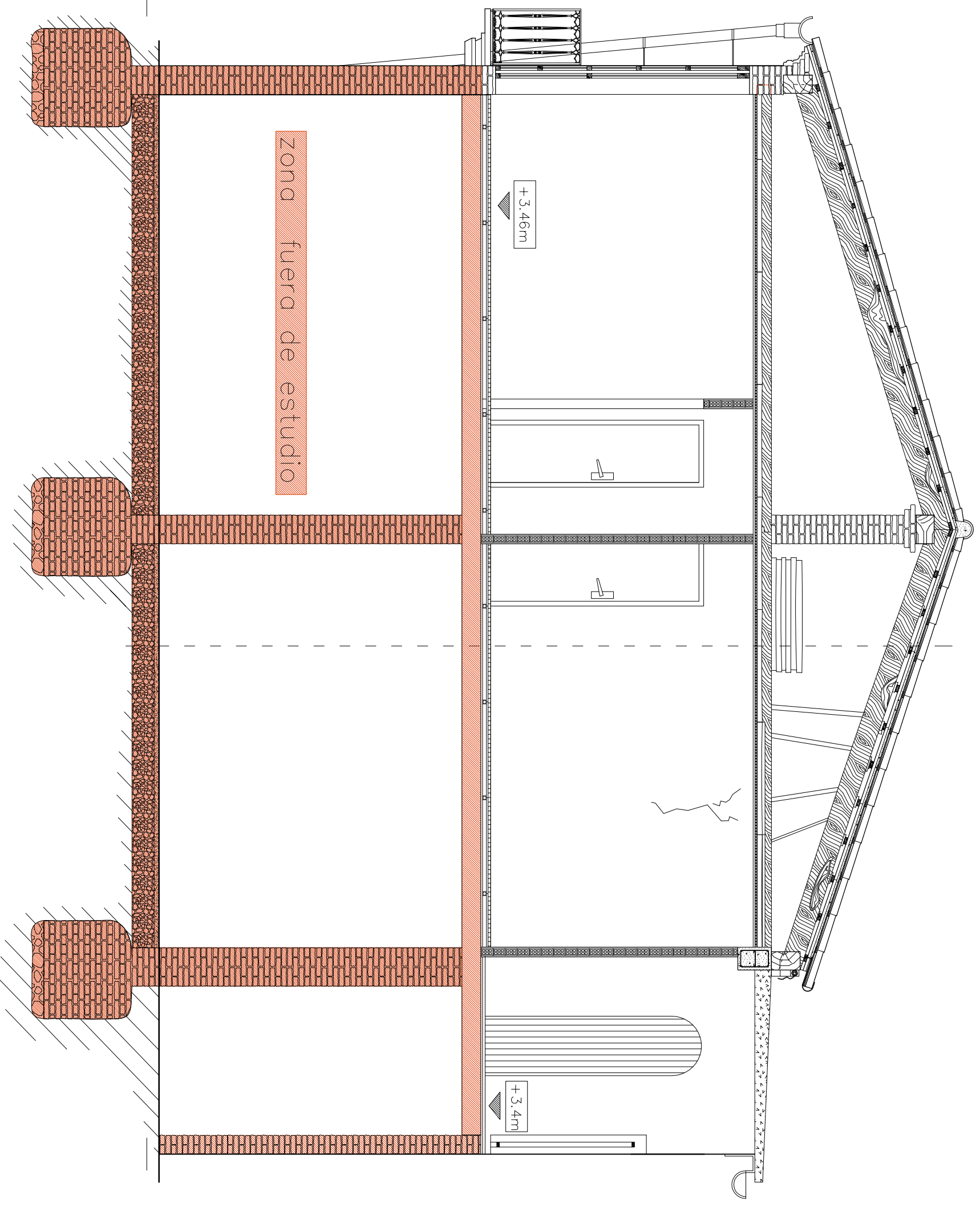
En aquesta secció C~C' per l'escala podem veure part de l'entrada i l'accés a l'habitatge a més de taller per la cuina. L'escala suposem que està construïda també amb un arc de doble rosca de rajol. L'últim escaló que dóna al passadís de la casa porta un embellidor de fusta que ens introdueix al sol de tarima de fusta de l'habitatge. A la cuina tenim un paviment diferent, com així ens indica la cota inferior a la de la resta de l'habitatge, també podem veure una llinda de fusta del buit de finestra que recorre tot el llarg de la paret fins arribar a les miligüeres.

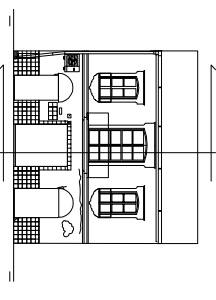
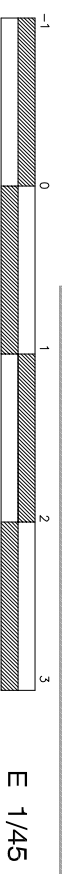
SECCIÓ C~C' PLÀNOL Nº 4

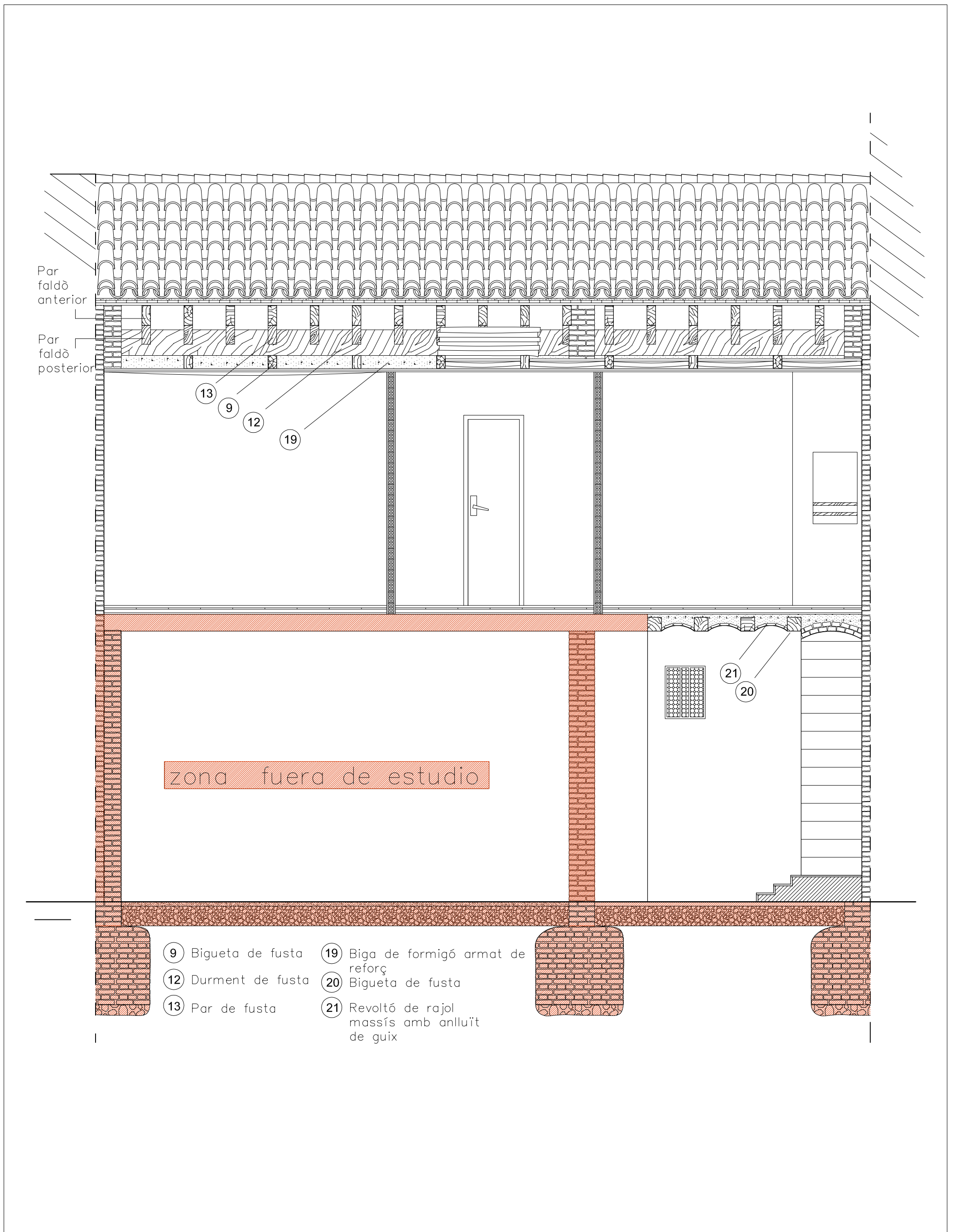

En aquesta secció F~F' pretenem, a més de tallar per la fusteria de la façana anterior, plasmar en un pla la caseta ategida a posteriori que fa funció, avui en dia, de magatzem. Aquesta caseta té com coberta una tela asfàltica autoprotegida recolzada sobre uns perfils metàl·lics, a més està dotada d'un canaló molt deteriorat. La coia del balcó com es pot comprovar està per sota a la de la resta de l'habitatge, a causa de la tarima fixa de fusta que hi ha instal·lada a l'interior.

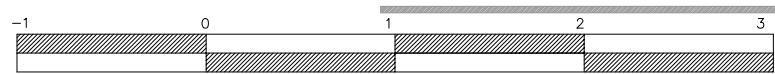

SECCIÓ F~F' PLÀNOL Nº 5

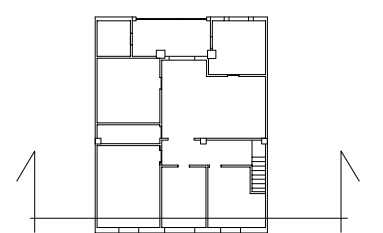

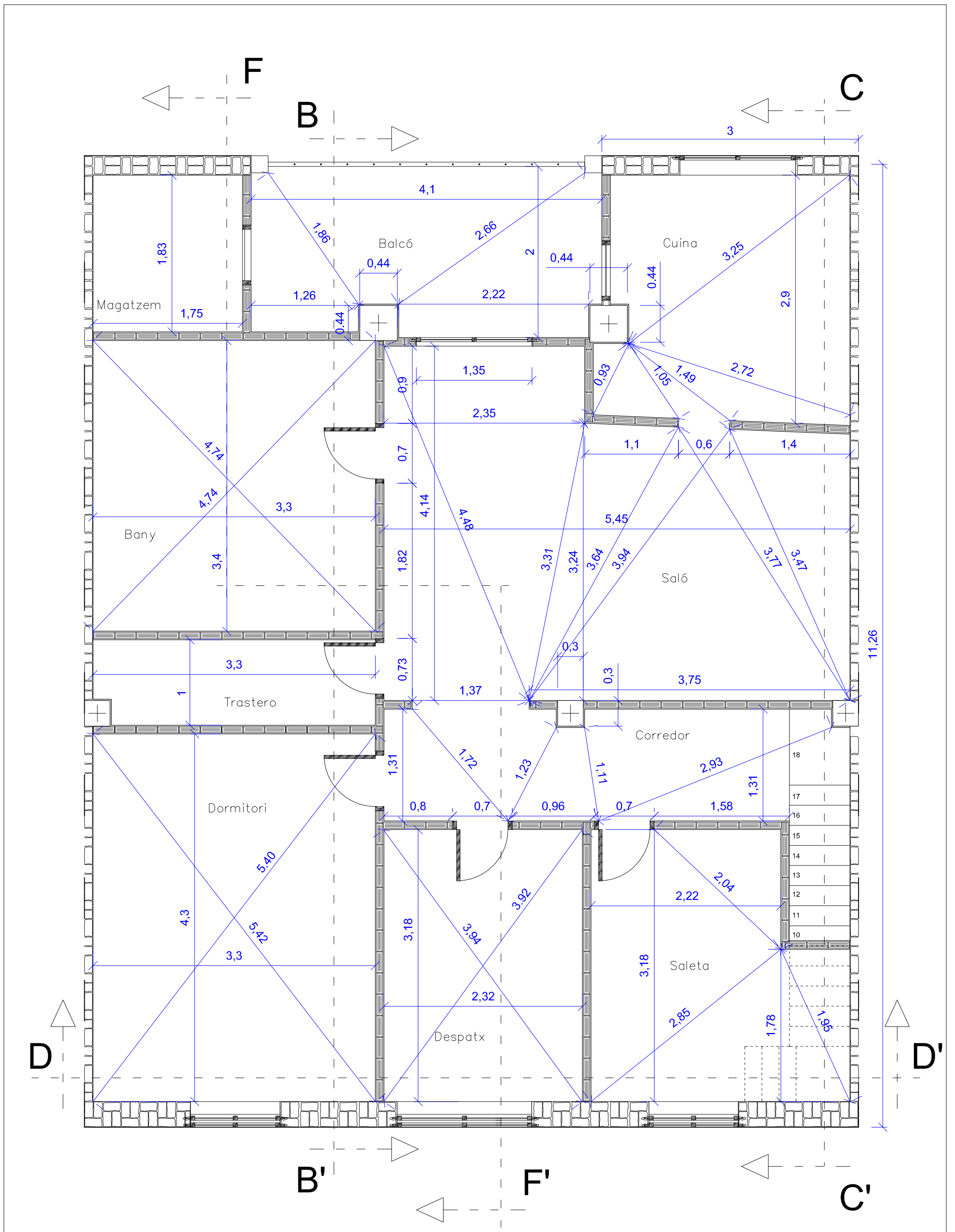

SECCIÓ D~D' PLÀNOL N° 6

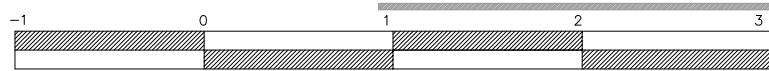

E 1/40

SECCIÓ A~A' PLÀNOL N° 7

E 1/40

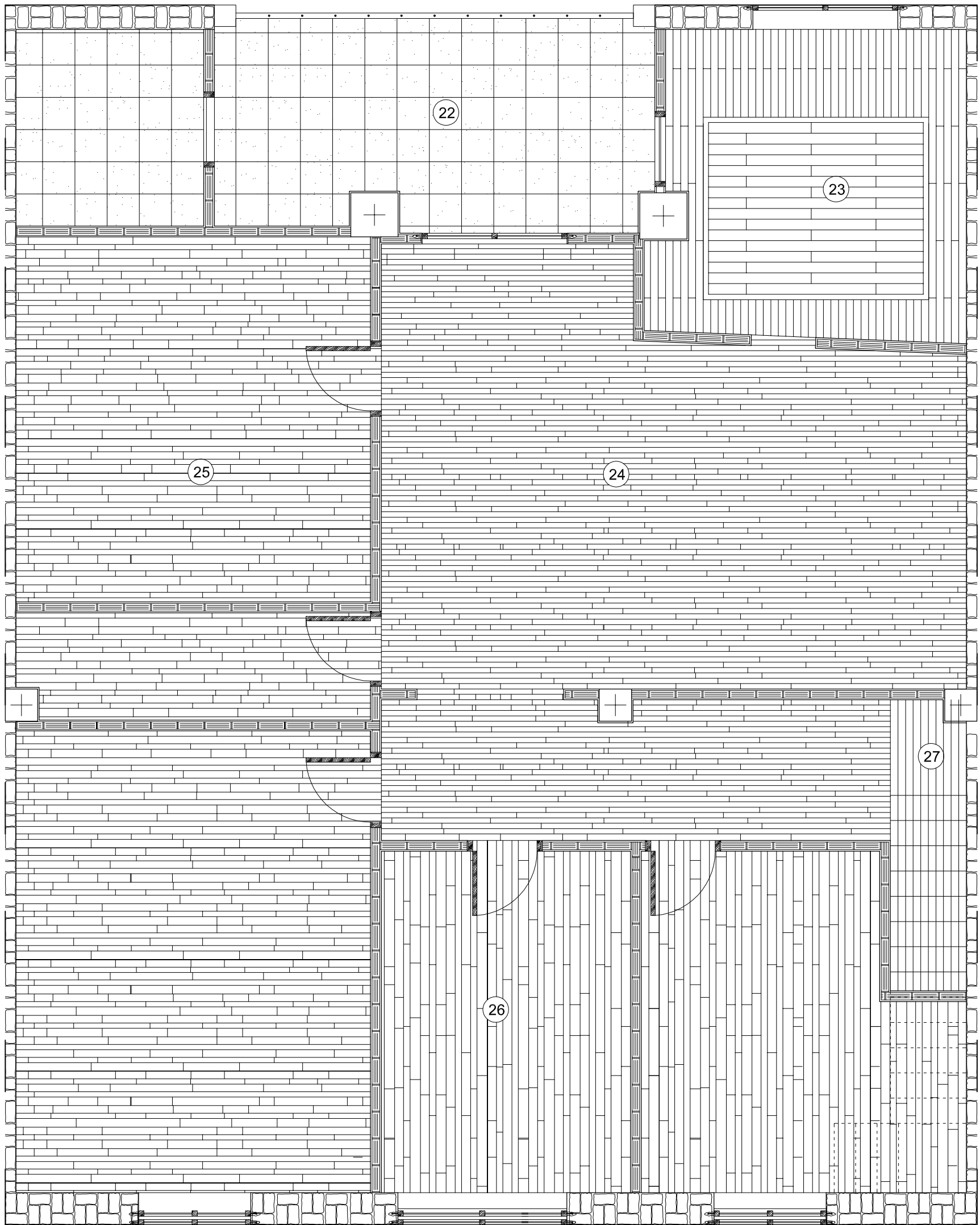

22) Taulell ceràmic de 30x30

23) Tarima fixa de fusta (roure) de 3 capes adherides amb cola fenòlica sobre baldoses hidràuliques

24) Tarima flotant de fusta (auro) de peces menudes anclades a un tauler contraxapat de fusta, sobre uns perfils quadrats metàl·lics, sobre baldoses hidràuliques

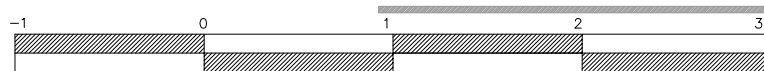
25) Tarima flotant de fusta (auro) de peces menudes i mitjanes anclades a un tauler contraxapat de fusta, sobre uns perfils quadrats metàl·lics, sobre baldoses hidràuliques

26) Tarima flotant de fusta (auro) de peces menudes, mitjanes i grans anclades a un tauler contraxapat de fusta, sobre uns perfils quadrats metàl·lics, sobre baldoses hidràuliques

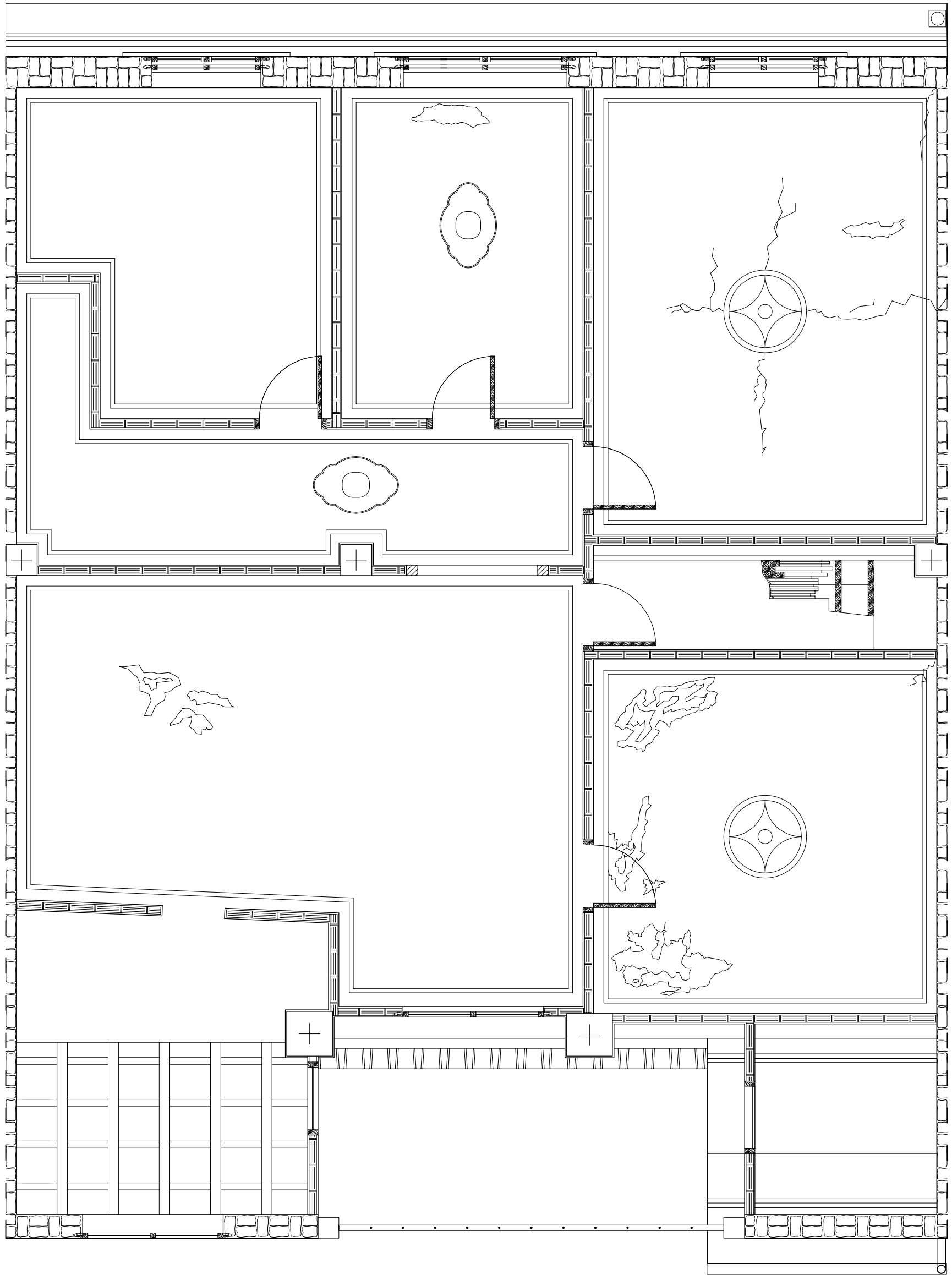
27) Tarima de fusta fixa de fusta (auro) adherida a la baldosa hidràulica amb cola fenòlica

PLANTA PAVIMENTS PLÀNOL N° 8

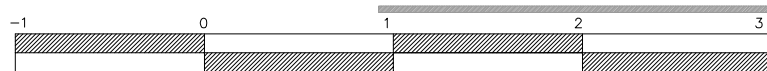

E 1/40

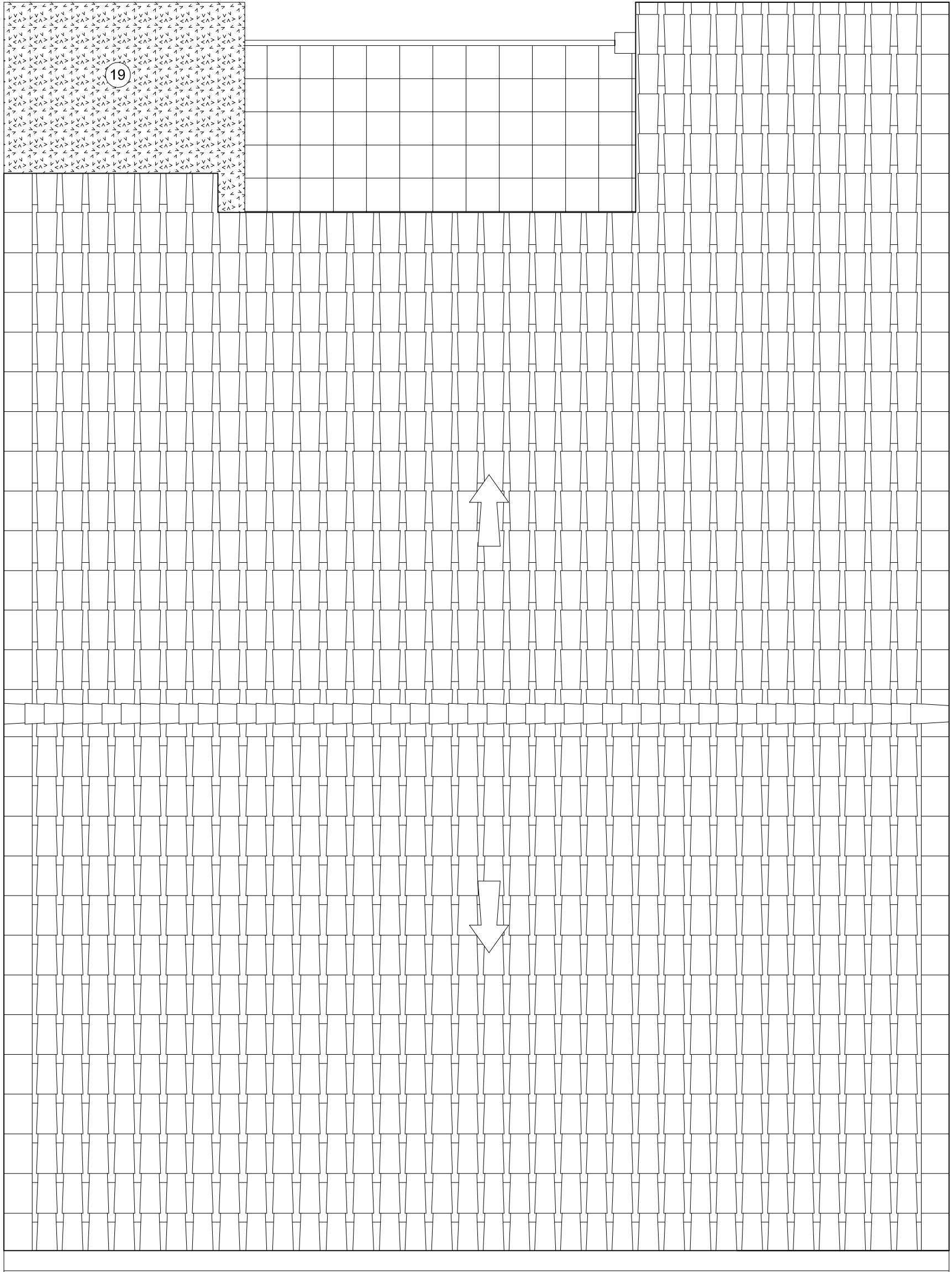

SECCIÓ E~E' PLÀNOL N° 9

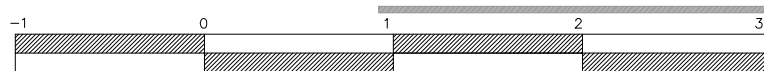
E 1/40

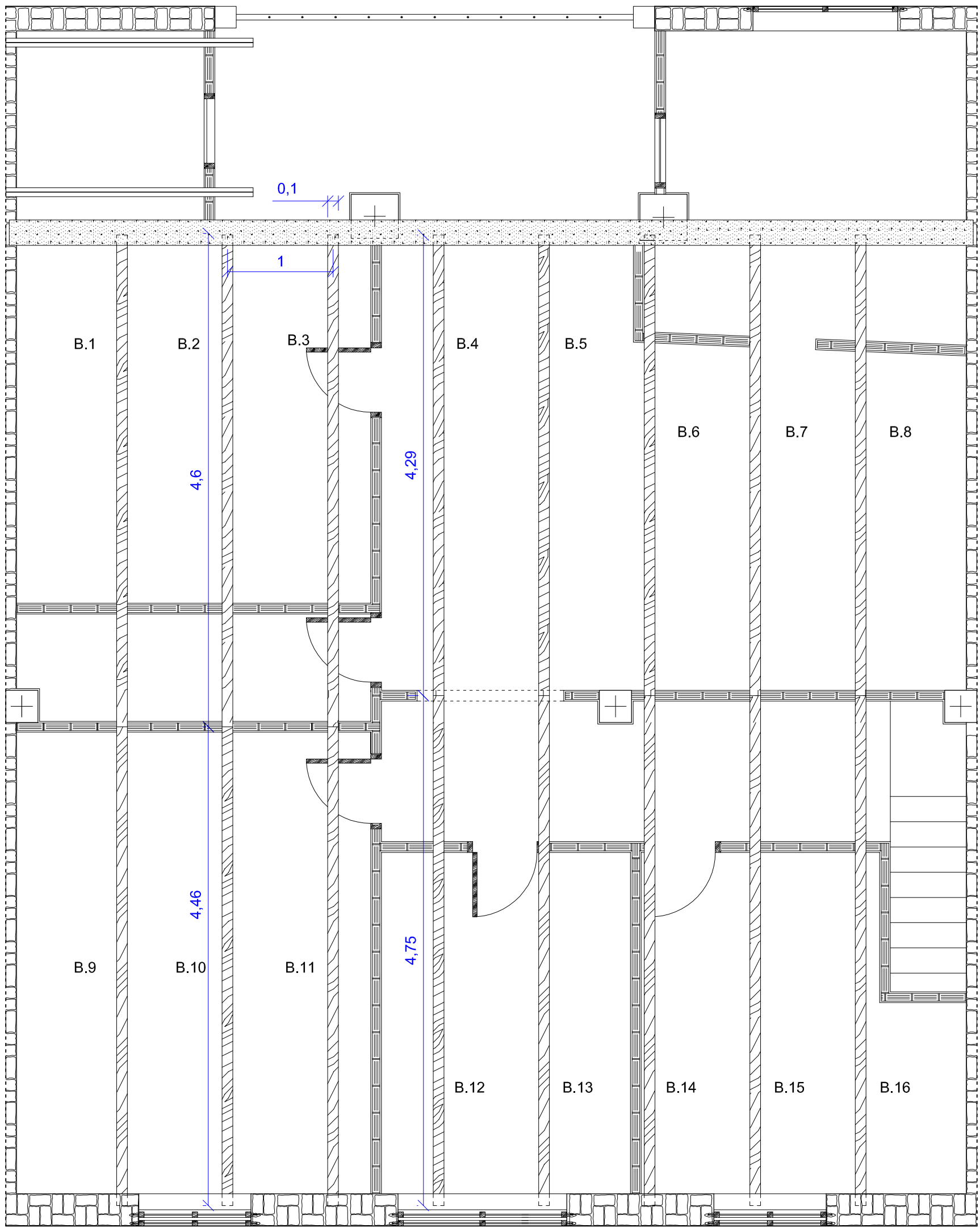
19 Làmina asfàltica impermeable autoprotegida+tauler de fusta+perfil metàl.lic

PLÀNOL DE PLANTA ÀEREA PLÀNOL Nº 10

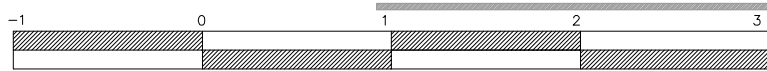

E 1/40

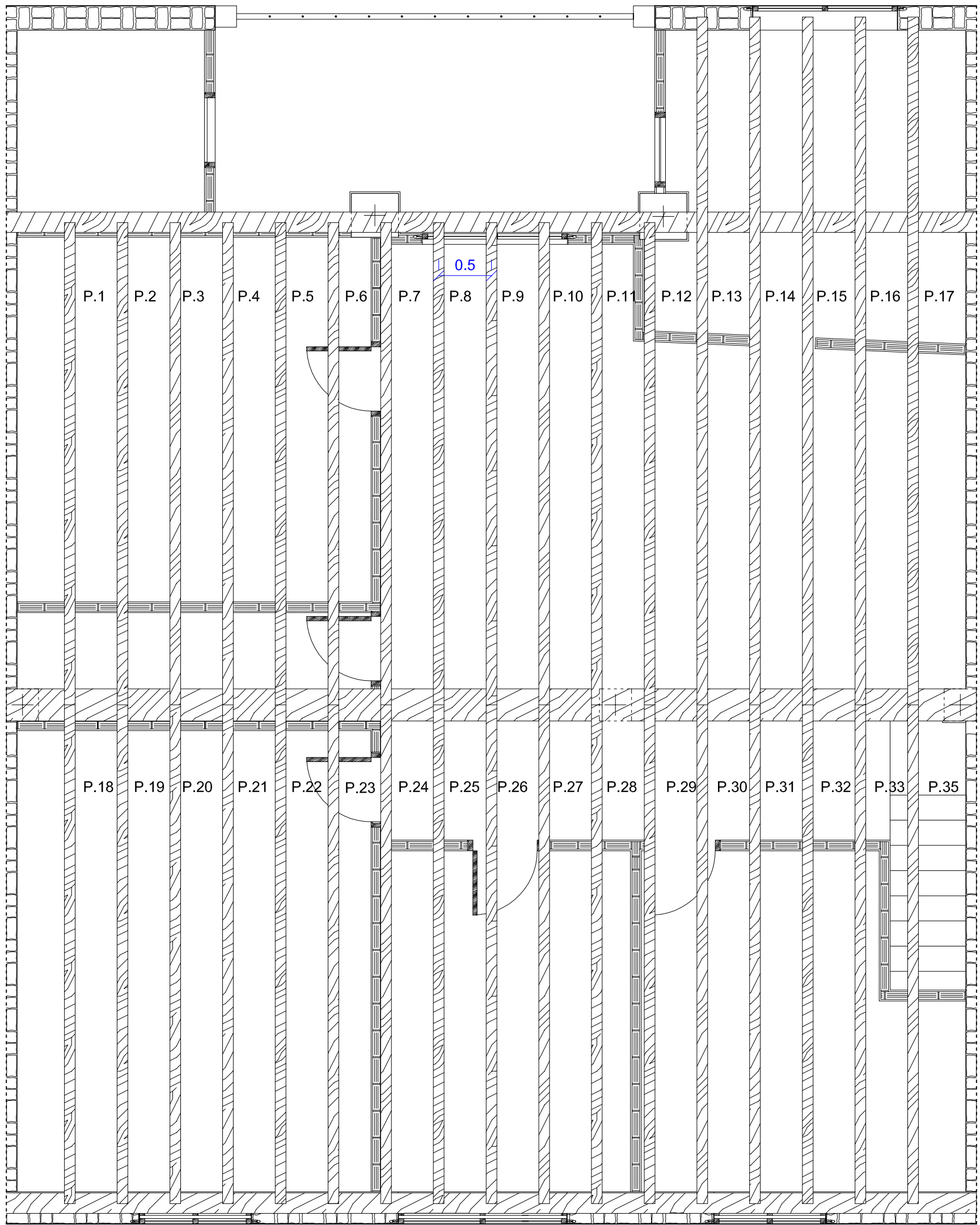

PLÀNOL de ESTRUCTURA (DISTRIBUCIÓ DE BIGUETES) PLÀNOL Nº 11

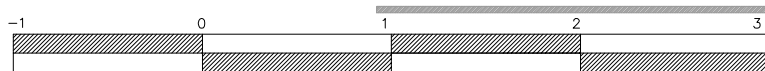

E 1/40

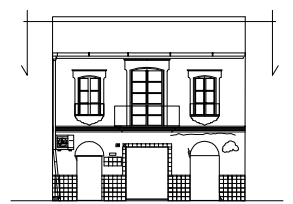

PLÀNOL de ESTRUCTURA (DISTRIBUCIÓ DE PARS) PLÀNOL N° 12

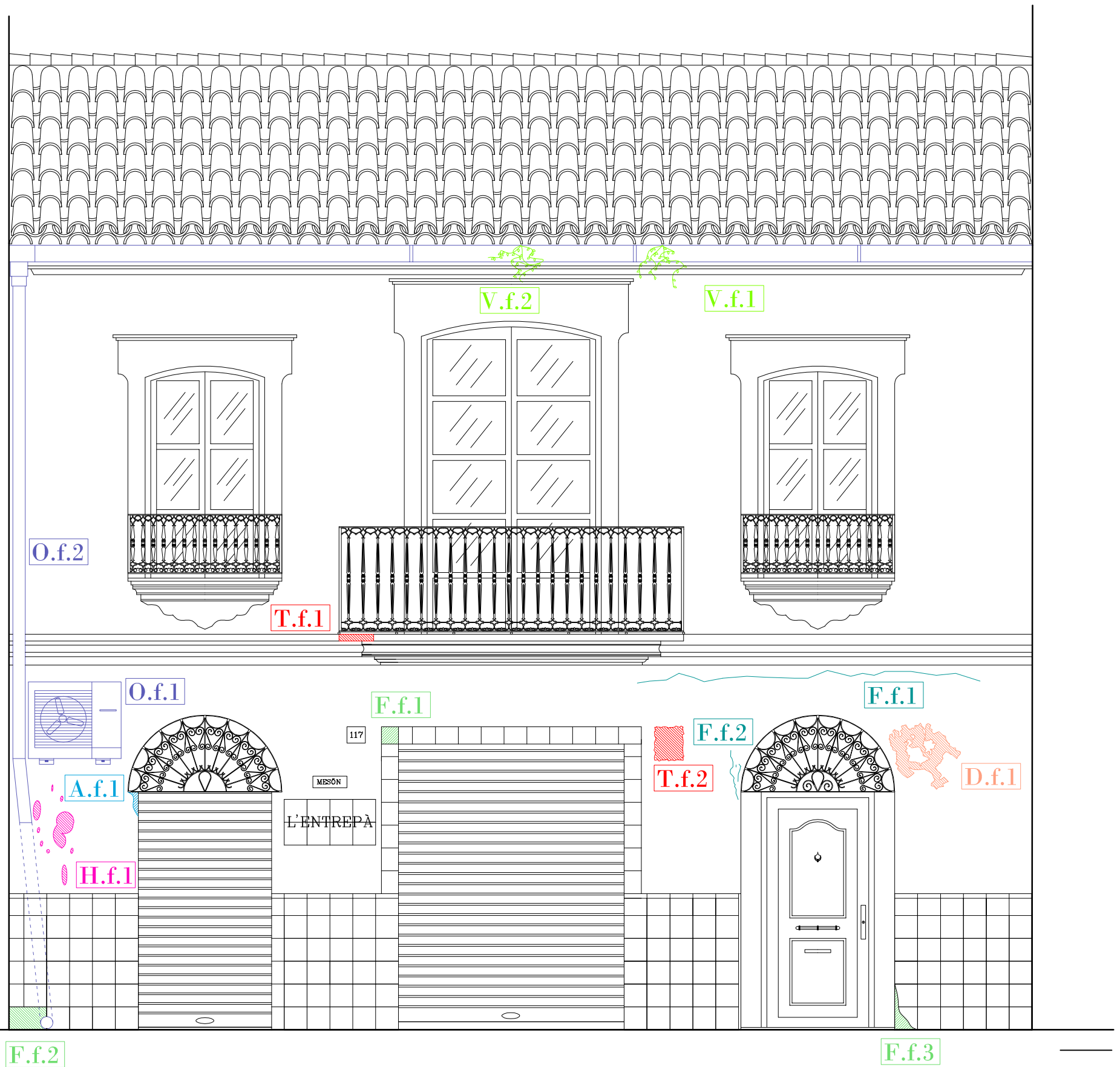

E 1/40

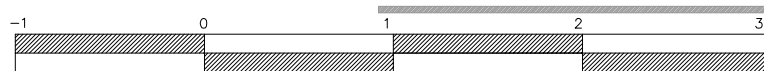
Legenda de trames:

Afegit posterior	Fletxa excesiva	Elements impropis	Vegetació paràsita
Esquerdes	Desconchaments	Faltant	
Fisures	Trencaments	Humitats	

En aquest mapa de lesions de la façana principal podem trobar nombroses lesions de diversa índole. Al revestit de taullells del sòcol hi ha faltantes de peces. Humitats prop de la baixant del canaló així com vegetació paràsita en el mateix, a més podem trobar trencaments al parament vertical per retirada d'elements impropis i algunes esquerdes properes a la porta d'entrada de l'habitatge

MAPEJAT DE LESIONS DE FAÇANA PRINCIPAL PLÀNOL Nº 13

E 1/40

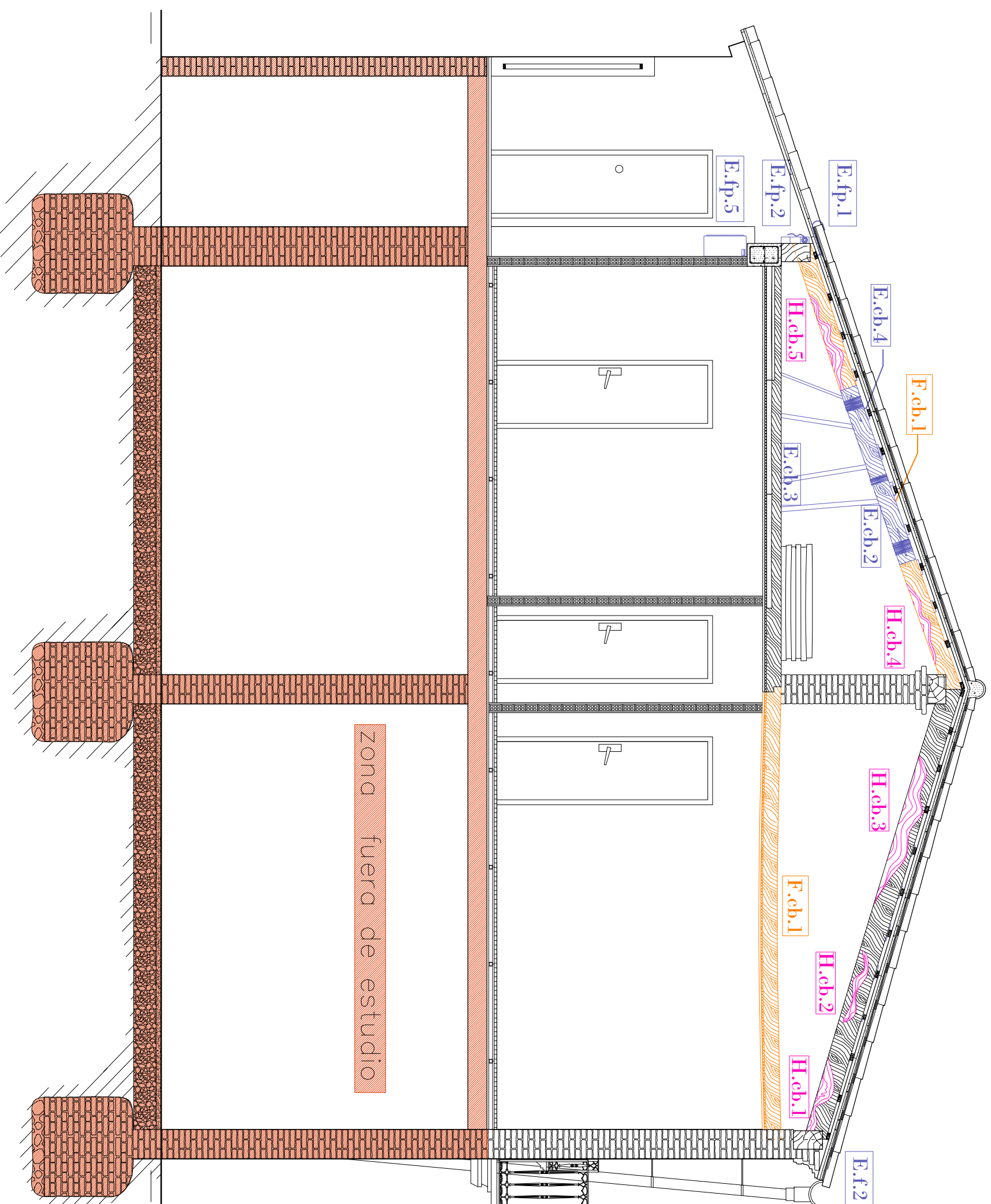

Llegenda de trames:

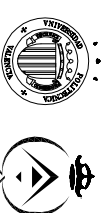
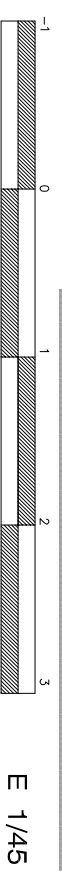
- Esquerdres
- Fisures
- Elements impropis
- Faltant
- Humitats
- Fleixa excessiva
- Desconchaments
- Trencaments
- Afegit posterior
- Vegetació paràsita

En aquest mapeljat de lesions de la secció B~B es plasma la patologia més greu de l'habitatge. Les biguetes de la zona del dormitori han fleixat molt i està en clar estat de crisi, igual que nombrosos parts de la coberta inclinada.

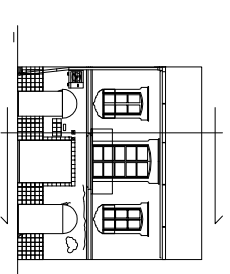
També podem veure infinitat d'elements impropis que pretenen apear o reforçar la coberta. Veiem a més a més moltes humitats en la mateixa coberta.

MAPEJAT DE LSIONS DE SECCIÓ B~B PLÀNOL Nº 14

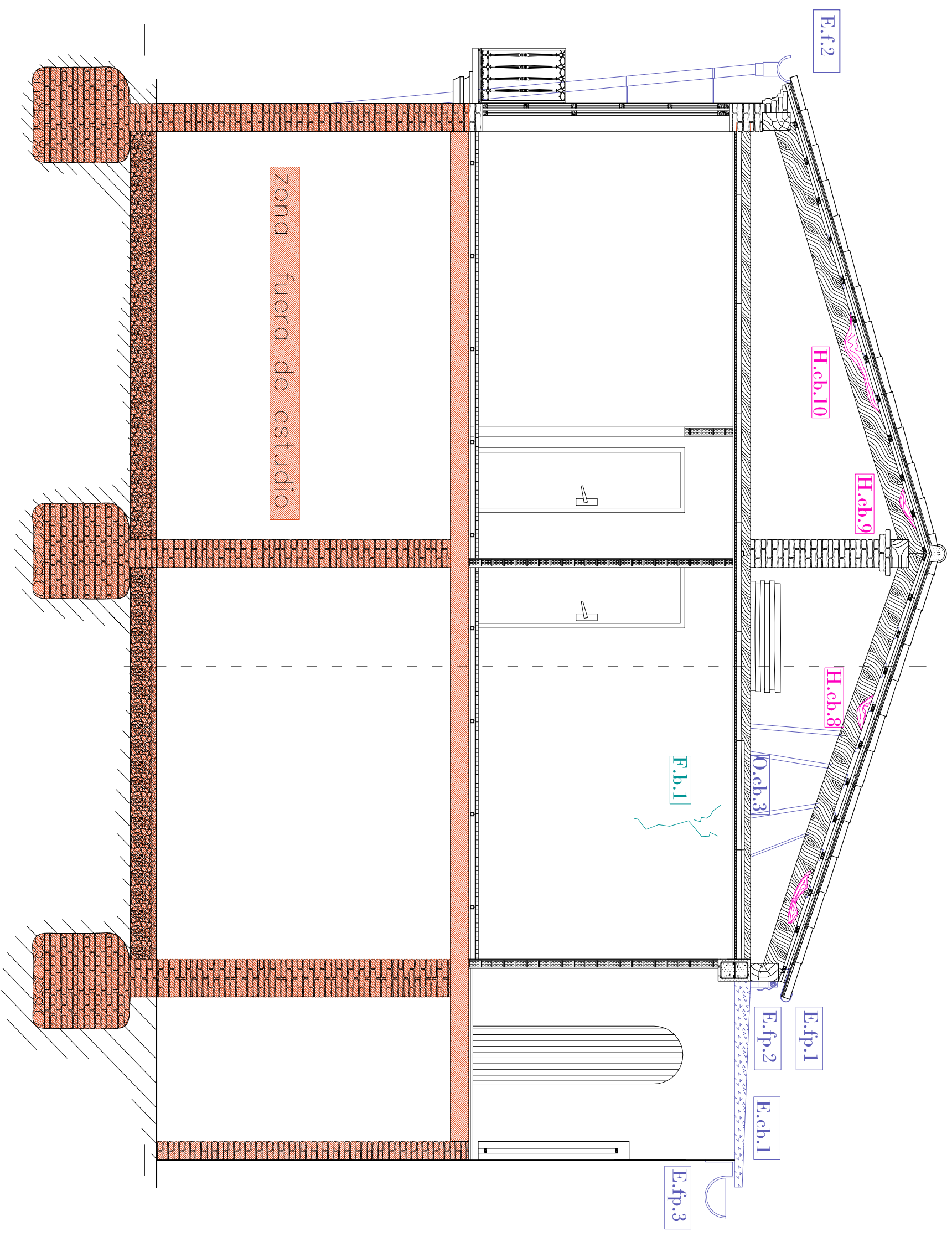

Projecte Final de Grau- "Proposta d'intervenció en poblats marítims: vivenda "Josep Benillure 117"

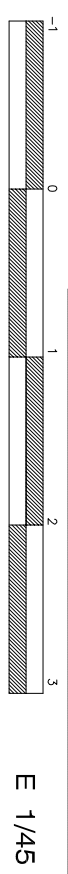
Llegenda de trames:

- Esquerdres
- Fisures
- Elements impropis
- Faltant
- Humitats
- Fleixa excessiva
- Desconchaments
- Trencaments
- Afegit posterior
- Vegetació paràsita

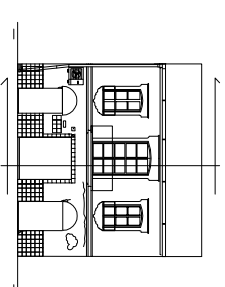

En aquest mapejat de la secció F~F' podem veure plasmat's diversos elements impropis de la caseta de magatzem. La tela asfàltica, mal instal·lada i el canaló que per falta de manteniment està en precari estat. A més, podem veure un toldo que trenca part del pilar de càrrega i un altre canaló que està doblegat cap a dins creant trencaments en el parament posterior i deterioració de laler.

MAPEJAT DE LESIONS DE SECCIÓ F~F' PLÀNOL Nº 15

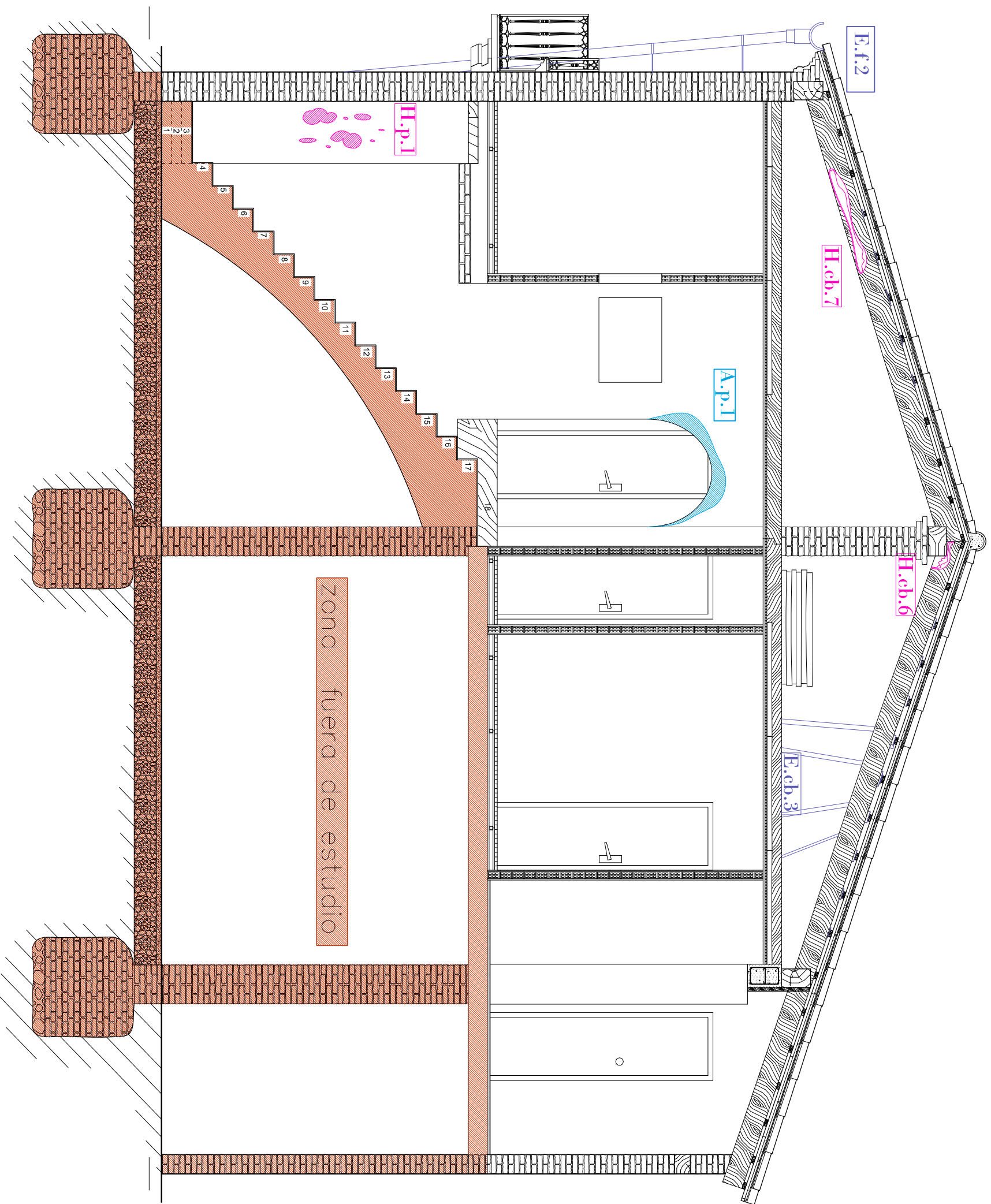

Projecte Final de Grau- "Proposta d'intervenció en poblats marítims: vivenda "Josep Benillure 117"

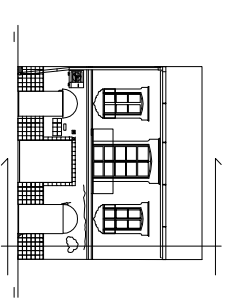
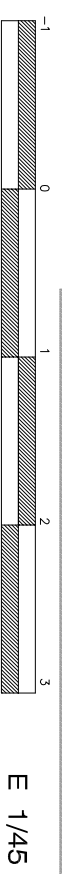
Llegenda de trames:

- Esquerdes
- Fisures
- Elements impropis
- Faltant
- Humitats
- Fleixa excessiva
- Desconchaments
- Trencaments
- Afegit posterior
- Vegetació paràsita

En aquest mapa de lesions de la secció C-C' podem trobar humitats al lateral esquerre de l'entrada que dona al baix comercial. També un arc que dona al passadís amb un arrebossat de morter de ciment sense enlluir.

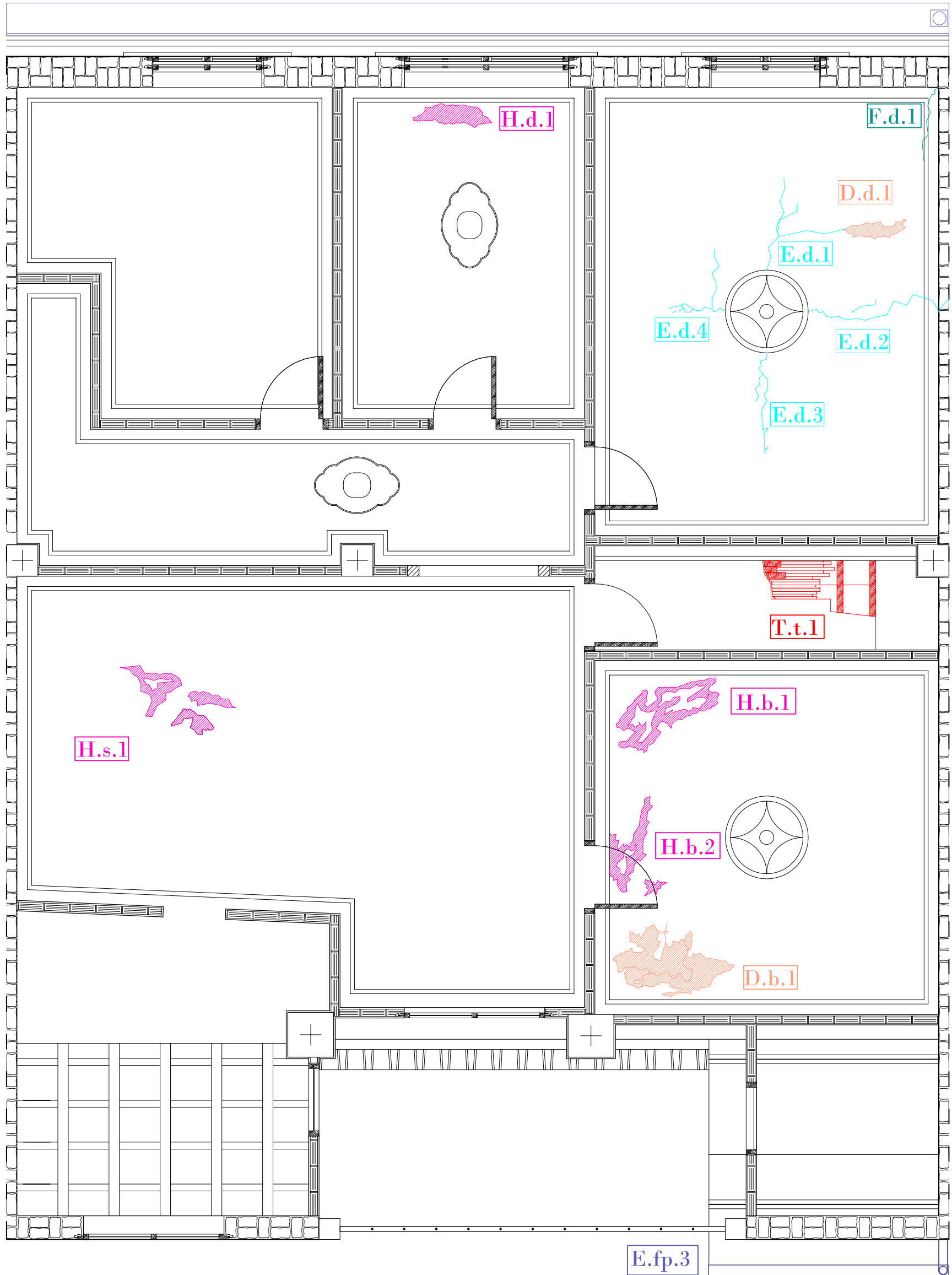
MAPEJAT DE LESION DE SECCIÓ C-C' PLÀNOL Nº 16

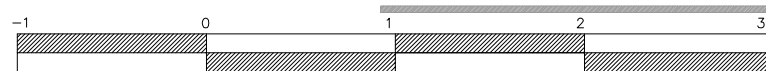
Legenda de trames:

Afegit posterior	Fletxa excessiva	Elements impropis	Vegetació paràsita
Esquerdes	Desconchaments	Faltant	
Fisures	Trencaments	Humetats	

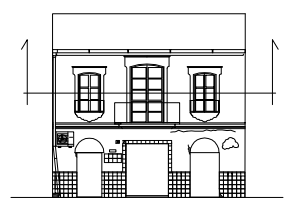
E.f.2

MAPEJAT DE LESIONS DE SECCIÓ E~E' PLÀNOL N° 17

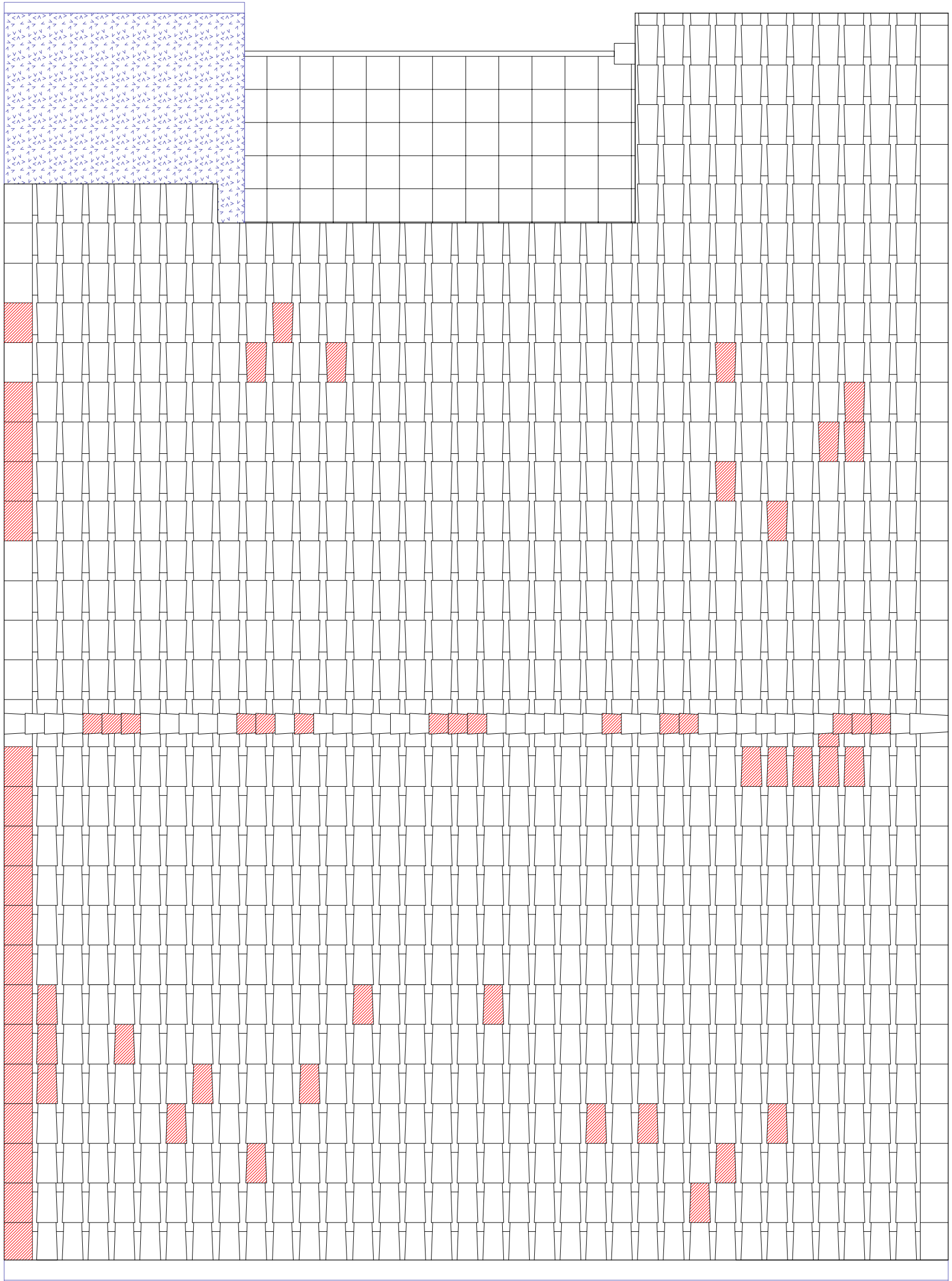
E 1/40

E.fp.3

E.cb.1

T.cb

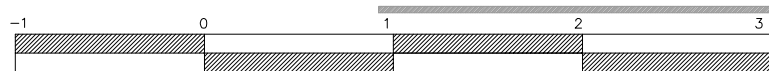

Llegenda de trames:

Afegit posterior	Fletxa excessiva	Elements impropis	Vegetació paràsita
Esquerdas	Desconchaments	Faltant	
Fisures	Trencaments	Humetats	

E.f.2

MAPEJAT DE LESIONS DE PLANTA ÀEREA PLÀNOL Nº 18

E 1/40

BIBLIOGRAFIA

Llibres:

Autor: Benito Goerlich, Daniel i Jarque, Francesc
Títol: ARQUITECTURA MODERNISTA VALENCIANA
Editorial: Bancaixa, Valencia
Any de publicació: 1992

Autor: Benito Goerlich, Daniel
Títol: Arquitectura Ecléctica en valència
Editorial: Bancaixa, Valencia
Any de publicació 1996

Autor: Pallare sanchís , Antonio
Títol: Historia del Cabanyal, Poble Nou de la Mar (1238-1897)
Editorial: Javier Boronat
Any publicació: 1997

Autor: Ferrer, Vicente
Títol: Benvinguts al Cabanyal
Editorial: Media Vaca
Any publicació: 2011

Revistes:

Revista "el Casinet" Capítols: 2, 4 i 15

Revista "Mare nostrum": 12, 13, 22

AGRAÏMENTS

A la meua família pel suport i confiança des del primer moment en què vaig arribar a València i que mai m'han donat l'esquena.

A Suri, per la seva ajuda i afecte incondicional que ha fet dels meus moments de crisi una cosa efímera i passatgera, a més de la seva gran aportació a aquest projecte.

Als meus amics pels bons moments i les agradables estones lliures que hem passat.

A Victor Pascual i Joan Coll per la seva col·laboració en el projecte amb els seus coneixements sobre el Cabanyal.

A Josep i a Pura, propietaris de l'habitatge Josep Benlliure 117, que em van obrir les portes de casa sense cap tipus d'inconvenient.